வேதசிரோமணி

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தண்டபாணிபேரிலாதிரமும்,

உபதேசவுண்மையும்,

உபதேசவுண்மைகட்டளையும்,

மகாமகோபாத்தியாயர்

உ. வே. சா[illegible]

இவரது

திருமயிலை,

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டுத்

திருத்தணிகை,

சித்தையரவர்களால்

தஞ்சாவூர்,

சின்னகன்னையசெட்டியார்

அவர்களது,

சகலகலாநிலய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881

MAHAMAHOPADHYAYA

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

X. D. 1.

ஆசிரியப்பா.

அருமறையந்தமு மாகமாதிகளும்
தெரிவருமபரமாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தாய்
ஆனந்தமாகி யகண்டாகாரமாய்
தானந்தமில்லாத் தத்துவமுடிவாய்
நித்தமாய்ச்சுத்தமாய் நிருமலவடிவாய்
புத்தமாய்முத்தமாய்ப் பூரணவொளியாய்
சாக்ஷாத்காரந் தருபரமபொருளாய்
மோக்ஷாதிகய முதலாய்முதலி
லிலாவொன்றா யென்றுமோரியல்பாய்
நல்லாருளத்தி னணுநிக்ஷேபமாய்
அடியவாகளென்று மருளாயருளில்
கொடியவாக்கென்றுங் குறித்திடாவிருளாய்
சகலவுயிர்தோறுஞ் சகலவிடந்தோறும்
புகவொருதன்மையாய்ப் பொருந்தியசிவமே
மன்னுயிர்க்கிரங்கி மனிதவடிவுகொண்
டிந்நிலத்தெய்தி டென்னைப்பழமலையில்வந்
தன்னையாரபெரியநா யகியருளாலே
முன்னுறவருளமு துண்டுமேவாது
உரியஞானபபொரு ளுணராதுணாந்து
தரணியிலெலவாகளுந் தாமனுபவித்த
சமரசமௌன சதானந்தவாழ்வை
அமையொருகணத்தவிர் தளவில்வீட்டின்பம்
எளிதினிறபெறவுளத் தெண்ணியெண்ணிரண்
தெளிவுறுசாத்திரந் திருவாய்மலர்ந்தருள்
எங்கோனகுமர குருபரனிணையடிப்
பங்கயச்செழுந்தேன் பதைப்பறவுண்டு
மும்மலப்பகையோரீஇ முத்திகர்க்கோ

சிறப்புப்பாயிரம்.

அம்பலவேந்தாகி யரசுவீற்றிருக்கும்
அடியவர்க்கடியா ரடியிணைமருமலர்
முடிமிசைதரித்திடு மொத்தமாதவக்
குழந்தைவேலென்னுங் குருபரனருளால்
அழுந்துமஞ்ஞான வகந்தையைமாய்த்து
ஞானமாமணியை நணியினிறைக்கொண்
டனமாமோக விருளணுகாவகை
இல்லறநீங்கிமே லின்புறு துறவெனும்
நல்லறங்கைப்புறீஇ நற்குருவிலிங்க
ஜங்கமமெனச்சொலுந் தக்கமூன்றுருவையும்
துங்கமாய்ப்பணிந்து தொழுமறிவாளன்
வேதசிரோணி விமலசிவாலயத்
தோதுந்திருப்பணி யுள்ளனவெலாமபர
பத்தியாற்செய்துயர் பஞ்சபாவத்துடன்
நித்தியவிழாக்க ணெடிதுறப்புரிந்து
பிரமோற்சவமுந்தற் பெருவிழாவென்றும்
திரமாய்த்திகழ்வுறச் செய்வித்ததுமலால்
மண்டபப்பணியுஞ்சா தனித்தநோத்திருப்பணி
மண்டலமுழுது மதித்திடச்செய்வோன்
திடமுறவினும்பல சிவாலயப்பணியும்
படமறச்செய்தருள் வள்ளலுமணப்பனை
வீடுநெறிப்போதக ஞானிகெரியாமடியவா
ணடுமபவப்பிணி யெலாமொருநொடியில்
போக்குஞ்சிதம்பரப் புண்ணியனுயிர்த்தொகை
தாக்குமபவப்பெருஞ் சாகரந்தாண்டியம்
முந்தியங்கரையிடை முந்திமாமிழ்வுறச்
சத்தியமாகத் தனந்தநங்கருதியோ
அறிவறிந்தேயோ வறிவறியாமலோ
பிறிவறிந்தேயோ பிறிவறியாமலோ
அன்பினாலேயோ அன்பதின்றியோ
வன்பினாலேயோ வன்பதின்றியோ
இலக்கியமிலக்கண மெனுமிருவகையின்
துலக்கமதுணர்கிலாத் தோன்றலாகியும்
முற்பவங்கனனின் முதிர்வுறப்பயின்ற
நற்றவப்பெற்றி னவிலுபதேச

சிறப்புப்பாயிரம்.

உண்மையுமதன்கட் டளையுமுகந்துரைத்
தொண்மைதீர்தோத்திர மாலையுமியற்றினன்
கருத்துறுமிவற்றினைக் கலியுகாலா
யிரத்துத்தொளாயிரத் தைமபத்தாமில
பிரபவாதிநாறபத் தெட்டினமேறபெருமை
மருவுமிராக்ஷச வருடமேடத்தில
அஞ்ஞானிகட்கு மயலாககுமுதவியாய்
மெய்ஞ்ஞானவிளகக மெனனமேதினியில்
தழைவுறுமச்சுக் கூடநதனனில
எழுதாவெழுத்தி லிசைவித்தளித்தனன
வரிவளையினஙகள் வயிறுளைநதின்ற
பெருகொளிமுத்தைப் பெருங்கருவெனறு
குருகடைகிடககுங குளிாவயலெஙகும
பரவுசீராரியம் பாககைவாழுரவோன
தகைமைசோசோனறியந தாரணிபுயத்தான்
மகிமைசேருநதன வசியாகுலோத்தமன
முனியப்பவணிகனா முறறவபபயனால
நணியவதரிதது நலநதருஙகுமரன
அணணலாரிடத்து மடியவாபணியிலும்
எணணரும்பத்தி யியறறுமுளளனபினன்
விணமணிபோல விளஙகுஞானிகளெலாப
கணமணிபோலக கருதறபரிவோன
சுகமிகுவீராசுவாமி
மகிபதியெனன வருநதிருவாளனே.

சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றும்.

இங்ஙனம்-பாரிபாக்கம்-முனியப்பமுதலி

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வே த சி ரோ ணி

தண்டபாணிபேரில் - பதிகம்.

காப்பு-கணபதிதுதி.

ஆனைமுகத்தனை-ஞானமனத்தொடு
தானுனவிட்டிடு-மையனைத்துமே.

பதிகம்.

கங்கைவாசடையுந் திங்களோர்முடியுஞ்
சாதிலாபர கரகுண்டலமும
பங்கமேபாதமும பொங்கரவணியும்
வண்டலைமாலைபாபுயமாயத்
துங்கஞானமறைகள் துதிக்கிடவந்து
தொழில்புரிந்தமைப்பனையாள
சங்கரா வேத சிரோணி வாழ்பரனே
ரமா வேதண்டபாணியனே.

பூந்தனேமுகக்கண பூதலவனேநாளு
முகையரமணாபுரிதிறைஞ்சும
பாதரிஷ்யாந்த வியாக்ரபாதா
பதஞ்சலிமுனிவருண்பகிழ
நிதமாநதில்லை யம்பலத்தாடு
நிருத்தனேயெனையாண்டருள்வாய
அத்தனேவேத சிரோணிவாயபரனே
யப்பனே தண்டபாணியனே.

சைவமுமவீர சைவமுநீயே
சமையமெவ்வகையினுநீயே
ஐவகைபூத பேதமுநீயே
யண்டமுமபிண்டமுநீயே

மைவிழியார்த மயக்குறுநெஞ்ச
மடமைதீரந்துய்யுமாறருள்வாய்
தெய்வமேவேத சிரோணிவாழ்பரனே
சிவசிவதண்டபாணியனே. (௧)

ஆரணமாமரபி லவதரித்துலகி
லாலயந்தொறுந்தமிழ்பாடி
வொதுயாகொண்ட முதலைவாய்ப்பிள்ளை
வெளிப்படவன்றழைத்தருளும
சுந்தரமூர்த்தி தனைத்தடுத்தாண்ட
தொன்மைபோலென்னையுந்தடுத்தாள
எந்தையேவேத சிரோணிவாழ்பரனே
யேகனேதண்டபாணியனே. (௨)

உமையுயிரொளியிங கிவையுறுமுறைமை
யுணர்ந்தசம்பந்தனுற்சித்த
அமைவுகணனுடைய வள்ளலார்க்கருளி
யதுமலாலெனப்பெண்ணுருவாய்
சமைதரச்செய்து கழுவினிலேற்றிச்
சமணரைவென்றனையதுபோல
எமையருளவேத சிரோணிவாழ்பரனே
யீசனேதண்டபாணியனே. (௩)

பூதமோரைந்தைம் பொறிபுலனகரணம்
புகனவிடுங்கருவிகளனைத்தும
கோதறககளைந்த பட்டினத்தடிகள்
கொள்ளைகொண்டுணக்கொடுத்ததுபோல்
ஏதமேதருமிவ வுடன்மதிந்திருக்கு
பேழையேறகருளுவதென்றோ
நீதனேவேத சிரோணிவாழ்பரனே
நிமலனேதண்டபாணியனே. (௪)

அண்டர்நாயகனே வாதவூரடிகட்
கருமறைமுடிவினுட்பொருளைத்
தொண்டர்கள்சூழக் குருந்தடிநிழற்கீழ்த்
[illegible]களறவுரைத்தனையதனைத்

தண்டபாணிபேரில்-பதிகம்.

கண்டனெவருங் காணுறவடியேன
    கழறுவதெந்தநாளதனுவே
தண்டனேவேத சிரோணிவாழ்பரனே
    தாணுவேதண்டபாணியனே.

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறையுங்கழித்துத்
    தத்துவமெனுமிருபதமும
கொத்தறவிடுத்தங் கசிபதப்பொருளைக
    கூட்டுங்கையிறகனியெனவருளும
சித்தனேயுன்றன் திருவடிக்கடியேன
    சேருநாளெந்தநாளபுகலாய
முத்தனேவேத சிரோணிவாழபரனே
    முதல்வனேதண்டபாணியனே.

விண்ணவர்பரவுங் கயிலைவாழரசே
    மெய்யறிவற்றபொய்யமணா
எண்ணருமெங்கள் பபனைக்கற்றா
    ணிழுக்கிவாரிதியிடைவிழுத்தத்
திண்ணியவஃதே தோணியாயகரையுற
    சேர்த்தநின்றிருவடிக்கபயம்
நண்ணினேனவேத சிரோணிவாழபரனே
    நாதனேதண்டபாணியனே.

பதிபசுபாச மூன்றையுமுணர்ந்து
    பரமசற்குருவருள்புணர்ந்து
சதிசெயுங்கருவி தரணமுமவிண்டு
    சத்துவைப்புசிப்பையுட்கொண்டு
விதிநிஷேதங்களற்றநின்னன்பர்
    மெய்ப்பணிவிடைபுரிந்திடுநன
பதியருள்வேத சிரோணிவாழ்பரனே
    வரதனேதண்டபாணியனே

தண்டபாணிபேரில்-பதிகம

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபதேசவுண்மை.

பாயிரம்.

விநாயகர்வணக்கம்

காப்பு - விருத்தம்.

அத்திமுகத்தனை - நித்தனினைத்திட
முத்தியளிப்பன - சத்தியமிதுவே (௧)

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

வெண்பா.

காணக்கிடையாத கற்பகமாநற்பதம
பேணுமறையேனிப பெருமானு—காணத்
திருவுருவானகனைத் தோகிலாகமெய்கள்
குருபரனுஞ்செவ்வேற் குகன (௨)

சபாபதிவணக்கம்.

வேறு

நல்லசோக்கையு நற்பொருள்வசனமு நணுகும
தொல்லையாமபிற விப்பிணித்தோனறுற் றகலும
சொல்லுமபாதகக் கூற்றமும்வந்தணுகுறக் குலையும
தில்லையம்பல வாணனைத்தினம்பணிந் திடவே. (௩)

சிற்சத்திவணக்கம்.

வேறு.

அருவாயுருவாயருவுருவா யகண்டவொளியாயம்பலவரா
பரையாமலருமணமும்போற் பரமசிவத்துட்கலந்திலகும
ஒருநாயகியாயசகலவுயிர் களையும்பெற்றுப்பெறறுதவும
திருவாருஞானசத்தியருட் சிந்தித்திறைஞ்சிமலமொழிப்பாம். (௪)

சொரூபவணக்கம்.

வேறு.

பிரணவவடிவைப் பேணிப்பொலலாக்
கரணமதறவே கைக்கொண்டொழுகில
பூரணநலவொளியும் பூவையுமிருபால
மருவியகுருவாய மகிழுவையனமே. (௫)

பாயிரம்.

அல்லமாப்பிரபுதேவா முதலிய அடியார்வணக்கம்.

வேறு.

பொருவிலாப்பிரபுதேவர் பொற்பாதகமலம்போற்றி
அருமையாம்வசுவதேவ ரடியிணைவணசம்போற்றி
வருநாவுக்கரையராரூா வள்ளல்சீகாழிவள்ளல்
திருவாதவூரர்மற்றைச் சிவனடியவர்தாளபோற்றி. (௧)

மகாகுருவணக்கம்.

வேறு.

முதுகிரியிலம்மையருள் முதுணடுமெஞ்ஞான முழுதுநதோந்து
விதிமுறையினெண்ணிரண்டு சாத்திரங்களுரைத்தருளி விரததராகித்
துதிபுரியுள்ளனபினரு மெனபோலும்வனபின்றுரு துரியாதீதப
பதிபெறவோரிமைபயிலருட் குமாரதேவன்கழல்களபரவிவாழ்வாம்.()

அருளிறைவணக்கம.

வேறு.

செழுந்திருமாலு நான்முகத்தேவுந்
தெளிகிலாவொரு பரமபொருளே
பொழிதிருகிருபா மூாத்தியாயிங்குப்
புணரியவடிவெடுத்தடியாாக
குழுநதருள்போழ்தி னொருமொழியதனை
யுணராததிடவெழுநதெனறுனைககும்
குழநதைவேலவனருணை மலாமுடிககணியாய்க்
கொணடுவெமபிறவிநோயதணிப்பாம.

நூற்பெயா.

வேறு.

நலமாயிதனைப்படிப்பவாமெய்ஞ் ஞானமெளிதிற்பெறலாலும்
நிலையாமிதனிற்பயிலுவோா நெஞசமிறககுமதனாலும
பலவாநதொாநநூற்கருத்துவிதிற பகுத்துகூறுமதனாலும்
உலவாவிருநூறுபதேச வுணமையெனப்பேர்நாட்டியதே.

அவையடககம்.

வெணபா.

எட்டோடிரண்டிற்றியா வேழையேனிந்நூலைத்
திட்டமுடனசொலலைத் தெரிகிலே—னெட்டிரண்டின்
அத்தநதெரிதோ ரனைத்துநதிருவருளென
றெத்துகநதுகொள்வா ருளத்து.

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

அவதாரிகை.

இந்நூல் உபதேசவுண்மையென்று வழங்குதலால் முதற்செய்யுளிலே உபதேசிக்கு முறையையெடுத்து திருஷ்டாந்தபூர்வகமாய்ப் பொதுப்படக்கூறுதல்.

பூவுலகாளுமன்னன் பொருந்தியதனதுசெங்கோல்
மேவருந்தலைபோலவேத விதிமுறையெங்குமோங்கப்
பாவனைமுனைமுற்காட்டிப் பழகியவமைச்சனாணைத்
தீவரமாகத்தானே இயக்கிநடத்துமாபோல. (௧)

இதுவுமது.

சாதனமுதிர்ந்தோனுக்குத் தன்னடித்துணைவிடாது
நீதமாம்பணிகளெல்லா நிகழ்வுறச்செய்யுஞ்சீடற்குப்
போதமுண்டாகுமாறு பொருந்து † கணாற்றியாலே
வேதனைவிடப்போதிப்போன் மெய்க்குருவாவனே. (௨)

ஆசிரியர்தன்மையும் அறுசியர்தன்மையு மெடுத்துக்கூறல்.

வேறு.

மெய்க்குருவையடுத்திடுங்காலவர் நடையைவிசாரித்துமேவவேண்டும்
எக்குருவுஞ்சற்குருவாய்க் காணுவதாலிழுக்குநடையிலவேயாகி
மிக்கபரவுணர்வினால் யக்ஞமமதையிலனாகிமேன்மைகூறும்
அக்குருவேசற்குருவா மவனிடஞ்சேர்ந்தரியபணியாற்றனன்றே (௩)

ஞானகுசாதனமும் உபதேசித்தருளுமென்ற சீடனுக்கு

முத்தி முதற்சாதன முரைத்தல

வேறு.

முத்திவேட்கையினோர்சீடன் மோனசற்குருவைப்போற்றி
மெய்த்தசாதனங்களெனக்கும் விளம்புவாயெனவவ்வாசான்
நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகநின்னெஞ்சகத்தே
சத்தியமாகக்கொண்டு தடையெலாங்கழிப்பாயென்றான். (௪)

இதுவுமது.

டைகழியென்றுரைத்த சற்குருமூர்த்தியேயென
டமறநித்தியாநித்திய வஸ்துநிச்சயமனைத்தும

† கணாற்றியென்பது - கண - கைத்தேசம்.

இடமுறவுணர்ந்தேயிந்தத் தேகபோகங்கள்யாவும்
கடையெனவெறுத்தேனப்ப றநைக கட்டெலாமுணைப்பாயென்றான். (௫

இரண்டாஞ்சாதனங்கூறல்

பட்டாங்கருமிகவுந்திராத்த பரபோகவிராகமாதல்
நட்டலையாமுலகபோக நற்றேவபோகமாகும்
அட்டுமவ்விரண்டுமவாந்தி யசனம்போலறவிடுத்துத்
இட்டமுறுசமாதியாறுந் தெளிவுறத்தோவாயென்றான். (௬

மூன்றாஞ்சாதனமூன்று சொல்லவேண்டுமென்ற சீடனைநோக்கி

முன்னறுசமைய இலக்கணங்கூறுதல்

வேறு.

ஏங்காயிரண்டுசாதனமு மியற்கையாகத்தெளிவுற்றேன
இந்தச்சமாதியறுவகையி னியல்புமெளிமையறச்சருளனவே
அந்தக்கரணவாதனைகள் நிந்தனைக்கறியமலமாய்ச
சிந்தைமயக்கமில்லாமற் றிகழவக்குவேசமமாகும். (௭)

தமையிலக்கணம்.

வேறு.

உடைபடுமுனகிறகாணு மருவனாமங்கடமமேல்
இடையிடைவருமோகத்தா லிந்தியவழியேநெஞ்சம்
கடையுறச்சென்றபோகங் கைக்கொளுமதனையென்றும்
தடையறவொருவிநிற்கை தமமெனவுரைப்பதாமே. (அ)

உபரதியிலக்கணம்.

மட்டிலாப்பெண்டிராதி மகிழ்புகழாலவெல்லாம்
கட்டறநீக்கவேண்டுங் கழலாதுநிற்குமாகில
தட்டுறுபிறவிநோநாத் தன்மையெனறுணரியுனலி
ஓட்டறவிட்டுநிற்ற லுபரதியதாகுங்காணே. (௯)

திதிக்ஷையிலக்கணம்.

எண்ணருங்காறறுயரின்ன விடிமழையர்தியாக
வண்ணமாமூஷ்ணசீதம் வந்திடுசுகதுக்கங்கள
கண்ணிறைகண்டவெல்லாங் கருத்தினிற்சமமாய்க்கொள்ளுந்
திண்ணமாமுணர்வுதானே திதிக்ஷையெனறறிவாயநீயே. (௰)

சமாதானவிலக்கணம்.

சிந்தையிலையாநீங்கித் தேசிகருளாற்பெற்ற
அந்தநற்பொருளையெல்லா மடைவுடன்மனனஞ்செய்து

உபதேசவுண்மை.

மூன்றுமுசாதனங்கண் மூதிர்ந்தருவழிஇதென்று
சாந்தமகிழ்ந்திருத்தல சமாதானமெனனலாமே. (௰௧)

சிரத்தையிலக்கணம.

நற்றவக்குருவாமீச னனனுாலினவிருப்பமாகி
பெற்றதுபூழவாவண்ணம பெரியவைராக்கியத்தால்
சத்தியஞானானந்தக் கனிப்பரமபொருளைநாடிச்
சுத்தமாயநிறறலெனனுஞ் சுகமுறுசிரத்தையாமே. (௰௨)

நானகாஞசாதன முணாத்தல.

மூதரிவாகுமந்த முமூக்ஷுத்வமுறையேதெனனில்
கோதுறததலைமேலவெய்ய கொடுந்தழலபற்றக்கண்டோன்
வாதனைசகித்திடாமல மடுசலந்தேடுமாபோல
நீதமெய்க்குருவைத்தேடி நிறறலெனறறிவாய்நீயே. (௰௩)

தாபத்திரயவகைகூறுகவென்று சீடனவினவுதல்

வேறு.

இந்தநான்குசாதனமு நிறைவாவுனறன நிருவருளால
சிந்தைமயக்கமிலலாமற றிடமாயப்பெற்றேனதுவனறி
தொந்தத்தாபத்திரயமெனுந் தொடாந்தகனறுறயருற்றேன்
அந்தத்தாபத்திரயவகையதுவும புகலவாயெனப்பணிந்தான. (௰௪)

ஆதியாத்மீகவகையுரைத்தல்.

அரியதாபத்திரயவகை யறையக்கேளாதியான்மீகம்
பெரியசரீரநோயுறுந லலலாற்பிணுஞானேந்திரியம
உரியகன்மேந்திரியங்கரண முறைததலிவ்வீரேழுமிக
வெருவுந்துயபுகக்கிடமாகு மிவைபபகுத்துவிடுவாயே. (௰௫)

ஆதிபௌதிகவகையுரைத்தல்.

மானவாதிபௌதிக வகையுங்கேட்டியொன்றாகும்
ஆனமிருகாதிகளினு லடருந்துமபுமஃதனறி
ஞானகனமவிஷயத்தா னணனுந்துனபகரணாான்
கின்முறசெய்திணமுமோ ரீரேழெனநீயறிவாயே. (௰௬)

ஆதிதெய்வீகவகையுரைத்தல்.

இந்தவிதமவ்விரண்டொழிய விதனமேலாதிதெய்வீகம
சிந்தைகலங்கும்வெயிறகாற்று சீதமழைமின்னிடிகுமுறல்

உபதேசவுண்மை.

மூந்தவருந்தசமண்டபங்கோ புரங்கள்வெடித்துவிழுந்தலெனும்
தொந்தத்துயர்களெல்லாம மின்னமுண்டுசொல்லக்கேட்பாய். (௰௭)

தத்துவங்கட்குத்தேவதையுரைத்தல்.

அந்தோமுந்நூறுகோத்திராதி யதற்குத்திக்குத்தேவதையாம்
பிந்தவுரைத்தவாக்காதி யதற்குவெய்யோனபிறங்குகால
அந்தக்கரணநான்னுக்கோ வமிர்தகிரணன்றன்யனமால்
இந்தத்தேவர்பதினால்வரிவராற்றுன்புகசளவினமே. (௰௮)

ஞானோபதேசஞ்செய்யும்படி சீடனவிண்ணப்பஞ்செய்தல்.

ஐயோவிந்ததாபத்தி மூன்றிசசிக்கவொண்ணுமல்
மெய்யாவுனறனிணையடிக்கீழ் வீழ்ந்தவெனைத்தடுத்தாண்டு
பொய்யாந்தேகபோகமெலாம் போமாவாகியப்பொருளை
ஐயாவடியேற்குபதேசித் தருளவேண்டுமெனத்துதித்தான். (௰௯)

நான்குமகாவாக்கியங்களையும் அதனபயனையும

சாமானியமாகககூறுதல்.

அருளவேண்டுமென்ற மாணாக்கனறனையருகிருத்தி
உரியபிஞ்ஞானமபிரப முற்றவகப் பிரமாஸமியன்றி
விரியுந்தத்வமசியுடனே விளங்குமயமானமாப்பிரமம
தெரியும்படியிந்நால்வகையுந் தெளியவுரைப்பார்பெரியோரே.

இருக்குவேதமகா வாக்கியார்த்தங்கூறுதல்.

வேறு.

இந்நால்வாக்கியத்தி னியல்பும்யாமறைந்திடக்கேள்
முந்துநால்வேதந்தனினு முடிந்ததோர்பொருளதாகும்
சிந்தனைக்கெட்டாஞானந் திகழ்வதேபிரமமென்ன
அந்தமாயிருக்குவேத மனுதினமறையுமன்றே. (௨௧)

ஏனையமூன்றுவேத மகாவாக்கியார்த்தமுங் கூறுதல்.

வேறு.

அந்தநாமேபிரமமாநே மென்றறையுமெசுர்வேதம்
இந்தவதுவேநீயாநே யென்னப்புகலுஞ்சாமமறை
உந்துமயமானமாப்பிரம மென்றேயுரைக்குமதர்வணந்தான்
முந்தவுரைத்தவிருக்குமறை மொழியினருத்தமொழிந்திடக்கேள் (௨௨)

இருக்குவேத மகாவாக்கியார்த்தத்தைப் பிரித்துக் கூறுதல்.

எந்தவறிவாற்சத்தாதி யிலகுமன்றித்தேவர்நரர்
இந்தமிருகத்தாவரங்க ளெல்லாமெதிலுமியங்குமால்
அந்தவுணர்வேசத்தனிய மதுவேபிரமமாவேறிலை
முந்தவுரைத்தவாக்கியத்தின் முடிவுமிஃதென்றறிவாயே (௨௧

எசுர்வேதமகாவாக்கியார்த்தத்தைப் பிரித்துக்கூறுதல்.

எங்கவிடத்துநிறைந்தபர மிசையுங்கனவிற்புந்திக்குச்
சொந்தசாட்சியாய்த்தானாயச் சுயமாயிலகும்பிரமமே
அந்தவகமென்றெசுர்வேத மறையுமஃதைத்தெரிந்துநீ
பந்தமுழுதுமறவிடுத்துப் பரமஞானம்பெறுவாயே. (௨௨

சாமவேதமகாவாக்கியார்த்தத்தைப் பிரித்துக்கூறுதல்.

இந்தச்சீவதேகேந்திரி யாதிக்கப்பாலிலங்குவதாம்
அந்தப்பிரமநீயேயென் றறைந்ததல்லாலதன்பின்னும்
இந்தநீயேசகமதனுக் கிசைந்தவொருகாரணமென்ன
அந்தச்சாமவேதமதே யறையுமதனையறிவாயே. (௨௩

அதர்வணவேதமகாவாக்கியார்த்தத்தைப் பிரித்துக்கூறுதல்.

இந்தப்படியேசுயஞ்சோதி யாகவெழிலாயிலங்குவது
அந்தவயமான்மாபிரம மென்றேயறையு நாலணைந்தான்
சிந்தைகலக்கமில்லாமற் றேறவாயிவற்றையெனக்கேட்ட
மைந்தன்வணங்கிக்குருவேயிவ் வழிக்குத் தடையேதுவாயென்றான்.

ஆன்மாவுக்குந்துக்கமின்றெனல்.

வேறு.

பருதியின்முன்னிருளிருந்தாற்போற் பரமசித்துருவனுநின்பால்
சுருதியாற்குருவால்விசாரிக்கு மிடத்துச்சூழ்துக்கமேயின்றால்
அரியவித்துக்கமடியனேனெஞ்சத்தணைந்த காரணமென்னேயென்னில்
பெரியவோர்தறியைக்கள்ளனென்றெண்ணும் பெற்றிபோலென்றறிவா
[யே

சகலதுக்கத்துக்கும் அஞ்ஞானமேகாரணமெனல்.

இங்குவாதனைகளேதினாலென்னி லிராகாதிகுணங்களினாலே
அந்தவிராகமேதினாலென்னி லபிமானவாசனையாலே

மூர்த்திமானமே திருமேனியில் மூடமாம் விவேகத்தாலே
கீர்த்திவிவேகமே திருமேனி லஞ்ஞானத்தாலென்றறிநீயே. (உஅ)

அஞ்ஞானப் பற்றும் விடுதியுமுணர்த்தல்
வேறு.

அந்தப்பெரிய வஞ்ஞானமது வெங்கேயென்றாயேல்
சிந்தைகெட்டாதறிவுருவாய்த் திகழ்ந்த வுன்னை மறந்திடமே
இந்தப்பெரிய வஞ்ஞானமிரியும்படியிங்கருள்ளென்னில்
முந்தவுரைத்த ஞானமுறில் முழுதும்போமென்றறிவாயே. (உகூ)

தத்வமசிவாக்கியார்த்தத்தைப் பகுத்துச்சொல்லுகவென்று
சீடன் வினவுதல்.

இந்தஞானப்பொருளடியேற கியம்பவெழுந்த குருமணியே
அந்தஞானமணியெனப்பாலமைந்த தத்துவக்கோவையிலே
வந்ததிரிபும்போவதற்கு வகையாய்த் தத்வமசிப்பொருளை
முந்தமொழிந்ததன்றியினு மொழியவேண்டுமெனப்பணிந்தான். (௩௰)

ஆசிரியர் அதன்மகிமையைக் கூறுதல்.

வேறு.

ஆதலிற்பிரமமாதிகட்கு மருமையானவற்புதமாவாக்கியமே கேட்கவேண்டும், ஏதமுறுவாக்கியங்கள் கேட்கலாகா விரண்டற்றவத்துவிதானந்தரானபோதகுருவினையளிப்போற்றேடிக்கண்டு பொய்யற்றுப்பணிவிடைகள்செய்துஞானசாதகந்துக்கிடரான விடயமெல்லாந்தள்ளி நின்றாலுண்மைநிலைதானேயெய்தும். (௩௧)

இதுவுமது.

வேறு.

அந்தமாவாக்கியத்திலமர்ந்திடு பதமூன்றாகும்
தொந்தமாமவன்னனன்காறு சொன்னமனமிறந்துநிற்கும்
முந்துநாலவாக்கியத்தின் முடிபுமப்பதத்திலுண்டாம்
சிந்தனைசெய்யுமாறுன் செவிதனிலுரைசெய்வோமே (௩௨)

மூன்றுபதார்த்தத்தையும் வகுத்துக் கூறுகவென்று சீடன்
திரும்பவும் விண்ணப்பஞ்செய்தல்.

எந்தனுக்கருளுமாறிக் கெழுந்தசற்குருவே போற்றி
முந்துறுதொம்பதார்த்த முடிவுறுதத்பதார்த்தம்
அந்தமாமசிபதார்த்தமாகிய பதார்த்தமூன்றும்
சிந்தையிற்றேர்ந்துஞானந் திடமுறவுரைப்பாயென்றான். (௩௩)

உபதேசவுண்மை.

அங்ஙனங்கேட்ட சீடனுக்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல்
தெளிதலென்னு மூன்றியல்பையுமெடுத்துக்காட்டி சொரூபநிலையையுஞ்
சாமானியமாய்க் கூறுதல்.

வேறு.

உரைக்குமொழி கேட்பதுவே சிரவணந்தா
   னுறவுணர்ந்து நிற்பதுவே மனனமாகும
இரைககருவி யாகுமிருள் போகுமாறு
   தெளிந்து நிலைநிற்றல நித்தியாசனந்தான
பரககுமொளி பிறக்குமெனி லிருளங்கேது
   பாரகுமிடத் தொன்றுமிலை பாழேயாகும்
விரைக்குமொரு வித்தின்றேல் முளைப்பதேது
   மெய்யனே யெவ்வுயிரு நீயேயாவாய். (௩௪)

இதுவுமது.

ஆறுலுமபிரமத்துக கிபல்போரெட்டு
   மரிதானகுறியாறு மாகுங்கண்டாய்
நீநானென்றிரண்டில்லா தெங்குந்தானே
   நிறைந்தபூரணமாகு மற்றொன்றுமில்லை
மோனமேயதுவாமுச சுடருமாகு
   மூசொளியேசச்சிதா னந்தமாகும்
தானுகுஞ்சகசாநு பூதியாகித்
   தன்மயமேயதுவாகுந் தனித்துப்பாரே. (௩௫

சீடன் தொம்பதவுபாதியை வினவுதல்.

வேறு.

அரியநூற் பொருளனைத்து மங்கையிற் கனிபோலெற்குத்
தெரிதர வுணர்த்தவந்த தேசிகவரசேபோற்றி
சுருதிசம் மதமதாகத் தொம்பத வுபாதியேழும்
திரிபுடையநீங்கித் தெளிந்திட வுரைப்பாயென்றான். (௩௬

அதனவ்லிவை ஆசிரியர் கூறுதல்.

வேறு.

தொம்பதத்திற் சீவனுக்கங் குபாதிகளாமேழுந்
   தொலையாதசாகிர சொப்பனஞ் சுழுத்தியாவும்
நமபினனசார்போத னிருவகையாமதனை
   நட்டாற்றில்விட்டகதையாக்கமன்வந்தால்
துன்பினன் போனான்றான் தான்றானேயென்று
   துக்கமின்றிமார்படித்துத் தூங்கியழுங்கூத்தை

அம்பலவனறிவான்மற் றாரறிவாரையோ
வதனையறிந்தரனடியை யாரடைவரம்மா. (௧௭)

பின்னும் சீவவுபாதியேழையும் பிரித்துக்கூறுதல்.

வேறு.

சீவற்குபாதிசரீரமொன்று இகழிந்திரியங்களீரொன்று
தாவுங்கரணமிரண்டு தயங்குமபிராணவாய்வொன்று
மேவுமிவ்வேழென்றுரைப்பர் வேதமுணர்ந்தோரிவைகழித்துப்
பாவமபாவமறவுன்னைப் பரமாய்க்கண்டுமகிழ்வாயே. (௧௮)

சீவனுக்கு அவஸ்தைகளும் அபிமானிநாமங்களும்
எடுத்துக் கூறுதல்.

வேறு.

அந்தமிலாச்சீவனுக்கங் கவஸ்தைகளோர்மூன்று
மபிமானிநாமமொரு மூன்றுபெயங்ஙனெனில்
சந்ததமுஞ்சாக்கிரத்தி னமிசஞ்சொப்பனமாந்
தக்கவதினமிசமே சுழுத்தியிஃதல்லால
பந்தமுறப்புரிந்திடுவிச சுவனொடுதைசதனும்
பகர்பெரியபிராஞ்ஞனுமா மெனப்புகல்வர்நல்லோர்
இந்தவிதமவஸ்தையபி மானிகடம்மாலே
யெப்போதும பிறப்பிறப்புக் கிடமாகுங்காணே. (௧௯

இந்தத்தத்துவங்களைப் பிரித்துச்சொல்லுகவென்று வினவுதல்.

வேறு.

ஐயனேயென்னையாளு மருட்பெருங்கடலேபோற்றி
உய்யுமாறுரைத்தவெல்லா முணர்ந்தனனுண்மையென்றே
பொய்யுடலாதியாகம் பொருந்துமே ழவஸ்தைதம்மில்
மெய்யிதுபொய்யிதென்ன விரித்துரைசெய்யுமென்றான். (௨௰)

தேகேந்திரியமுதலிய தத்துவங்கள் பிருதிவியின்கூறென்றும் மனம
வாயுவின்கூறென்றும் நீ சித்தென்றுங்கூறுதல்.

அரியதேகேந்திரியங்களை நீயறிவாயுன்னையவையறியா
அரியதேகேந்திரியங்களதுவும் பிருதிவியின்கூறாம்
அரியமனத்தைநீயுமெதிர்த் தறிவாயுன்னையஃதறியா
அரியமனமும்வாயுவின்கூறாக விளங்குமென்றறியே. (௨௧)

புத்தி அக்கினியின்கூறென்றும், அகங்காரம் பிருதிவியின்
கூறென்றும் அறிவித்தல்.

ஓதும்புத்திதனைநீயே யுணர்வாயஃதுன்றனையுணரா
பேதபுத்தியதினமிசம் பிறங்குமழலின்கூறாகும்
கேதம்புரியுமகங்காரக் கேண்மைமுழுதுநீயறிவாய்
ஏதிலுன்னையஃதறியா திதுவும்பிருதிவியின்கூறே. (௨௨)

உபதேசவுண்மை.

சித்தம் அப்புவின கூறென்றறிவித்தல்

அந்தசித்தமதுதனைநீ யறிவாயுன்னையஃதறியா
அந்தசித்தமதுதானே யப்புவினகூறாகுமால
அந்தநானகுஞசமசயசஞ சலநிச்சயமாமூனறுமன்றி
அந்தவபிமானமுமாகு மவைநீயலவெனறறிவாயே. (௪௩)

பிராணவாயுவு பிருதிவியினகூறெனறறிவித்தல்.

அரியபிராணவாய்வுன்னை யறியாதவைநீயறிகுவாய்
அரியபிராணவாயுவமிச மதுவின்பிருதிவியின்கூறாம
அரியபிராணனைப்பிறித்திங் கறியுமிடத்துவேறாகும்
அரியபிராணனதுவுமே யசததெனறுணாநது விடுவாயே. (௪௪)

தததுவங்கள்முழுதுஞ சடமென்றும நீ சித்தென்றுமறிவித்தல்.

உன்னாலறியப்படும்பொருள்க ளுன்னையறியமாட்டாதால்
உனனாலறியுமபொருளெலலா முனககுவிடயமாஙகணடாய்
உனனாலறியுமபொருளழியு மொருககாலமுநீயழிவதிலை
உனனாலறியுமபொருளைவிடுத் துனனைவிசாரித்தறிவாயே. (௪௫)

இஙஙனஙகேட்டசீடன நானுொன்று வினவுதல்.

வேறு.

இத்தனையுநானென்றே யிருநதவெல்லா
மிழிவாககிநீயலல வெனறுசொனனீா
அநதனையுமாரோதா நானுரோதா
ஞரியனேநானறியச் சொலலுமென்னச்
சததியனேசொன்னவெலாஞ சடமதாகுஞ்
சநதமுஞசுகசொரூப ஞகுமுனனைப்
பத்துபேரெனசசொலலுந திட்டாநததவைதப்
பாாததுநீபிரிநதுணாவாய் பரமஞானம். (௪௬)

தசமன திருஷடாநததால் பகுத்துக்காட்டுதல்.

வேறு.

உன்னைநீயறிவதறகிங்குறுதியாந் திட்டாநதங்கேள்
மனனியதசமனேபோல மருவியகரணநானகு
சொனனவிநதிரியஙகளைநது தொகையுறுமொன்பதோடு
உன்னுடன்பத்தெனறெண்ணி யுன்னைநீயறிகுவாயே. (௪௭)

சீவனுககு முககியலக்ஷிய முணாத்தல்

அந்தவறிவேசைதனய மதுவேயுனதுவடிவாகும
அநதவறிவேயுபாதிவசத் தாகுமபோதுமுக்கியமாம்
அநதவறிவேலக்ஷியமா மழுந்துமுபாதிதனைப்பிரியில்
அநதவறிவேநீயாகு மரியுவேதமுடிவிதுவே (௪௮)

உபதேசவுண்மை.

சீவனுக்கு சுத்தாசுத்தங் கூறுதல்.

அசுத்தவுபாதியானென்று மந்தவறிவேயசுத்தமதாம்
அசுத்தவுபாதிதனைககழித்த வந்தவறிவேசுத்தமதாம்
அசுத்தமெல்லாங்கழித்தவிடத் தறிவேயனறிவேறில்லை
அசுத்தாநுக்களுசடமாகு மதுவேதேகமறிவலவே. (சக)

இந்த அஞ்ஞானகாரியத்தை யொழிக்கு முபாயங் கூறுக வென்று சீடன் வினவுதல்.

சொல்லொடுமனதுக்கெட்டாச் சுந்தரகுருவேபோற்றி
நல்லதுபொல்லாதேது நடுவனுக்கிடமேது
வல்லிருட்போகமேது மாயையினசெயலனைத்தும
ஒலலையிலறிந்துதள்ளு முபாயமெமக்குரைககவென்றான். (ருo)

அஞ்ஞானநீங்கு முபாயங்கறபித்தல்.

அறிஞனேமுன்னோர்சொனன வரியநூற்பயனெலாமும
பொறிவழிசெனறுபோகம் பொசித்திடாதிருக்கத்தானே
மறமொடுகோபமாதி வஞ்சனையொழித்துஞான
நெறிவழுவாமலிந்த நிலமிசைவாழ்குவாயே. (ருக)

சாதுசங்கமும் சிவபூசையும் குருபணியும செய்யவேண்டுமெனல்.

வேறு.

கொல்லாவிரதங்கைக்கொண்டு குணமேற்கொண்டபெரியோர்கள
பலவோருரைத்தஞானநூற பலவினகருத்ததுமெனனெனனில
கலலோரிணககளுசாதுசங்க நண்ணிச்சிவத்தைப்பூசிப்ப
தல்லாற்குரவனபணிவிடைக ளனபிறறினமுமபுரிவதுவே. (ருஉ)

இவையனைத்தும சாட்சிமாத்திரமாய் விளங்குநிமித்தமேயெனல்.

நல்லாரிணக்கஞ்செய்வதுவு ஞானநாட்டங்கொள்வதும்
கலலாவனைத்துங்கறபதுவுங கனத்தவிசாரமபுரிவதுவும்
சொலலாசசொலலையறிவதுவுஞ சுகமாயவாழ்கநினைப்பதுவும்
எலலாமாயலலவுமாகி யிருந்தசாக்ஷியாவதறகே. (ருங)

அஞ்ஞானவிடுதியும் அந்தவிடுதியில் நீயேசீவசாக்ஷியாகியகூடஸத னெனறும அதுவே விட்டலக்கணையென்றுங்கூறுதல்.

பெரிதாமுபாதியத்தையெலாம் பேணியவற்றினீமறைந்தாய்
தெரியவுன்னாலறியுமெலாந் தெளியப்பிரித்துநோக்குவையேல
உரியமகனேசாட்சிநீ யுற்றவெல்லாங்கழித்ததினால்
அரிதின்விட்டலக்கணையென் றறைவர்பெரியோரறிவாயே. (ருச)

சீடன்றிரும்பவும் தத்பதவுபாதியை இன்னும்வற்புறுத்திக்
கூறவேண்டுமெனல்.

வேறு.

தரமறியாமலென்னைத் தடுத்தாண்ட குருவேபோற்றி
பெரியதோர்தொம்பதத்தின் பின்னல்களெல்லாமையம
திரிவறவுணர்ந்தேனின்னந் தெரியவேதத்பதத்தின
பிரிவெலாமருளவேண்டு மெனப்பினும்வணங்கினனே. (௫௫)

தத்பதவுபாதி கூறுதல்.

வேறு.

தத்பதத்திலீசனுக்கு மேழுபாதிகளாந்
தானவைசகுநகாரணமாய் சகலபிராணிகட்கும்
அம்பவுடல்கொடுத் தறிவுக்கறிவாகியூட்டு
மவ்வினையாட்டறியாத வசடாசெய்யுந்தவங்கள்
சொற்பனத்திற்கண்டபொருள் கைக்கெட்டாததுபோற
சாவதுவுங்கண்டவற்றின றுகளறுக்கமாட்டா
பிறவிதொறுமுயிருக் குயிராகுமீச
னெங்குமாமவனையொழிந் தொன்றிலையென்றறியே. (௫௬)

ஈஸ்வரவுபாதியேழும் இவையெனல்.

செப்பரியசீவாத்மைக் கூட்டுதலகாரணமாய்ச்
சிறந்துநின்றவீசனுக்கே ழுபாதிகளென்னென்னில
தப்பிலாச்சாவகஞ சாவகாரணனே
சாவேந்திரியாமியொடு தகுசாவேஸ்வரனே
ஒப்பிலாசசாவசிருஷ்டி சாவஸ்திதியலலா
துயாந்திலகுஞசாவசங்காரனெனபவரிவைதோர்
தப்பனேயுபதேச வுணமைமறவாம்
லனுதினமுஞ்சிந்தைசெயி லகமமதைவிடுமே. (௫௭

சீடனாஸவரவுபாதியேழும் பகுத்துக்கூறவேண்டுமெனல்.

வேறு.

சொன்னதொருபாதியேழுந் தொகையதாவறிந்துகொண்டேன
இன்னுநனகறிவதாக விஃதிஃதெனப்பிரித்தே
அன்னவனுபாதிதம்மி லடங்குவதழுந்தாதெங்ஙன
தனமயமாவதெங்ஙன சாமிநீயுரைக்கவென்றான். (௫௮

சாவகஞத்வலட்சணங்கூறுதல்.

வேறு.

இந்தியங்கணைமுழுவதுமே யிசைந்தொன்றறிந்ததொன்றறியா
அந்தமுழுதுந்தானறிந்தங் கவறணறச்சிவர்வினைகடோய்
பந்தித்தசைவித்தூட்டுவித்துப் பரமசிவமாயிலங்குமதால்
முந்தவருசாவகஞென்று மொழியலாகுமெனத்தோவாய். (௫௯

சாவகாரணத்வலட்சணங் கூறுதல்.

யி யைவினவுஞ்சங்கையெலா மகற்றவெழுந்தகுருநாதா
மையபாயின்னுமுளவினைந்து மொழியவேண்டுமெனக்கேட்கில்
ருபயாவிந்திடங்களெல்லாங் குணமறநின்றுதானழியா
ற்சாவகாரணனென்ன றுரைப்பரபெரியோரொனவறியே. (கூ0)

சாவேந்திரியாமித்வ சாவேஸவரத்வ லட்சணங்கூறுதல்.

வேறு.

இ ங்களுக்கெலாமுள் ளிடாய்நின்றறிகையாலே
 நதவீசன சாவேந்திரியாமியாகும்
இ ந்தியங்கட்கெலலா மேலாயநின்றிலகுமாற்றல்
 வீசனசாவேஸவர னெனவறையலாமே. (கூக)

சாவசிருஷ்டிதவ சாவஸதிதவ லட்சணங்கூறுதல்.

 தாறறுமிந்தியங்கடனனுட டோனறுவதாகையாலே
 றறவிவவீசனசாவ சிருஷ்டியுமாகுமெனபா
 றுமிந்தியங்கடமமை யவுனோரட்சிகையாலே
போறறுமவ்வீசனசாவ ஸதிதியெனப்புகலலாமே. (கூஉ)

சாவ சப ஹாரத்வ லட்சணங்கூறுதல்.

 றுதைத்ததல்லா யிலகுமிந்திரியங்களெல்லாம
 தளடங்கிநிற்குந தனமையாமமறையுணாநதோர்
 றனனைசசர்வ சங்காரனெனபாநதோ
 விவ்வேழுமீசன சொருபமனறெனககாண்பாயே. (கூ௩)

 ஸ்வாவஸதையும அபிமானிநாமமும கூறுகவெனல்.

 லொழுங்கையனபா லெனக்குபதேசஞ்செய்ய
 குருவேயுன்றன மலாபதமபோற்றிபோற்றி
 சங்கடூாநத பரனுககாமவஸதையோடு
 மானிநாம முற்றுமெறகருளகவென்றான். (கூ௪)

ஈட்வாாவஸ்தையும அபிமானி நாமமுங்கூறுதல்.

வேறு.

இந்தவகையீசனுக்குக் காரணமாமவஸ்தை
யியலானதுரியமொடு காலபரமதீதம்

உபதேசவுண்மை

அந்தமூன்றவஸ்தைதமக் கபிமானிபாவா
ரழகியவிராட்புருட னிரணியகர்ப்பன்
தொந்தவவ்வியாகிருத னெனவுரைப்பாகல்லோர்
துகளிலாநான்மறையினை றணிவுமிதாங்கண்டாய்
சிந்தையினிலிந்தவழி கண்டுதெளிவாறாற்
சித்தியுமுத்தியுமெளிதிற சேருமிதுதிண்ணம். (க௯)

ஈஸ்வரனுக்கு முக்கியலட்சியங் கூறுதல்.

வேறு.

காரணவுபாதியேழாங் காரியநடத்துமீசன
காரணவுபாதிதமமிற கலந்துறுகின்றபோது
காரணமாகுமுக்கியங் கைவிடலிலட்சியந்தான
காரணமாகவெல்லாங் கண்டுகொண்டிருந்தலகாணே. (௨௰)

ஈஸ்வரனுக்குச் சுத்தாசுத்தமுரைத்தல்.

அரியகாரணவுபாதி யாகுமோரவஸ்தைமூன்றும்
திரமுறயானெனறெண்ணுந் திடசயிசற்கசுத்தமாகும்
பரவியஞானந்தப் பானமையிற்றனிருந்து
பெருகுமவ்வவஸ்தைநீங்கும் பெறறியேசுத்தமாமே. (௨௰௧)

யாநீகசமும அநதத்திசையே யீஸ்வரசாட்சியாகிய பிரபோனமும்

அதுவேவிடாதலக்கணை யென்றுங்கூறுதல்.

மகத்துவமிகும்விசிஷ்ட வாக்கியமகனறாக்கண்டு
நிகழந்தகாரியவுபாதி நீங்கிககாரணமோரேழும
அகற்றியங்கவைக்குச்சாட்சி யாகிவினைபோலிருப்பன
தொகுத்திடுமிதைவிடாதலக்கணை யெனச்சொலவாரே. (௨௰௨)

அந்த ஈஸ்வரனே மும்மூர்த்திவடிவமாய் உயிர்கள்நிமித்தம்

முத்தொழிலையும் நடாத்துவனெனல்.

இந்தவேழுபாதிக்கெல்லாஞ் சாட்சியாமீசனன்றே
பந்தவான்மாக்களுக்கும் பாகதிகருதவியாக
விந்தையாய்த்தேகமாதி வினைவழியளிக்கவென்றும்
தொந்தமாய்நின்றுமூன்று தொழில்புரிந்திடுவனென்றன. (௨௰௩)

இங்ஙனங் கேட்டசீடன் நிஷ்டைகூடி சமாதியில தொம்பதசோதனை செய்து தன்னைச்சாக்ஷிமாத்திரமாயத் தரிசித்தல.

குருமொழிமலையிலகாய்க கொண்டமாணாக்கனானும்
அரியவோரேழுபாதி யபிமானியவஸ்தையெலலாம
இரிவுடனேயநீரச் சிந்தித்துக்கழித்தபின்னா
துரியமதாகிசசுத்த தொம்பதசாக்ஷியானான். (எ0)

தத்பதசோதனைசெய்து சர்வசாட்சியாகிய பிரமத்தைத்தரிசித்தல

இந்நிலைபெற்றசீட னீசனுருபாதியேழும
துன்னியவவஸ்தைமூனறுந் தொடரபிமானிமூனறும
பின்னமதறப்பிரித்துப் பிரித்துணாந்தெல்லாந்தானாய்த
தன்னிகாபிரமமாகித் தத்பதசாக்ஷியானான். (எக)

அதுவேஇது இதுவேஅது வெனுந் தறபோதமும் இழந்துநிறறல.

இருவகையாகுமிந்தச சீவனுமீசனுந்தான்
ஒருமையிறகொண்டிருந்த வுபாதியோடவஸ்தையெல்லாம
குருவருளினறியேநின்று கோதறத்தெறிந்தகறறிப
பிரிவறவிருந்துசுத்தப் பிரமமாய்மேவினானல. (எஉ)

சுவானுபூதிமேலீட்டினும் அத்துவைதானந்தத்தினின்று தெளிதல.

அரியவப்பிரமந்தன்னை யகண்டவாக்கியத்தினாலே
பிரிவறக்கண்டெலலாற பேசியசீவசாட்சி
பெருகுமீஸ்வரனறனசாட்சி யெனும்பிரிவற்றங்கொன்றாத்
தரமிலத்துவிதானந்த சமரசசுபாவமானான். (எங)

இங்ஙனம தடையறற நிரதிசயானந்தத்தைப் பெற்றசீடன் அடங்கா மகிழ்ச்சியால் ஆசிரியனைப் பலவாகததுதித்து இன்னமும அசிபதாாத்தங் கூறவேண்டுமெனல்.

உணாக்கருமின்பமபெற்ற வுவகையான்மகிழ்ந்துள்ளாறி
தனாகருளெற்கருள்வந்த தயாளுவேயசிபதாாத்தப்

பெருக்கமுமறிந்துநாயேனைப் பிறவிநோயதிருமவனைனும்
தெரிக்கவென்றடியில்வீழ்ந்தானைத் தேசிகனவன் பயமுணர்ந்தான். (௭௪)

வேறு — அசேதனார்த்தங்கள் நீத்தல்

அசேதனார்த்தங்களுட்டத் தபிமானிகளாகுந்தெரிந்த
விசுவதாரகமாம்பிரசாபதியின்மையவியாபகால
இசையுமாமாயபுவியாதியனைவையும்புரியுறுமாயந்தொழிந்து
நசியுமுபசாந்தமூர்த்தி ஞானமுபாத்தியகற்பபாய (௭௫)

இதுவேவிட விட்டகலக்காயெனல்

நித்தமுநீவியாபகியெலாமோயமாயிருந்துசத்திருந்துவிடு
பதியாமீசனுபாதியெலாம் பயிற்றுநெந்நாளுமில்லையென்றால்
இதுவேவிட்டுவிட்டகலக்கசைவெனலாம் பலபலவோ
அதிதூபமதாமிதனையுமுன் னனுபூதியதகைவிசேடமே (௭௬)

வேறு பிரமரூப சுகாதீதநிலையை யறிவுறுத்திக் கூறுதல்.

இந்தவாறுணர்த்தியாவுமிடைவிடாதுசாவிநிறந்த
அந்தமாமவிசாரத்தாலேயதுவிதுவெனுமயாசாம
சிந்தையிலிலைமுமில்லாமல் அபாயமொழிவிலா
முந்தமேலவைகூறுசெய்து முடிந்தவுண்மையுமொட்டுவா (௭௭)

வேறு-பிரமத்துக்காறுகுறியும் இவையெனல்

திடமுறத்தேசிகன்மொழிந்த தத்துவத்திறனெல்லாந்தேர்
ந்தபாந்துக்காறுகுறியென்று தெளிவதற்குமனநிலை
வடிவுநாமமாமொருகுணமுமிலையு மேன
மனனுயிரனைத்திற்கு முடிவென்றுபழக்கம
செடுதிபடையாதெனறும புதுமையென்றேபகாவா
ஒகெசமில்லாநானமறையினை பொருளுணர்ந்தபெரியோர்
தடைபடச்சந்தேகவிபரீதமறநீங்கு
சதாசிட்டனுமிருந்து சாதித்தசகாமோ (௭௮)

வேறு-பிரமத்துக்கெட்டியல்பும் இவையெனல்

செப்பியதோர்குறியாறுந் தேர்ந்தேனின்னும்
இடமாகவெட்டியல்பு மருளகவெனறுனா
அப்பனேயொருகேள்வியிறந்ததாத
லரிதானதரிசனமிறந்ததாதல
ஐயமிலாமிகுவீரமிறந்ததாத
லெல்லையிலாவானந்த முடையதாதல

ஒப்பிலெல்லையிலா ஞானமுடையதாத
லுயர்காலதேசாதிக ளிறந்ததாதல் (௭௯)

வேறு இவற்றையனுபவத்திற் றெளிந்து சகசானந்தானு
பூதியைப்பெற்று அடியார்க்கேவல்செய்யெனல்

என்றுரைத்திடுவார்மேலோ ரிவற்றையுன் னனுபவத்தில்
நன்றுறவுணர்ந்துணர்ந்து ஞானவேந்தாகிநோவந்
தொன்றுமூன்றவத்தையோடே முபாதியுமறக்கழித்து
நின்றுமெய்யடியார்க்காவேணிகழ்த்திடிற்பிறவிபோமே

இங்ஙனமானசீடனுக்கு அகமமதை தொடராதிருக்கும்படி திரு
வுளங்கொண்டு ஆசிரியர் முனியாதுமுனிந்துகூறுதல்

உலகினிற்சிலபேரிந்த வுபாதிகளின்னதென்று
பலவகையான நூலிற் பார்த்துமேவிட்டதில்லை
இலகிடக்கேட்டநீயு மிழிவுறுதேகபோகம்
நலமெனவெண்ணிவாளா நாளெலாங்கழிக்கின்றாயே (௮௧)

அஞ்ஞானர்களைப்பொதுப்பட இகழ்ந்துகூறுதல்

ஒப்புரவாகவெந்த வுயிர்களுமுடலமபிக்
கைப்பொருளுடைமைபூமிகனதனமபெண்டுபிள்ளை
செப்பருஞ்செல்வமெல்லாஞ் சிதையாதென்றிறுமாந்தென்றும
தப்படிநடந்துமாளுந் தகைமையென்சொல்வேனென்றான் (௮௨)

அங்ஙனங்கூறக்கேட்டசீடன் பயபத்தியோடு திருமபவும ஆசி
ரியர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்குதல்

எடுத்துரைசெய்தவெல்லா மிறைவநின்னருளானன்றோ
அடுத்ததையெதிரிட்டுன்னி யறிந்தனனவற்றையெல்லாம்
விடுத்தவென் னினைவைநோக்கில் வெறுஞ்சிரிப்பாகுமதனைத்த
திடத்துரைசெய்வேனசுவாமி திருவுளஞ்செய்குவாயே (௮௩)

வேறு-இதுவுமது.

* ஆனந்தமானபர சிவமதனைநாடியோ
ரந்தணனடவியற்ற
வருளாலெழுந்தருளு மீசனைவணங்கியவ
னரியவரமொன் றொழிந்தொன
றீனமுறவேறகவவ விறைவன்முனிந்துநீ
யிழிவாஞ்சடா முனிவனை

---

* இது குமாரதேவர் சரித்திரத்திற் கண்டுகொள்க.

யிடுகெனசசாபமிடவதனையேற்றங்கவனு
மிலகுமோ ராசிலேறி

மானமுடனேவசித்தவ்வழியில்வருமவனை
மருவிப்பிடித்தவனைப்போல
மாஞானமுறவுடலெடுத்ததைமறந்துவிண்
மாயைவினையானமயங்கி
ஊனமுறுநினைவைப்பிடித்துழலுமறிவிலேற
குணமனமிறங்கி யினனம
உளமோகநினைவுபுரிசெயலுணாதசருளுமென்
றுவந்தடிபணிந்தானரோ (௮௪)

வேறு - அநுபவமாயின்பஞ்செய்தசற்சீடனுக்கிரங்கிப் பின்னரும

அந்நினைவின்றன்மையையெடுத்து விசேஷமாகக்கூறுதல்

நினைவின்செயகையெலாமெடுத்து நிகழ்ந்துநதன்மைநீகேட்பாய
நினைவின்செயலேயுலகமாய நிகழ்வதாகுமனறியிந்த
நினைவின்செயலேயெண்ணிறந்த ஜெனனீடக்கந்தைக்கிடமாகும
நினைவின்செயலேமாமாயையெனறுநீயறிசெய்வாயே (௮௫)

அந்தக்கரணவழியேசீவனைப்பொருந்துமெனல்,

பஞ்சகோசமாவதுவேபகருமொருமூன்றவத்தையாம
பஞ்சகோசமாவதுவேபாவுஞ்சரீரக்கோட்டையாம
விஞ்சுஞ்சரீரக்கோட்டையினில்விளையுங்காரணனாகுளதாம்
மிஞ்சுமந்தக்கரணவழி மேவுஞ்சீவனெனறறிவாய (௮௬)

நானீயென்னு மகம்பாவ நீங்கவேண்டுமெனல

நானீயென்னுநினைவதனா னாமரூபத்தோற்றமாம
நானீயென்னுநினைவதனானல்லவறிவுமறைப்பாகும
நானீயென்னுநினைவொழிய ஞானவிசாரஞ்செய்வாயேல்
நானீயென்னுநினைவொழிந்து ஞானநிலையைப்பெறுவாயே (௮௭)

இந்திரியநிக்கிரகம பண்ணவேண்டுமெனல்

புறமுந்தேகக்குகையதனிற பொருந்திவாழுமோராவம
புறமுந்தேகேந்திரியவழிபோய்ப் புலனைமறித்துப்பிடித்திழுத்துப்
புறமுங்குகையிற்கட்டுமட்டும்போகுமவாவும்விடுவதிலை
புறமுங்குகையிற்கட்டுண்ட புலனைக்கழித்துவிடுவாயே (௮௮)

தேகாபிமானம் நீங்கவேண்டுமெனல்

தேகமொன்றுந்தேகியென்றுந் தெரியாருலகினினைவினோர்
தேகமயமொழியாதார் தேகிநிலையுமறியாதார்
தேகமயமொழியாது தேகிநிலையுங்காணபதில்லை
தேகமானமொழிந்துணர்ச்சிவமாயக்கண்டுதெளிவாயே (௮௯)

அவஸ்தைகளின்சுத்தாசுத்தம் அறியவேண்டுமெனல்

அவத்தைத்தழுமையுறுஞ்சீவர்க்குமரியவிஞ்ஞானதபக்கும்
அவத்தைத்தழுமையுறுமெய்ப்பொருட்கூறையுந்தமூவகையில
அவத்தையசுத்தஞ்சீவர்கட்டேயாகுமெய்யர்கட்சிலதாகும
அவத்தைதமரிந்துவாழ்வதுவேமுத்திப்பயனுமே (௯௰)

தேகாந்தமடைய வேண்டுமெனல்

தேகமதுவேயுலகமதாய்த்திகழ்மதுவேபுருநாமம
தேகமிருந்துமப்பயமறியாதெதுவோவதுவேமாயையாம்
தேகாயுதவிசாதனங்களிடமதாகுமவனாவும
தேகமதனைக்கைவிடலேதீர்த்தமில்லையெனறறிவாயே (௯௧)

மாயாகற்பிதத்தாலதுன்பமெனல

இல்லாமாயையுண்டெனவேயிருப்பதெதினாலென்றுணர்வாய்
இல்லாமாயைக்கதிட்டானமெங்கேங்கிழவந்தனவுணர்வாய்
இல்லாமாயையதனுலேயிடரோயிலையென்றுணர்வாய்
இல்லாமாயைவினையுளங்கொண்டிடிலங்கதுவேயிடமென்றேன் (௯௨)

இதந்நினைவிறைவுறுனபோசமபோனேனசுவாமியென்று

சீடனிரங்குதல்

எந்தாயங்கோவஞ்ஞிதொடர்ந்தநாளகையாய்மாநினைவே
கொந்தகவிராஜியநுபோலதொடர்ந்துதொடர்ந்துபடபலவாம்
விதைபுரிந்தெனகுடிமுழுதுமவிமோனநாசஞ்செய்ததால
முன்னுமதனையொழித்திடலமொழிந்தானகுருநாதனுமொழிவான்

மாயாகற்பிதத்தைவாகியாபுத்திரனபோலக்கண்டு
சுபாவமாயிருப்பானெனல

இல்லாவுலகமுண்டெனவிருந்தநினைவேமலமாகும
இல்லாமாயையுண்டெனவிருந்தநினைவேமறைப்பாகும்
இல்லாவிந்தவிருவகையுமிழிவாயக்காணிவிடரில்லை
இல்லாவிவற்றுறுமின்றென்றேயிருப்பாயென்றுமிப்பாயே (௯௩)

வினைவிறக்குமபடி இன்னமுஞ்சாதிப்பாயெனல்

வினைவிளைந்திடப்பசுபாசங்களுமதுவேயுலகமாம்
வினைவிளைந்திடப்புமொழிகளுமேகோசோகங்களில்வெளியாகும்
வினைவுநீங்கிடப்பாசமதுவிலலாதென்பதனுபவமே
வினைவுநீங்கச்சாதனைதனிற்பாயென்றுநிலையாயே (௬௫)

வேறு—வினைவிறக்கவில்லையேயென்ற சீடனுக்குபாயங்கூறுதல்

சாதனைத்தானினைவிறக்குமென்றுரைத்த
சற்குருவேநின்மொழியென்றலைமேற்கொண்டேன்
பேதமறச்சாதனைத்தங்கியிருக்கும்போழ்திற
பிரிந்துபலவழியிலலைகுவதெனனென்னில
மாதவனேமனோநினைவங்குலக்கேசக
வாசனையாறப்பிறந்தலைந்துபழிநிறகும்
ஆதலினறகுருபணியிலவிடாப்போது
மதிவிரகமாகிலந்தவலைவுபோகும் (௬௬)

வேறு—பின்னருமஅஃதேவினவின சீடனுக்கு அந்நினைவை
இருவகையாயப்பகுத்துக்கூறுதல்

நினைவுநீங்கச்சமாதிநிலைநிகழ்ந்துங்குருவேநின்னருளால்
நினைவுநிலைக்கச்சமாதியினினிறகநிலையாதெனனையெனில்
நினைவையிரண்டுகூறாகினிலலாநினைவும்வெளிப்படுநல
நினைவைத்தளளிவிடப்படுவேநிலைத்தசமாதியென்றுணராய (௬௭)

இதுவுமது

சுருதியெல்லாமிருநினைவாயசொல்லுமந்தப்பொருடோன்று
சுருதிசீவனினைவுபரனினைவெனவிரண்டாயசொல்லுமால
சுருதியூலாகும்பொருளுணாத்தச்சுத்தகுருவுமவேண்டுமால்
சுருதிப்பருத்தங்குருவுறைநெறிந்துசுகந்தனைப்பெறுவாயே (௬௮)

இதுவுமது

சுருதிசகருத்தப்பொருளொன்றுமதுவுஞ்சொல்லாய்முடிந்திடுமால்
சுருதிக்கருத்தம்பொருளொன்றறாயகுருவுமவேண்டுவதில்
சுருதிக்கருத்தப்பொருளல்லவெனறேதுணிந்துமானுநீ
சுருதிசொல்லும்பொருளதனைச்சுட்டிக்காட்டவறிவாயே (௬௯)

இந்தவினைவிறக்காமல்தவமுடியாதெனல்

இந்தவுலகஞ்சத்தானிந்தவினையுஞ்சத்தாகும்
இந்தவுலகமசத்தானிந்தவினையுமசத்தாகும
இந்தவுலகுக்கதிட்டானமிந்தவினையையன்றியில்லை
இந்தவினைவிளங்குள்ளளவுமியற்றுந்தவங்கள்முடியாவே (௱)

இதுவுமது

இந்தவினைவேமாயையாமிலங்குமிதுவேயுலகாகும
இந்தவினையையல்லாதோரிடருமில்லைச்சாதனங்கட்
கிந்தவினையைக்கற்றுமலியற்றுந்தவத்தாற்பயனில்லை
இந்தவினைவிங்கிருந்தக்கேடுமேகநோக்குக்கிடமில்லையே (௱௧)

இதுவுமது

இந்தவினையையறிஞரெலாமிழுத்துவதைக்குந்திறமறிந்தார்
இந்தவினைவினைவிலவதனைப்பெண்ணுறைசொலவுளவுபடா
இந்தவினைவுநீங்காதேயெல்லாஞ்சிவமாயக்கண்டாலும்
இந்தவினைவிடசிவமறைந்தேயிருளையெங்குமருளாமே. (௱௨)

இதுவுமது

இல்லாவினையென்றறிவதுவுமியற்றுந்தவத்தின்முயற்சியதே
இல்லாவினையுமில்லாமற்றனையெண்ணவேணுமெனல
இல்லாவினையுமில்லாமலெப்போதொழிபுமெனக்கேட்கில்
இல்லாவினையுநீங்குதற்கேயிந்தவுணர்விளங்குமதுவே. (௱௩)

இதுவுமது

ஒருதன்வினையேயசத்தமாமொருதன்வினையேசுத்தமாம
ஒருதன்வினையேபுத்தியாமொருதன்வினையேசித்தமாம
ஒருதன்வினையேயகங்காரமொருதன்வினையேயுலகமாம
ஒருதன்வினையேசங்கற்பவிகற்பமாமென்றுணராவாயே. (௱௪)

இதுவுமது

இந்தவினையுநீங்காதேபரமஞானநிலைப்பதில்லை
இந்தவினையுநீக்கக்கிற்பரமஞானநிலைக்குமால
இந்தவினையுக்கிடமிங்கேபக்குருமிசையைதுவாகும்
அந்தவிசையைசையொழியாதேற்பாழந்தவினையுமொழியாதே. (௱௫)

இந்தநினைவுபெரியோர்களுக்கேவலாளாயிருக்குமெனல்

இந்தநினைவை யெல்லோருமெளிதாயெண்ணியிடருறார்
தொந்தநினைவையுந்தறிஞர் தொடர்ந்துவதைக்கவுமியல்வுறார்
முந்துநினைவவறிஞர்தமக்கேவலாளாயமுடிந்ததால்
அந்தவறிஞர்துகளை யுள்ளாறிடக்கிழச்சிமீறிடவே (௩௯)

நினைவின்றீமையுணர்த்தற்கரிதெனல்

இந்தநினைவையிவ்வளவென்றெடுத்துக்கூறமுடியாதால்
இந்தநினைவின்றீமையையேயெல்லாநூல்களுமொழிவதும்
இந்தநினைவையுணர்க்காதநூல்களொன்றுமிலதாகும்
இந்தநினைவுமாய்ந்தவிடத்திலலாவிருளுமாய்ந்திடுமே (௪௰)

இவற்றிற்பாசநினைவீதென்றும் உயிர்நினைவீதென்றுங்கூறுதல்.

நினைவிறகெங்கேயிடமென்றுநினைக்குமதுவ பாசநினைவு
நினைவினுடனேபாசநினைவு நீங்காதிருக்குந்தன்மையினால்
நினைவேமெழுகுபாசநினைவுநிமலனாமப் பொருபொடியாம்
நினைவினுள்ளேமறைந்ததனை நிகழ்ச்சிச் சத்திடமாமே (௪௧)

இச்சாத்தியாகமேயறிவெனல.

இச்சைநினைவைக்கண்டறிவாரெல்லாந்துறந்தமெய்த்தவத்தோர்
இச்சைநினைவையிச்சையுளாரொன்றுமறியமாட்டார்கள்
இச்சைநினைவாமபொய்ப்போக்கிரியமாட்டாரொருக்காலும்
இச்சைநினைவுநீங்குமிடமெங்கென்றுணர்தலுணர்வாகும (௪௨)

இந்தநினைவையாவராலுந்தடுக்கப்படாதெனல்

இந்தநினைவைப்பிரிப்பவரார்இந்தநினைவைமறிப்பவரார்
இந்தநினைவைப்பிடிப்பவரார்இந்தநினைவைக்கெடுப்பவரார்
இந்தநினைவைத்தொலைப்பவரார்இந்தநினைவைச்செகிப்பவரார்
இந்தநினைவினாற்பெல்லாமெதிர்க்குமிடத்திற்றோன்றிடுமே. (௪௩)

இந்தநினைவின்றன்மைகுருமுகத்திலறியவேண்டுமெனல்.

இந்தநினைவின்கூறெல்லாமெடுத்துமொழிந்தோர்சுருக்கமதாய்
அந்தநினைவின்பொருள்விளங்காச்சாத்திரச்சுருதியினால்

பந்தநினைவின்பொருள்வேறுபசுவுமுயிரின்பொருள்வேறு
முந்துமறிவின்பொருளவேறுமுதல்வன்பொருளும்வேறாமே (௩௰௧)

வேறு—இந்தநினைவினிடத்திற்பதிபசுபாசமூன்றுமுண்டாகியொடுங்

குந்தன்மையறிந்துநீங்கினிஷ்டாபரனாயிருப்பாயெனல்

மூலமாநினைவிற்பதிபசுபாசமூன்று முண்டாகியேயொடுங்கும்
சாலவந்நினைவுநீங்கியவிடத்திற்சகலகேவலங்களுநீங்கும்
ஏலவிக்குறாததநிலையிசகாமலிருந்துநிஷ்டாபரனாகிப்
பாலனேயுலகின்மேவுவாயதுவேபரகதியாகுமெனவறிவே. (௩௰௨)

இதுவுமது

அசைவறநிற்கிறபாநிலையாகுமஃதினிறப்பிரிவதுசீவன்
இசையவிங்குனாககுறிவறநின்றபாசமிலங்குறதறிகுவதறிவே
பசையறுமனத்தனாகிப்பங்கவறநிறபழகினின்றுணமையறிந்து
திசைநிசையோடுநிராமயமலத்தினறியககுமறுத்திடுவாயே (௩௰௩)

அந்தநினைவையிருவகையாய்ப்பகுத்துக்காணும

உபாயமுரைத்தல்.

முன்னரேமொழிந்தபதிபசுபாசமூன்றுமேயனாதியாயனிற்கு, மூன்னினைவதற்றிடபினனினைவாலமூன்றையுமறிகுவதறிவே, அந்நினைவிரண்டுமென்னனம்பிரிப்பதவற்றினையருளெனக்கேட்கில், சொன்னமுன்னினைவிற்பலகுணையுமுழலுஞ்சோர்விலாபினனினைவறிவே ( )

அந்தஉயிர்நினைவினாற்சீவேஸ்வரசகத்துண்டாகுமெனல்.

அறிவெனவறைந்தவதுநன்கதாகுந்துசெயுங்கிரியையென்னென்னில், அறிவந்தநினைவிற்கலந்துறுபோழ்தினருமபரமுயிர்ச்சகமுளவாம், அறிவந்தநினைவைப்பிரித்துறுபோழ்திலபேதமும்பேதமுமிலவாம், அறிவதினிடத்திலந்நினைவிருந்துமப்பனேகுறமொன்றிலேயே. ( )

(வேறு-அநுபவத்திலுள்ளபடிகண்டீடென் விண்ணப்பஞ்செய்தல்)

கல்லாமறிசேதகுநக்தாவென்னையிழந்துமுனைவிடுத்தும்
சொல்லாவுடலையானென்றுமபுகழ்ந்தேயிகாமமுதலெலாம்

நல்லாயிந்தவினை விருலென்றே ஞானசாதனத்தில்
கல்லாப்புலையேனுளபடிகண்டேன் கண்டேன் கண்டேனே. (௩௰௬)

அந்தவினைவு நீங்குமிடத்து அஞ்ஞானமுதலிய மாயாகற்பித மெல்லாநீங்குமெனல்.

இந்தவினைவிங்கழியுங்காலே தேகத்தோடழியுமெனில்
பந்தமாகுமஞ்ஞானம்பகாரோபமத்தியாசம
தொந்தவகந்தையபிமானந்தொலையாவாசைகோபமொடு
விந்தைமாயாகற்பனைகளெல்லாம் விடுமென்றறிவாயே. (௩௰௭)

மனமடங்கியுலகில் வசிக்கும்படி அடியேனுக்கின்னமும உபாயங்கற்பித்தருளவேண்டுமெனல.

எல்லாமவிடுமென்றெனக்குரைத்த விறையேபோற்றியெனப்பணிய
பொல்லாமனந்தன்வயமாகிய போதவென்னைப்பொய்யாக்கி
அலலோலங்களசெய்யுமதை யடக்குமுபாயமுரையுமெனில்
நல்லோர்செயுஞ்சற்கருமவழி நாமேயுரைக்கக்கேட்பாய். (௩௰௮)

சதாகாலமுஞ் சாதுசங்கசசோக்கை வேண்டுமெனல்.

அந்தவழிதானேதென்னி லறிவாயசேயமலமதாய்
முந்தவுரைத்தகாமாதி பகைகண்முழுதுமறவிடுத்துச
சிந்தையதனைச்சாதுசங்கச சோக்கையறவேசெயவாயேல்
சந்தசசாதுசங்கத்தாற றத்வவிசாரமுணடாமே. (௩௰௯)

தத்வவிசாரத்தில் மனமடங்கிற்றறகுத திருஷ்டாந்தபூர்வக மாய்த் தந்திரங் கற்பித்தல்.

அரிதாந்தத்வவிசாரமதுண் டாமென்றுரைத்தகுருமூர்த்தி
விரிவாமனமவ்விசாரத்தி லொடுங்குமுபாயமவிளம்புமெனில்
சரியாவிஷயமோகனைப்போற் றக்கவிசாரத்துன்னனன்பும்
வருமேயாகில்விரியுமனம் வாடமுறுமென்றறிவாயே. (௪௰)

தேகத்திலிருப்பளவும் உலகத்திற் பற்றற்றிருக்கும்படி உபாயங்கூறுக வென்று சீடன் வினவுதல்.

ஆதியந்தஞ்சூனியமாய்நடுவுமின்று
பசங்கமாய்நித்தியமாயமலமாகும்
நி

போதமேதிருமேனியாகவந்த
புண்ணியனேநின்னடியார்க்கேவல்செய்யும்
நீதமாநினைவுளதேலனேகஜென்மம
நோகவந்துறினுமெத்தனன்றே
சாதகவிவ்வுடலிலுறுமளவுமாயேன்
றமசெயலறநிருக்குமவகைசாற்றுமென்றான். (௱௨௧)

அதற்குஉபாயங்கற்பித்தல்.

நிதகன்றமாணுநீகேட்டதெல்லாந்
தெளிவாகவின்னுநன்றாயசெப்பக்கேட்பாய
சாதனத்தின்முதிர்ந்தநல்லோர்தமையடுத்துத்
தக்கவருரைகேட்டுமனனஞ்செய்து
நீதயவாயவாகுரியபணிகளயாவு
நின்போதமறப்புரிந்துநிலைத்தபபாமல்
மேதினியிலருளுருவாயிருக்கின்ப
வீட்டினையுமுழவில்நீமேவுவாயே. (௱௨௨)

வேறு. அருளே யாவுமெனல்.

ஆனவருளேயிகப்ரத்துக் கப்பாற்பட்டதென் றுணர்வாய்
ஆனவருளேயிகபாகக ளாகியொடுங்குமதுவன்றி
ஆனவருளேயதிஷ்டான மாகிநிகழுமதுதெரிவாய்
ஆனவருளேபாமுமுயிராவேதமதுவடிவாகும. (௱௨௩)

வேறு நானேபிரமமென்னுமகமபாவநீங்கவேண்டுமெனல்.

பெரிதானபிரமநதன்னைப பேதையர்சிலர்நானென்றே
அரிதாகவுரைப்பாந்த வசனதையுநீகோதாசில
சிரியாரோபெரியாரானோ சிரிக்குமககவரைசசீறித
தெரியாமலிகழுமபுல்லர் தீநரகுறுவான்றே. (௱௨௪)

அகமபாவமபெரியோர்களுக்கில்லையெனல்.

விரிவானவுலகமெல்லாம விரிந்துடற்காபபுச்செயது
கரியான்மாநானேயென்று கருதுமிமமனமாங்காடடைப்

பெரியோர்களைதிரிட்டிக்கப் பிழையெலாமாகாதென்றே
அரியமெய்ஞ்ஞானவாளா லறுத்ததைச்சாதித்தாரே. (௱௨௫)

ஆன்மாவேயாவுமெனல்.

ஆன்மாவையறிவதற்கே யனேகமாந்திட்டாந்தங்கள்
ஆன்மாவையறிவதற்கே யகிலவாக்கியங்கள்
ஆன்மாவையறிவதற்கே யகண்டமாமலக்ஷியங்கள்
ஆன்மாவையறிவதற்கே யருமறையுரைத்ததம்மா. (௱௨௬)

வேறு. ஆன்மாவையறிந்தவாபிரமத்தையறிவாரெனல்.

ஆன்மாவுக்கிட்டான மரியபரமென்றுரைப்பர்
ஆன்மாவும்பரவெழுத்து மவ்வுமுவ்வுமாமென்பர்
ஆன்மாவின்பொருளுமவே றரியபரம்பொருளுமவே
ஆன்மாவின்பொருளறிவாரரியபரம்பொருளறிவார். (௱௨௭)

வேறு. வாசனாக்ஷயமே முத்திநிலையெனல்.

வாசனாக்ஷயமேமானசபூஜா மார்க்கமென் றுணர்ந்திடவேண்டும்
வாசனாக்ஷயமேசாதனமாக்கு மனமுந்தற்பொறிகளுமொழிக்கும்
வாசனாக்ஷயமே யிருவினைபோக்கும் வருமுடனுசமேயாக்கும்
வாசனாக்ஷயமேபிராரத்தங்கட்கு மலவிருடணிக்குமென்றறியே. (௱௨௮)

வேறு மாயாகிரகஸ்வரூபசீவனை முத்திசேர்க்குந்திறத்தம
மாயாசக்தி னுவமெனல்.

இந்தச்சீவனேயெதிரிட்டவிஷயத்திலழுந்தி
இந்தச்சீவனேயிருளினிற்கிடந்துபோழ்தில்
இந்தச்சீவனைமுத்தியிற்சேர்த்தருணிமித்தம்
இந்தச்சீவன்மாட்டெழுந்தருளுவன்பரமேசன் (௱௨௯)

வேறு. ஈஸ்வரசிருஷ்டியிதென்றும், சீவசிருஷ்டியிதென்றும்,
இதுவேநெருப்பாறென்றும், இதைக்கடக்குமறிவே
மயிர்ப்பாலமென்றுங்கூறல்.

ஈசன்சிருட்டிசராசரங்களிந்தச்சீவன்சிருட்டியோ
மோசவகந்தையபிமானமூடவாசைகோபமென

பேசலாமிங்ஙான்குநெருப்பாறாய்ப்பெருகிமூழ்ந்துமால்
பாசவினைநீக்கறிவுமயிராபாலமாமெனறுரைப்பாரே. (௩௰)

வேறு. சீடன்கழிந்தநாட் கிரங்குதல்.

நெருப்பாறுவிடயமென்றுமறிவுதன்னை
நீடுமயிராபாலமென்றுஞ்சொன்னீரமெய்யே
சருப்பாசவலையதனிற்புக்கிப்புக்கிக்
கலக்கமுறுமென்னைத்தடுத்துக்கருணையாலே
விருப்பாகஞானவழியெளிதிற்காட்டி
வீடுபெறச்செய்தருளச்சற்குருவேயிந்தச்
சுருக்கமதைத்தெரியாமலிந்நாளமட்டுஞ்
சுமந்தபொதியுடலளவுசொல்லொணாதால். (௩௧)

விடயமேநெருப்பாறென்றாசிரியருரைத்தல்.

ஐயனேவிடயவியல்பின்னுநன்றா
யருளென்னிலுன்னுடலும்விடயமாகும்
வையமிசையாடுமக்களவிடுக்குற்ற
மனைவிமுதல்வினையனைத்துமவிடயமாகும்
மையலுறுமெவ்வுருவுமவிடயமாகு
மல்குசராசரமுழுதுமவிடயமாகும்
செய்யுமிவ்விடையநெருப்பாற்றைநீந்திக்
கரைகாணுமறிவுமயிராபாலமாமே. (௩௨)

அறிவேமயிராபாலமென் றுரைத்தல்.

எண்ணரியவறிவுமயிராப்பாலமாமென்
றெனக்குரைத்ததேசிகனேயெவ்வாறென்னில்
புண்ணியமாஞ்சிவவேடந்தன்னைப்பூண்டு
புல்லாசிலாசான்பரமஞானவானென்
கண்ணிலேபந்தமிலையெனப்புலம்பிக்
கருத்திலேயநேகபந்தங்கட்டிக்கொண்டு
மண்ணிலேதிரிந்துமண்ணாய்மடிகின்றாம்
மதியீனரொடுகூடிவாழொணாதே. (௩௩)

இதுவுமது.

முன்னமெடுத்துரைத்ததன்றிபின்னுங்கேட்பாய்
மூடவறிவினருறவுமாளவேண்டும்

தன்னுடையமறைப்பல்லால்மகனேவேறு
    தடையுளதாலவைகட்கெல்லாந்தலைமையாகும்
பின்னைவிதிமயிபாணமபோகவேண்டும்
    பேதைமையாமிறுமாப்புஞ்சாகவேண்டும்
இன்னமறியாமையசமமதையாவு
    மிடராகுமவைவுமறவிடவேவேண்டும். (௱௩௪)

இதுவுமது.

கன்னல்மொழிமங்கையர்மேலாசையாகா
    கனமானபொன்பூமியாசையாகா
சின்னமுறுமபொயவேடத்தாசையாகா
    சிறந்தபெருமபுகழ்தனிலாசையாகா
இன்னமுதாமறுசுவையிலாசையாகா
    விலவாழ்விறறிருமபவுமேயாசையாகா
அன்னியரோடுறவுசெயுமாசையாகா
    வபினிகஞ்சாமதுவுணணுமாசையாகா. (௱௩௫)

இதுவுமது.

அகத்தொன்றும்புறத்தொன்றுங்கருதலாகா
    வதிசயமாயககணடொன்றைசசிரித்தலாகா
மிகுததவாமபுரிவோரைததடுக்கலாகா
    வேதியரைபபெரியோரைபபழிககலாகா
செகததிலபிமானமதைதமேவலாகா
    சிவாகமததைததெயவததைதயிகழலாகா
தொகுததவிவறறினிறறேயந்துந்தோயாதோங்குஞ்
    சுயவறிவேமயிராப்பாலமென்றுநதேரே. (௱௩௬)

வேறு. அறையி னுட்பொருளைத் தெரிவிக்கவேண்டு
மென்றுசீடன்வினவுதல்.

தேவரீருரைததவெல்லாஞ்செப்பமாய்த்தேர்ந்திந்தேன்
மேவுநின்றிருவாயதன்னிலவிளையமுதினைபபுசிக்கும
ஆவலேமிகுததுநின்றறைகளையினுட்பொருளுங்காட்டி
லவரும்பிறபபொழிபபதுன்கடனெனப்பணிந்தான். (௱௩௭)

அறையினுட்பொருளையறிவிக்கததொடங்கல்.

பெரியோருலகுதனனிற்பெருந்தவமுயறசியாலே
திறமுறவுறபவிததுசசிறநதநூலவிசாரஞ்செயது

குருபணி செய்யவந்த குழகனே யறையின் மேவும்
அரியதோர் பொருளைக் காட்டியருளுவோ பரிந்து கொள்ளே. (௱௩௯)

வெளிப்படையின்றிக் குறிப்பினா லுரைத்தல்.

அறையிலிருக்கும் பொருளைக் கண்டறிஞ ரொருவனுட் புகாதே
அறையிலொன்றுந் தெரியவில்லை யென்றே வெளியில் வந்தனனன்றான
அறையிற் பொருளுண்டெனச் சொன்னேனில்லை யென்றவன் றனைநீ
அறையிற் கண்டதுண்டோ சொல்லென்றானிற் கண்டறிவாயே ( )

வேறு சீடன் றெளிவின்றிப் பின்னருஞ் சங்கித்தல்.

கண்டறியெனப் புகன்ற கருணையங் கடலேயிந்நாள்
பண்டையூழ் வினைக் காளாகிப் பாதகம் புரிந்துளனேன்
தொண்டனு மறிய வொண்ணாத் தாக்கினதிருட்டையாலென்
பிண்டொலா மொழியுமாரிச் சங்கையு மிளையுமென்றான் (௱௪௰)

வேறு. மேலுங் குறிப்பினா லாசிரியன் விளைவுதலுஞ் சீடன் சங்கித்தலும்

அறையிற் பொருளை யெடுப்பதற் கேயப்பா நுழைந்து பார்க்குமிடத்
தறையிலென்னைக் கண்டயெச் சொல்லநீ தாவிருளை விடவேறே
அறையிற் பொருளுங் கண்டிலனையா வுண்டு திருவருள ல
அறையிற் பொருளீதெனக் காட்டியருள வேண்டுமெனக் கரைந்தான். (

ஆசிரியர் வெளிப்படையாக வுரைத்தல.

அறையிலிருக்கும் பொருளொன்றே யப்பா பரமப் பொருளாகும்
அறையிலிருக்கும் பொருடெரியு மதுவுமன்றன் கண்ணுக்கும்
அறையிலிருக்கும் பொருளில்லை யென்றதுவே யிருண்மலமாம்
அறையுமகத்த விருளகற்றி யறையிற் பொருளையறியென்றான் (௱௪௨)

சீடன் அறையினுட் பொருளைக் கண்டதிசயானந்தப் பெருக்கினால்
தன்னைக் காணேனென்றிரங்குதல்.

மறைமுடிவனைத்துநாயேன் மகிழ்ந்திட வுரைக்கவந்த
இறைவநின் கிருபைதன்னா லிழிவுயாவொப்பற்றொழுகும்
அறையினுட் பொருளை யங்கைக் கனிபோற் கண்டதிசயித்தேன்
உறைதரு மென்னைக் காணேனுரைத்தருள் செய்யுமென்றான். (௱௪௩)

அதுவேநீயாய்விளங்கெனல்.

எம்மினைநான்கானென்றிங்கெடுத்துரைசெய்தவாறு
உன்னைநீகாண்பதற்கேழுபாதியோடவத்தைமூன்றும்
பின்னமதாக்கிஞானப்பெருந்தகைப்பொருளாமுனை
அன்னியமின்றியென்றுமகண்டமாய்க்காண்பாயநீயே. (௩௪௪)

திரிபுடியையுணர்த்தருளகவென்றுசீடன்வினவுதல்.

அப்பனையுணர்த்தவாறிங்கண்டமாயென்னைக்கண்டேன்
மெய்ப்படிஞாதாஞானஞேயமென்னமேலோர்கள்
செப்புவதாகுமந்தத்திரிபுடிநிலையுமுள்ளம்
கைப்படுகனிபோற்காட்டியருளெனகுருவுஞ்சொல்வான். (௩௪௫)

வேறு இஃதேஞானத்திரிபுடியெனப்பிரித்துக்கூறல்.

சுத்தஞாதுருசுகமதாய்க்காண்பவனுக்கும்
சுத்தஞானமேதுலங்குமகரிந்திடுமறிவாம்
சுத்தஞேயமேசுகவுருவாகியேநிகழும்
சுத்தமாந்திரிபுடியிஃதெனச்சொல்வாகலவோ. (௩௪௬)

விடயத்திரிபுடிநீங்கிநிற்கவேண்டுமெனல்.

அசுத்தமாகியதிரிபுடியதனைநீவிட்டுப்
பசித்தபோதுசேரிடுமனைதப்பாரிலேற்றுண்டு
விசித்திரங்களாமொன்றையும்விழைந்திடாதோர்பால்
வசித்துநின்னுடல்சைவறநிறுத்திவாழ்குவையே. (௩௪௭)

வேறு விடயத்திரிபுடியிதனைப்பிரித்துக்கூறுதல்.

இந்தவகையின்றிஞாதுருவுஞ்சத்தாதி
யெனுமவிஷயமாயப்பரிசநாமரூபமதாம்
அந்தஞேயந்தனைஞானத்தாலருந்தி
யாகாதவெமபிறப்போடிறப்பறுவதாகிக்
கொந்தவிழுபூங்கொன்றைவேணியனைநீங்கி
குவலயமெலாமலைந்துகுமயிகளைதேடிச்
சிந்தையதுமிகவாடித்தியக்குறுவதாகிச்
சோரவிடமதனைச்சோர்ந்துயர்ந்தமாச்சே (௩௪௮)

வேறு. சக்ஞாத்திரயங்களினாற்பிறவிநீங்காதெனல்.

காதலித்தமனையவளோர்பந்தமாகுங்
கருமஞ்செய்பிள்ளையுமோர்பந்தமாகும்
ஏதமுறுந்திரவியமோர்பந்தமாகு
மிம்மூன்றும்வெளிப்பந்தமாகுங்கண்டாய்
ஆதாரமாயொன்றினுக்கொன்றதிகமாகி
யகிலமெல்லாமாகியிரிந்தழிவதாகித்
தீதுறுவதாமிவற்றின்செய்கைவாளா
தியக்கமொடுமயக்கமேசெய்யுங்காணே

சக்ஞாத்திரயநீங்கிற்பிறவிநீங்குமெனல்.

ஆதலினாலிச்சகலப்பந்தமூன்று
மகன்றிடுமேன்முத்திநிலையல்வேறில்லை
ஏதமாம்பவக்கடலில்வீழ்வதில்லை
யிறைவனடிக்காளாய்மெய்ஞ்ஞானியாகிப்
போதமேபெறுமடியார்நேசம்பெற்றுப்
புன்மையெலாம்போக்கியானந்தமோன
சாதகத்திலழுந்திச்சமரசசுபாவ
சாட்சாத்காரம்பெறுதலுண்மையாமே.

வேறு. அபக்குவர்களுடையமார்க்கமேதென்றுசிடன்வினவு

உண்மையெனமொழிந்தருளுஞ்சற்குருவேபோற்றி
யுத்தமர்களடைவதுஞ்சத்தியமேயாகும்
எண்ணமிலாமதிமருமத்தர்களாயிருக்கும்
எவ்வுயிருமிவ்வண்ணமடைவதெங்ஙனென்னில்
மண்ணுலகிற்கண்மணியேயுனைப்போலவாக்கோ
மாதிரியாயிறகைக்கனிபோல்யாறுதலொன்றினறிந்த
திண்ணமதாயத்தோன்றிடுமால்மறையைப்போக்கெல்லாஞ்
செப்பும்வழிவேறென்றேசொல்லுவாயல்லோரே.

வேறு. சரியையாதிமார்க்கத்தினின்றுபிறிவிக நியாயம்போ
அவர்களுமமுத்தியையடைவார்களென்றுகூறல்.

வேறுநச்சொல்வரென்றமொழியுங்கேட்பாய்
மித்தருமம்புரிதலெலாஞ்சரியையாதி

கூறியதுமல்லாமற்றீக்குணங்கள்போக்கிக்
குக்கிரமாம்பஞ்சபாதகங்கணீக்கி
ஆறுவகைச்சமயத்திலொன்றுபற்றி
அண்ணலடியென்றருளனாயேத்தித்
தேறிநின்றுசாதனமுந்தெரிவாரிற
றியக்கமிலாவக்கிலையுஞ்சேரவாதாமே. (௫௨)

வேறு உயிர்க்குணங்களைத்தூக்கிக்கவேண்டுமெனல்.

இத்தனையாக்கதாக்குணங்களைவிட்டுமவாக்கினங்க
மிழிவுதருவார்வினைகளோதுவருபெண்ணில
உத்தமனைப்பற்றுமுயிர்க்குணங்களோராறுண்டு
மொருக்காலுமாகாதெண்ணுத்தமாகஞானத்தா
சத்தமுத்தறத்துவங்களாய்த்தெரிந்தேறுமொழிற
சட்கக்கருவிகளும்படியறுப்பதுகஞ்குரும
மெத்திடாக்கருவிகளோர்முப்பத்தின்மேலாறு
மீளாத்துயரளிக்குமுத்திப்புகக்கூட்டிடுமே. (௫௩)

திருவருளுண்டாகின்முத்திப்பேறுண்டாகுமென் றுறுதிகூறுதல்.

இந்தவகைத்தத்துவத்தினின்மருவுமிப்போது
மேலைச்சமயங்களைச்சமயப்படிநின்றிட்ட
பக்கமுற்றிவர்ப்பக்திமற்றவாறுபெருமை
பாழ்ந்நவுலகந்திறப்பவிருப்பிலாழக்கா
வந்தவழிபோனவழிகண்டறியமாட்டா
வைதீகயுணர்விடியுமெனுமந்தமுமார்சாவர
சந்தமுநாமாமனைத்திருவருள்பெற்றால
சாலமின்பமிலைச்சத்திபரருந்தந்திடுமே. (௫௪)

வேறு இன்பதுன்பமறிந்தப்படிச் சுகநிலையெனல்

தோன்றுமுருவனைப்பாசைத்தொன்றுமெதாழிற்கவினனாந்தே
ஆன்றவகப்பாருநோதுருவையற்றலையொழிக்குமானருமே
சான்றநீயோசார்பியாயசசொருமனைமறுமவிடமறுமற
றான்றுவிருப்புமெவறுப்பிலாத்தாயதாதுவேசுகநிலையாம். (௫௫)

வேறு. சுகநிலைப்பிரதன்மையைத்தெளப்புகழ்ந்துகூறுதல்.

சுகநிலையின்காந்தெத்தெடுத்துச்செசாலைவுநீகேட்பாய
சுத்தமொடுகுணிமுழுப்பாமூந்தாண்டல

அகிலைபெற்றனுபவமாயமோட்சமதாயிருத்த
லறிவாகியபசைவறவேயாகாயம்போலத்
திகழ்நிலையாயசத்தாகிப்பூரணமாய்நிறைந்
சித்தசலனத்தவிர்ந்துசித்திரம்போலொளிரும
மிருநிலையாயுறுதலெனப்புகன்றிடுவர்நல்லோர
விளம்புமந்தணனிலையேசிவநிலையென்றறியே. (௱௫௪

ஒருமொழியின் பெருமையுரைத்தல்

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமென்ற
வுண்மையதேபெரிதாகுமுறைசெய்நீகேட்பாய
ஒருமொழியேயுயிரெழுத்தாமகாரமுடன் இகரம
ஒருமொழியேஉகாரமுடன் எகாரமொகாரந்தான்
ஒருமொழியேஅஞ்செழுத்துமவ்வோரெழுத்துமாகும
ஓரெழுத்தேதானுலகமதற்கிடமாய
ஒருமொழியைநினைத்தறிந்துபொருளுரைப்பதெங்கே
யுத்தமாகத்தப்பணிபுரிந்தவ்வுட்பொருளையறியே. (௱௫௫

வேறு. ஒருமொழியைப்பகுத்துக்கூறுகவென்றுசீடன்வினவுதல்.

குருவினையன்றியொருமொழியில்லைகூறியபஞ்சவக்கரத்தை
மருவியபோகளொருமொழிநன்றாயமறப்பறவறிந்தனையொல்லாத்
திரிவுறுமனத்தாப்பொருட்பமூடடியக்கறக்காணுருசழிந்தார
பாருருமணிமேயப்பொருளொன்றுட்பதிந்திடவருளனப்பகாவான்.(

முன்னோர்கூறியமேற்கோளால் ஒருமொழியின்பொருளை
யுணர்த்துதல்.

சொல்லாலேபயனிலைசொனமுடிவறியென்றுரைத்த
குலைதயுணராகளதுசுமமாவென்றுரைபபார
எல்லாகணணிலுமிருக்குமயாருமறியாக
ளெடுத்துரைக்கும்குருவருளிலாதறியமாட்டார்
பல்லோருமறிவதறகுபாடுமெத்தவுணடு
பகலலலவிரவலலபாழிடமுமலல
வல்லாகளப்பொருளையிராப்பகலற்றோர்க்கு
மத்ததென்றுமொழிவாதைமதித்தன்னுளறியே. (௱௫௬

வேறு ஒருமொழியேசர்வமெனல்.

ஒருபொருளதுவேபஞ்சவக்கரமாயுண்மையதாகவேநிற்கும்
ஒருபொருளதுவேபதிபசுபாசமாகியொன்றாகியேநிற்கும

ஒருபொருளதுவேசச்சிதானந்தவொருபரமாகியேநிற்கும்
ஒருபொருளதனையுன்னனுபவத்திலுறவுணர்ந்தின்புறுவாயே. (௱௬௰)

வேறு.

சுழிமுனைதரிசிக்கவேண்டுமென்கிற யோகிகளையும், உடல்

சித்திசெய்யவேண்டுமென்கிறசித்தர்களையும், இன்னும்

பலவாறாகிய முத்திரைகளைத் தரிசிக்க வேண்டு

மென்கிறஞானிகளையும் இகழ்ந்துகூறுதல்.

சித்தராயினோர் தியங்குறுசுழுமுனையதுவே
சித்தனென்றுரைத்ததனையேதெரிசித்துமாய்ந்தார
மத்தவேடத்தாசிலாநந்தமார்க்கமும்விட்டுச
சொத்தைதேகத்திறைஞியிஞனிகண்டுசேர்ந்தார். (௱௬௧)

வேறு இதுவுமது.

இந்தமுக்கலைகடம்மையிடைநடுபின்னுய்க்கூறி
அந்தமுக்கலையேதாங்களென்றெண்ணிச்சிலரழிந்தார
பந்தமோகத்தாலிந்தப்பாழுடலசித்திசெய்து
செந்திருவருளபெறுமறசெத்தபோகோடாகோடி. (௱௬௨

வேறு. இதுவுமது.

ஆதியாமிடகலைபுமரிதானபின்கலையுமவற்றின்மேலே
சோதியாஞ்சுழுமுனையுஞ்சுகமாகுமிம்மூன்றுந்தொடாநதுநோக்கில
குதானந்றமூனறுமுருமூன்றுநகுறிமூன்றுந்தோன்றுமென்றே
காதலித்திநெறியிருந்துசிலாவீணைவாணாளைக்கழித்திட்டாரே. (௱௬௩)

வேறு இதுவுமது.

நலமாகநாலுபிளளையுண்டோன்றானே
நாதனுவானென்றமுறைறகாணுமலு
உலகமதிறசிலமூடர்சிசுககடமமை
யுரலதனிற்போட்டிடித்துக்கறபமென்று

நிலைமைபெறமனமுவந்துநின்றுநின்று
நீணிலத்திறசாகின்றுரையோவையோ
சலனமடக்கவல்லமகனேயிந்த
சண்டாளருறவைநீதவிர்த்திடாயே (௭௯௪

இதுவுமது

கருசெல்வி வெள்ளைச்சாரையென்றுரைத்த
கருப்பான நயினையதென்றுகண்டுசெருசம
ஒருமைபெறத்தெளிந்தறியாதனேகமூட
ருற்பவமூழ்கிரமேயஃதென்றெண்ணி
விரகறுஞானியைப்போலத்தினமுநின்று
மோகினியிரசகோமென்றியம்பாபாகி
பமருஞானிகளவரபுரிகிலாது
பாழுஞ்சரிவரையுமீபதராயகாரனே (௭௯௫

வேறு.

அஷ்டவிதகருமயோகங்களினுலமனமடங்காதெனவும்
அஷ்டவிதஞானயோகங்களினுல மனமடங்கு
மெனவுஞ்சாமானியமாகக்கூறல்.

கருமயோகமெட்டாகுமதனுறசித்திகைகூடும
பெருகுமதனுறபெருமையுண்டாமபெரியதடிப்புமுண்டாகும
அருமையாகக்கருதொணுததனுன்மனமுநிலையாதால
உரியஞானயோகத்தாலுமுழலுமனமுநிலைத்திடுமே. (௭௯௬

ஞானயோகங்களிவையெனல்.

அரியஞானயோகவகையெட்டாமதுவுமறையக்கேள்
தெரியுமியமநியமமுடன்றோதனமபிராணுயாமம
பேரியபிரத்தியாகாரமபினுந்தாரணைதியானத்துடனே
உரியசமாதியெனவுரைப்பாவறறினபொருளுமுறைத்திடக்கேள். ௭௯௭

இயமலட்சணம்.

காமமாதிபதின்மூன்றுபகையுங்கடிந்துசரிதைவழி
சேமமாகச்செய்தறியாநேசமாநறியத்தமற்றும

பூமியதனிலுடலதருமமபுரிந்துநின்றுதுகளறுத்தல்
ஏமமுறுஞ்சற்சீடனையியமவகையெனறறிவாயே. (௱௬௮)

நியமலட்சணம்.

பரியுமகத்தக்காமாதிபகைமையையொழிந்தபினுமதன்மேல
பிரியமாகுநினைவைநன்றாயப்பிரித்துப்பிரித்துவிசாரித்து
விரியுந்துர்வாசனைவிடுத்துவிரதம்புரிந்துமறைபுகல்சற
கருமமியற்றிநிற்றல்தேவகருதுநியமமெனத்தேர்வாய. (௱௬௯)

ஆதனலட்சணம்.

திரமாயபாதியெழுவகையுந்திடயோகஞானநெறி
நேரேயுசாவிநிலைநின்றுநிகழ்த்துங்காணசுத்திசெய்து
போரவிடயத்தனிற்போகும்பொறியைப்பிடித்துத்தன்வசஞ்செய
தோராதனத்திலிருப்பதுவேயுயராதனமென்றுணர்வாயே. (௱௭௰)

பிராணாயாமலட்சணம்.

புலனாமருமமதைப்புகிக்கக்கினைக்குமொருமனத்தை
இலகவெளியிலெழாதகத்தேயிரியவடக்கியெழுந்திருந்து
பலமத்தறச்செய்துயாஞானப்பார்வையேமீட்டுநின்றும
நலமாயிருக்குமதுதானேபிராணாயாமமெனநவில்வார். (௱௭௧)

பிரத்தியாகாரலட்சணம்.

புறமுறுவிடயபோகமபுசித்திடுநெஞ்சந்தன்னை
அறநெறிவிடுத்துமெல்லமெல்லவன்பினைப்பெருக்கித்
துறவினரேவல்பூண்டுதொடாபிமானமபோக்கும
நெறியதேபிரத்தியாகாரநிலையெனவறைவர்தாமே (௱௭௨)

தாரணைலட்சணம

சீரியவீசன்பாலுந்தெரிசிக்குங்குருவின்பாலும
பாரியசிரத்தையோடுபத்திவிசுவாசஞ்செய்து
நேரதாயவிடயபோகவாதனையனைத்துநீக்கித்
தீரனாயிருத்தன்றனேதிகழுந்தாரணையதாமே. (௱௭௩

தியானலட்சணம்.

விதியினிலன்பர்பூசைமெய்க்குருபூசையாறறி
சதிசெயுகைரா[illegible]கித்தறசொரூபத்தைநாடி
இதமுறககண்டேனென்றுமெண்ணமுமுழுவவிட்டு
மதுவுண்டவண்டுபோலமன்னுதல்தியானமாமே. (ராஎசு)

வேறு. சமாதிலட்சணம்.

அகவிடயம்புறவிடயமறநோககுமறிவதுவேயங்கமாகி
இகபரத்துககெட்டாதவெறுவெளியாயசித்துருவாயிலகுமோனச
சுகமதனைகைககொண்டுதுரிசொன்றுமில்லாததுரியமாகித்
திகழ்வதுவேசமாதியெனச்செபபுவாஞானமறையுணர்ந்தசீரியோரே. ( )

வேறு. ஞானிகளிலககணமுங்குருமிகளிலக்கணமுங்கூறுதல்.

அறிவிடத்துறைசீவர்களவதியிலமூந்தார்
வெறிமயககுறுமவிரதியாதங்கடாபொருளைப்
பறிகொடுததெமனுமடமுவாாதுயரிநதப்
பிறிவறிநதுநின்ருளகழிததிடுவதேபெருமை. (யஎகூ)

சற்சங்கத்தைப்பிரியாதிருக்கவேண்டுமெனல்.

உலகில்யாவருமுண்மையைமறநததினுலே
அலகிலாவுடலெடுததெடுத்தழிதனருளையோ
நிலைமையாகவிங்கிலமிசைநீயிருப்பளவும்
புலையொழிநதமேலவரொடுபொருந்தியேவாழுவாய். (ஊவஊ)

துர்ச்சங்கநிவர்த்தி செய்யவேண்டுமெனல்.

அண்டர்நாயகனடிதொழுமடியவர்தம்மைப்
பண்டையாஞ்சிவமெனவெணிப்பணிசெயத்துணியா
மிண்டாதீரகடைவரொன்றுளாக்குமெய்மமொழியைக்
கண்டுநீயவர்நண்பொழிததிடுவதேகாட்சி. (ரஎஅ)

உலகவிச்சையைநீககிமூாததிதரிசனஞ்செய்யவேண்டுமெனல.

ஆடுபாதனையனுதினமிடைவிடாதவாகள்
பாடியின்புறுஞ்சிவபதமடைவதுதிண்ணம்

தேமென்பிலார் நிரகடைகுவரிதனை
நாடிநீயுலகாசையைவிடுவதென்காம. (௭௯)

சிவசொரூபமே குருசொரூபமெனல்.

அப்பணிந்தசெஞ்சடையனேயருட்குருவுருவாய்
இப்பிறப்பிறப்பிடையுழல்மன்பதைக்கிரங்கிச்
செப்பமாகவந்தருளினனெனத்தெளியாதார்
எய்யப்புன்றாரகெய்துவரெனப்பறைபறைவாய். (௮௰)

சிவதரிசனத்தாற்சித்திமுத்தியுண்டாகுமெனல்.

கொல்லுங்கூற்றனைக்குரைகழலெடுத்துதைத்தருளு
நிலவணிந்தனைமும்மணியணிபவர்க்களவில
செல்வமுங்கனசித்தியுமுத்தியுமுண்டாம்
அல்லரீயுமிவ்வகைபுரிந்தின்னருள்பெறுவாய். (௮௧)

சிவனடியார்களை இகழலாகாதெனல்.

அக்குமாமணியணி தவனடியிணைபணிவோர்
ஏகுலத்தவராயினுமவர்களைசிவமாய்த்
திகழ்பாகநினைந்திடாததீமையெல்லாம்
அக்குநாயினுங்கடையெனப்புகலுநான்மறையே. (௮௨)

இங்ஙனம் அனுக்கிரகித்தசற்குருவுக்குக்கைம்மாறு
காணேனென்றுசீடனிரங்கல்.

ஒன்றுபற்பலமாக்கமுமெடுத்தெடுத்தருளால்
நன்றுசீடனுக்குபதேசவுண்மையைநவின்றனன்
பின்னையன்னவன்பொன்னடிவணங்கியெம்பிரானே
இன்றுநான்செய்கைம்மாறொன்றுகண்டிலேனென்றான். (௮௩)

தானடைந்தஆனந்தாவேசத்தினால் சற்குருவைத்துதித்தல்.

அப்பனைக்கனைசேர்த்திடுமடியிணையிதுவே
செப்புதற்கொணாச்சின்மயரூபமுமிதுவே

ஓய்விலாதது முன்மையதாவது மிதுவே
துய்யிலாதடியேற்கருள்செய்தது இறையே. (௱ ௮௪)

தன்வாக்கையிகழ்ந்து கூறல்.

கழுதைகாவெனக்கண்டவா விசேடமாஞ்சகுணம்
பழுதிலா திருவெண்ணெய்ப்பாடியூர்க்கெல்லாம்
எழுதுமோலைவிட்டிருக்கணஞ்செய்வதறநிசைவார
இழிவதாகுமென் கூச்சலில் விசேடமொன்றிலையே. (௱ ௮௫)

தன்காயத்தையிகழ்ந்துகூறல்.

கட்டுக்கடங்காவுடம்பிலாப்பாரத்தைச்சுருதிக
குட்டிமாணிக்காகோடிபொன்றென்னக்குறிப்பார
பட்டிமாடெபோற்றிரியும்பாழுடலகண்டோர
திட்டமாமொருக்கருமமுஞ்செயக்குறியாரே. (௱ ௮௬)

தன்னுடைமையையிகழ்ந்துகூறல.

கண்டுபோனமொழிமங்கையார்கண்ணிணிலாழம
துண்டுபோமுறவாதிமுன்னிணையடிப்புணையால்
விண்டோரடியேனினியாகிலும்விதியாய
தொண்டாமெய்ப்பணிசெய்யுடலறிவுறத்தொருப்பாய (௱ ௮௭)

வேறு. சகலமுநீயேயென்றுகுருவைச்சரணடைதல்

விசுதிலாதெனையுமவிலைந்திடச்செய்யுமவிமலனேகமலநான்முக
னோடுபதியாறுதுறைவெறவுறநிலையானைத்துமுறிந்தெத்தல்லாலவற
குலகில விருதுகருமவிழாவறசெய்தகிடலனையனையிலாவடியேனுச
ததிணிமாதம்பதிநீடவளித்தருளும்வேலின்சரண்சரணே. (௱ ௮௮)

வேறு. சற்குருவைத்துதித்தல.

கண்ணிற்றவனேயுநீயேபிலானதாதைநீயுநீ
காண்டகுமெனக்கண்ணுநீகண்மணிநீகாரணநீ
நிலைபெறக்கெட்டாததிருவருட்களுநீபுழடலியில
ஆண்டவனேசற்குருவேயடியேனுள்ளமடைக்கலமே (௱ ௮௯)

உபதேசவுண்மை

வேறு-இதுவுமது.

காதலித்தறஞ்செய்வோர்க்குக் கருணைபாங்குமாரதேவே
சாதனமுதிராதோர்க்கெல்லாஞ் சற்குருகுமாரதேவே
சூதகமனைத்துநீக்குஞ் சொரூபனாங்குமாரதேவே
போதனையுறனபாத நம்பினேனம்பினேனே. (௱௪௰)

அபசாரக்ஷமை.

முன்னோர்கள்மொழித்துரைத்த முதுமறையருத்ததன்னைப்
பன்னூலும்பாரவேழை பகரியேசொன்னேனிதைச்
செந்நூலினைக்கருத்தைஞான தெரிந்தவரிழிவுகூறா
திந்நூலும்பொருளையறியின்றெனமதிப்பரன்றே. (௱௪௧)

வேறு - வாழி,

மூதுகிரிமேவுங் குமாரசற்குருவின் முருகவிழ்மலர்ப்பதம்வாழி
சதுமலமவாழி சைவமும்வீரசைவமுமவாழி யெங்கோமான்
மதுமலாசசரணமவாழி மறைவன்சிவமூர்த்தமெய்ப்படியவர்வாழி
இதவுபதேசவுண்மையாமிந்நூ லிசைப்பவர்கேட்பவர்வாழி. (௱௪௨)

உபதேசவுண்மை - முற்றிற்று

பாயிரமுள்பட செய்யுள் (௨௱௨)

உ

சிவமயம்.

உபதேசவுண்மைக்கட்டளை.

இகபரங்களிலுள்ள ஆகமகோடிகளுக்குள் தெய்வகதியாய் ஒவ்வொருவருக்கிருந்தகாமபுண்ணியபரிபாகத்தினால் இனிப்பிறவாதமுடிந்தபிறப்பில் இந்தத்தேகாதிப்பிரபஞ்சமுதலியவைகளைத்தம் தோன்றிநின்றழியுந்தன்மை ஏகதேசத்தில் காட்சிப்பிரமாணமாய் விளங்கும்.

அங்ஙனம் விளங்குவதைக்கருத்திலூன்றி விசாரிக்குமிடத்து இக துன்பமேயன்றி இன்பமில்லையென்றும் இந்தச்சரீரம் உற்பத்திநாசமடைகின்றபடியால் இதனால்வருந்துக்கங்கம் அநுபவிக்கிறவனே பசுவென்றும், காமமேதேகத்தையறிந்து உற்பத்திசெய்துகொள்ளக் கூடாமையினால் ஒருவரிருந்து தனுவாதிகளைக்கொடுத்து வினைவழியேயூட்டுவிக்கின்றதன்மையினால் அவரே பதியென்றும், பதிக்கும்பசுவுக்குமுள்ள தாரதம்மியங்களைச் சற்றுந்தெரியவொட்டாமல்மறைத்துநின்றதே பாசமென்றும், இந்தத்திரிபதார்த்த நிச்சயமுந்தெரியாமல் அநாதியே மூலஜ்ஞானத்தினால் பந்தப்பட்டுநின்று அந்தப்பந்தத்தினால் நால்வகையோனி, எழுவகைப்பிறவியிலும், எண்ணிறந்தசரீரங்களையெடுத்து, தாபத்திரயாக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டு துக்கசாகரத்திலமிழ்ந்துகிறேனென்றும் சாமானியமாகச்சற்றே விவேகமுண்டாகும்.

உபதேசவுண்மைக்கட்டளை

அஞ்ஞானம் விவேகிக்குமிடத்து இப்போதெடுத்த தேகத்திலனுபவிக்குந் தாபத்திரயங்களை விசாரிக்கும்படி வரும். அஞ்ஞானம் விசாரிக்குமிடத்து, தேகமே நானென்ற நிச்சயத்தினாலே இந்தஜனனமரணம் வந்ததென்று தோன்றும், இந்நிச்சயம் எதினாலே வந்ததென்று விசாரிக்குமிடத்து அவிவேகத்தினாலே வந்ததென்று தோன்றும், அவிவேகம் எதினாலே வந்ததென்று விசாரிக்குமிடத்து, மூலாஞ்ஞானத்தினாலே வந்ததென்று தோன்றும்.

இங்ஙனந்தோன்றுவது முற்பிறப்பிற்செய்த நிஷ்காமபுண்ணிய பலத்தினாலே ஈஸ்வரானுக்கிரகம்பொருந்திச் சுத்தவாசனையோடுதோன்றிய மானிடப்பிறப்பிலன்றி மற்றைப்பிறப்பில் தோன்றாதபடியினாலே இந்த மானிடசரீரம்பெற்ற அருமையும், இந்தச்சரீரம் மின்னல்போல விளங்கியழிகின்ற நிலைமையும் விசாரித்தறிந்து இந்தச்சரீரம் நீங்குமாகில் எந்தச் சரீரம் வருமோவென்னும் பயத்தினால் இந்தச் சுத்தவாசனைபொருந்திய மானிடதேகத்திலன்றி வேறொருதேகத்தில் சற்கதியோன்றுந்தப்பெறக் கூடாதென்று திடங்கொண்டு இந்தத்தேகம் நிற்கும்பொழுதே கருணாமூர்த்தியாகிய சற்குருவையடைந்து அநித்திய அசத்துக்களின்கூட்டமாகிய சரீராதிபந்தம் நீங்கி நித்தியசத்துக்களின் லக்ஷணமாகிய சொற்சொரூபத்தைப்பெறவேண்டுமென்கிற தாகத்தினாலே உள்ளத்திலே விசாரக்குறிப்புண்டாகும்.

அந்தவிசாரமேலிட்டினால் மலைகட்பநீதி வெப்பத்திலகப்பட்ட அந்தகன், மார்க்கந்தெரியாது நின்றுதீர்ந்ததனைப்போலத் தாபத்திரயாக்கினியிலே வெந்து, இருளபிணிப்பிலே மார்க்கந்தெரியாமல் அஞ்ஞானதாபங்களிக்கும்பொருட்டு அறிவுச்சொரூபானந்த ஞானாசாரியனைத்தேடுமிடத்து இவனுள்ளக்குறிப்பையறிந்து இவனுட்டோயவறின்ற சச்சொரூபமே கருணைகூர்ந்து சலமே ஆலாங்கட்டியாய்த்தடித்ததுபோலச் சத்தேசிவன்றோன்றி அறிவியாகிய குருலிங்கஜங்கமவுருமாய்த்தடித்து ஸ்வகாருண்ணியபட-ஈசுரபக்தி-பாசவயிராக்கிய-பிரபஞ்ஞானமெனும் ஆறுகுணங்களுக்குறைவின்றி விசேஷப்பிரசித்த வொழுங்காய்த்திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவரும்.

அதெப்படியென்னில் சூரியபிம்பம் எங்கும் வியாபித்திருந்தாலு நிர்மலமான கண்ணாடியில் விசேஷபிம்பம் பிரதிபலிக்கிறதுபோல சிவமெங்கும் பரிபூரணமாயிருந்தாலும் சதேகசீவன் முத்தியுறுதிபாகிய

ஞானலிங்கஜன்மவடிவத்தில் அகமும்புறமும்விளங்கி மாணிக்கக்கட்டி மாணிப்பிடிப்பதுபோல மூன்றுகூறியாகிய மானிடசொரூபத்தைக்கட்டிச் சற்சீடனைத் தன்மயமாகச்செய்விக்கும்பொருட்டு குருவாயிருவெழுந்தருளிவருவார்.

அஞ்ஞானமான தரிசனங்கிடைத்தபோது, மோக்ஷவிருப்பங்கொண்ட அதிதீவிரபக்குவமுள்ளசீடனானவன் அதிசீதளமழையைப்போல நிறைந்தபக்ஷத்தைக்கொண்டு மூன்றுநிலையுஞ் சரபாவகமாய்ப்பாவித்துத் தோத்திரவணக்கத்துடன் ஆபத்-அநாசு-தான-சம்பாவமென்னு நான்கு பணிவிடைகளுஞ்செய்து ஸ்ரீசற்குருவின் திருவுளப்பாங்காய்நடந்து, அவர்துதிரவருளக்குமளவும் எதிர்பார்த்திருக்குமிடத்து ஸ்ரீசற்குருநாடாக்ஷவீக்ஷணியத்தினாலும் அவர் தரிசனபரிசனபாததீர்த்தப்பிரசாதமகிமையினாலும் சீடனதுமும்மலங்களும் மூன்றுவடிவிரக்கைக்கு இவனும் அசத்துருகக்ஷதியில் லயமாகும் தன் உடல்பொருளாவிமூன்றும் குருவிக்காக்கமத்தக்கரப்பணமாகி சற்குருவுக்குருவே ... கண்ணுமிமையும்போல உடன்பாடானையினால அந்தப்பக்குவத்தினிருதினையொப்பு மலபரிபாகம்வரும் அதனலசத்திநிபாதமபதிநதுவரும் அதனால்ஞானவிசாரமுண்டாம், அதனாலத்தரிசனமுண்டாம், அதனால அகண்டபரிபூரண சொரூபசாக்ஷாத்கார விஞ்ஞயானத்தைக்கனக்கெடுவானைறைக்கண்டேனெனகிற ஆவேசமும், நானென் தனுவெனமுதலியானைனுணமும் அனாதேகமுதலிய நாலெனைகளுண்டாக்குமளவில சுத்திசோதிக்கும்பொருட்டு, சற்குருவின்றிருவாக்கினால் பரீக்ஷிக்கும்படி சற்குருகிவேனெதினைபரிக்ஷிக்கும்படிக்கு, சீடனானவன் உலகத்தினைகளை நியமமாதனின் யாதினையுநிசயிக்குது அவிழுங்கொக்குத்தண்ணிப்பதுபோல நாதத்து அனேகஜன்மவாசனையாயவந்துள்ள சகலகேவலமாகிய பவவிபாகத்தை நீக்குமபொருட்டு குருநாதமாதினும் விருப்பமின்றியநுபவாயினைகளைப் பரிக்ஷிக்கிறது இதனாலபின்பு மாதகலுகங்கடமிலேபொனாதிசயமகொண்டு, கவனமானதுபுடத்தக்கூட்டுடம்பாகமேறமலபோல ஆசியபரிக்ஷிக்கப்பரிக்ஷிக்கத் தெளிவையடைந்து சமரசபந்தியத்தினால சூரியசந்நிதானத்தில் உருகின்றவெண்ணெயைப்போல சற்குருசந்நிதானத்திலநின்று நாளுக்குநாள இரும்போரயங்காந்தத்தைக்கண்டுற்று அஞ்சலிபஸ்தனாய தேகத்தைவிட்டு நீங்காதசாயைபோல சற்குருதரிசனத்தைவிட்டு நீங்காதிருப்பன.

அநாதியான அதிதீவிரபக்குவமுள்ள பெத்தான்மாக்களுக்கு அவ்வவர்களை யோகஞ்செய்து, திருவடி சூட்டி [illegible] மேவிவிக்கிக்குரியமாகிய வேதாகமசித்தாந்த சமரசபோக [illegible] அதிகாரத்தைத் [illegible] ஆகிய அத்தைகளிலே [illegible] வேறு [illegible] நிகழாநிற்கும் [illegible] வடிவாயிருக்கும் [illegible] அண்டபகிரண்டத்தைச் சாதிக்கிற [illegible] இருந்தபடியே [illegible] உபதேசவுண்மையாம் [illegible] உபதேசித்தருளினார்.

அநாதியானவிடை [illegible] இருவினை [illegible] ஒத்தோங்கி [illegible] மேலும் [illegible] மருட்டுகிற [illegible] மேசகமாகி [illegible] [illegible] அருளடைந்து [illegible] இருக்கும்படி [illegible] இருட்டுகிற [illegible] அருளடைந்த [illegible] [illegible] [illegible] திருவடி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விருத்தங்களையும் பெறுகின்றனர்.

இதுவாமென்றி சற்குருவாகிய [illegible] அநாதியே [illegible] வெண்டையில் மறைந்தபோல [illegible] [illegible] [illegible] அருளினால் [illegible] ஆசிரியர் [illegible] அவனை இடைவிடாமல் [illegible] சற்குரு [illegible]

ந்தகப்பிரசாதங்களினாலே அவனுக்கு இருவினையொப்புமலபரிபாக மருளித்து அத்தியாரோபயுக்தியும் அபவாதயுக்தியு மறிவிக்கத் தொடங்கி முன்னர் அத்தியாரோபயுக்தியை யருளிச்செய்கின்றார்.

அஃதெப்படியென்னில்.

பழுதைதனிற் பாம்பும், கட்டையிற் கள்ளனும், கானலிற் சலமும், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும் போல சச்சிதானந்தசொரூபமாகிய தன்னிடத்தில் மூலாஞ்ஞானத்தாலே அத்தியாரோபமாய் முக்குணம் பிறந்து அவற்றுள்.

சத்துவகுணத்தில் ஈசுவராதிகளும், இராசதகுணத்தில் சீவர்களும், தாமதகுணத்தில் ஆவரணவிக்ஷேபசத்திகளும் அபஞ்சீகிருத பஞ்சதன்மாத்திரைகளும் சூக்குமசரீரங்களும் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களும், ஸ்தூலசரீரப்பிரபஞ்சங்களுமுண்டாயின.

இவற்றுள் பிரபஞ்சம் அனுபவிக்கப்படுகின்றது சீவனனுபவிப்பவன் ஈசுவரன்சீவர்கள் கன்மானுசாரப்படி யனுபவங்கொடுப்பவர்.

ஆவரணசத்தியானது சீவனையும் ஞானிகளையுந்தவிர மற்றைச் சீவாசிகளனைவரையும் ஈசுவரத்துக்குச் சுயசொரூபந்தெரியவொட்டாமல் நான் ஈசுவரனென்றாயிருமுகத்திலே மழைக்காலத்து அமாவாசைச் செய்யிருளை மேவியிருளைப்போல மறைக்கின்றது.

விக்ஷேபசத்தியானது, பிறவிமூலத்துக்குக் காரணமாயிருக்குமுன் னாயினுடைய ஞானத்தைவிலக்கிப் பின்னர் ஞானசாதனமாயிருக்கச்செய் சுஞானத்தை விலக்கிவைக்கும் அதுவும் அந்தச்சொரூபஞானத்திற் பிணைந்தடிபோல லயமாகிவிடும்.

முற்கூறிய சத்துவகுணத்தில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்யம் விஷ்ணுவென்றும், இராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்யம் பிரமாவென்றும், தாமதப்பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்யம் உருத்திரனென்றும் பெயராயிற்று. இத்தேவியானவை இருமாயையும் அஞ்ஞானமயமாகிய சமஷ்டிசீவகாரணசரீரமுங்கூடி ஈசுவரனுக்குக் காரணசரீரமாம் இதுவே ஈசுவரனுக்குமாயாவதை இதையபிமானித்த ஈசுவரனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் அவ்வியாகிருதனென்றும்பெயர்.

இராசதத்தில சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதிதபிரதிபலித்த சீவர்களுக்கு ஞானிஷ்டாபரென்றும், இராசதம்பிரதானமாகும்போது அதிதபிரதிபலித்த சீவர்களுக்கு காமிஷ்டாபரென்றும் தாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிதபிரதிபலித்த சீவர்களுக்கு சேசபலசித்தியுடையவர்களென்றும் பெயர், இதுவே அனந்த கோடி சீவகாரணசரீரம்-இதுவே ... த்தின்கை-மூன்றையுமிணைத்து தசிவாத்மகப பிராஞ்ஞனென்றும்பெயர்

தாமசத்தில சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதிதபிரதிபலித்த விக்ஷேபசத்தியினாலே ... தன்மாத்திரைகள் பிறக்கும் ... சத்துவ ... சீவர்களுக்கு ... இதுவே ... செப்பதுவானக ... பிரசாசகம் ... காயபயென்றும்பெயர்

ஆகாசாதிபஞ்சகங்களில.

விக்ஷேபசத்தியின்காரணமாய சத்தன்மாத்திரையான ஆகாயம் பிறக்கும்-அதிலேபரிசதன்மாத்திரையான வாயுவுபிறக்கும்-அதிலே ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவுபிறக்கும்-அதிலேரசதன்மாத்திரையான அப்புபிறக்கும்-அதிலேகந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவிபிறக்கும் ஆக-தன்மாத்திரைகள்-௫

சத்தன்மாத்திரை ... சாத்துவிகமாயுடனேகூடினது ஞானம் இந்த சத்துவகுணமையம்-இராசதமாயுடனேகூடினது ... இந்த ... தாமசமாயுடனேகூடினது ... இந்த ... இராசதவியாயுடனேகூடினது வாக்கு-இந்த ... சத்தம் வடயம்.

ஞானம்-சமானவாயு ... வாக்கிந்திரியம் - சத்தவிடயம் ஆக-௫-சத்தகணம் ...

பரிசதன்மாத்திரை சாத்துவிகமாயுடனேகூடினது ... இந்த ... இராசதமாயுடனேகூடின ... வியானவாயு இந்த ... சாத்துவிகமாயுடனேகூடினது தொக்கிந்திரியம்-இந்த ... இராசதவியாயுடனேகூடினது பாணிந்திரியம் இந்த ... கானபரிசவிடயம்

௦ சமஷ்டி-வியஷ்டி-... பிரமாணம்,

மனம்-வியானவாயு-வாக்கிந்திரியம-பாணிந்திரியம்-பரிசவிடயம்-ஆக-௫-ம பரிசதன்மாத்திரையின்கூறு.

ரூபதன்மாத்திரை-சாத்துவிகசமஷ்டியுடன்கூடினது புத்தி இதற்கு நிலை நேத்திரம இராசதசமஷ்டியுடனகூடினது உதானவாயு இதற்கு நிலை கண்டம சாத்துவிகவியஷ்டியுடன கூடினது சட்சிந்திரியம-இதற்கு நிலை நேத்திரம இராசதவியஷ்டியுடன்கூடினது பாதேந்திரியம இதற்கு நிலை பாதம-ரூபவிடயம.

புத்தி உதானவாயு சட்சிந்திரியம் பாதேந்திரியம் - ரூபவிடயம் ஆக-௫-ம ரூபதன்மாத்திரையின்கூறு.

இரசதன்மாத்திரை-சாத்துவிகசமஷ்டியுடன் கூடினது சித்தம இதற்கு நிலை நாபி, இராசதசமஷ்டியுடனகூடினது அபானவாயு இதற்கு நிலை குதம சாத்துவிகவியஷ்டியுடனகூடினது சிங்குவையிந்திரியம இதற்கு நிலை நாக்கு, இராசதவியஷ்டியுடன்கூடினது குய்யேந்திரியம இதற்கு நிலை உபஸ்தம, ரசவிடயம.

சித்தம-அபானவாயு சிங்குவை இந்திரியம குய்யேந்திரியம ரசவிடயம ஆக-௫-ம-இரசதன்மாத்திரையின்கூறு.

கந்ததன்மாத்திரை-சாத்துவிகசமஷ்டியுடன்கூடினது அகங்காரம-இதற்கு நிலை இருதயம, இராசதசமஷ்டியுடனகூடினது பிராணவாயு இதற்கு நிலை இருதயம, சாத்துவிகவியஷ்டியுடனகூடினது ஆக்கிராணேந்திரியம-இதற்கு நிலைநாசி, இராசதவியஷ்டியுடனகூடினது குதேந்திரியம இதற்கு நிலைபாயுரு-கந்தவிடயம.

அகங்காரம பிராணவாயு ஆக்கிராணேந்திரியம-குதேந்திரியம்-கந்தவிடயம-ஆக-௫-ம-கந்ததன்மாத்திரையின்கூறு.

இந்தத்தத்துவங்கள (௨௫) ங்கூடி சீவசூக்ஷமசரீரமாம, ஞானத்தைக் கழித்து (௨௪) தத்துவங்களென்றுசொல்லுவார், இதுவேசீவனுக்குச் சொப்பனாவஸ்தை; இதையபிமானித்த சீவனுக்குத் தைசதனென்றும் பெயர்.

இனி ஸ்தூலசரீரமுண்டானமுறைமை யெப்படியெனில்.

தாமசத்தில் தாமதம் பிரதானமாகும்போது அபஞ்சீகிருதபஞ்ச பூதத்தினின்று பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்கள் பிறக்கும், இந்தப்பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களும் சேர்ந்தது சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரங்களுங்கூடி வைராஜனுக்கு ஸ்தூலசரீரமாம் இதுவே வைராஜனுக்குச் சாக்கிராவஸ்தை இதையபிமானித்த வைராஜனுக்கு விராட் டென்றுபெயர்.

அஃதெப்படியெனில்

பஞ்சபூதங்களைப் பஞ்சீகரணஞ்செய்து அதுகளினொவ்வொன்றை நான்காய்ப்பிரித்து சுவாம்சத்தைவிட்டு இதராம்சத்தில் கூட்டிப்பஞ்சீகரணப்படுத்தியவை ஸ்தூலபூதமென்றிக்கலாம்

	ஆகாசத்தி லாகாசம்	வாயுவி லாகாசம்	தேயுவி லாகாசம்	அப்புவி லாகாசம்	பிருதிவி லாகாசம்
சாத்துவிக சமஷ்டி	ஞாதுரு மோகம்	மனம் தாண்டல்	புத்தி சங்கமம்	சித்தம் சுக்கிலம்	அகங்காரம் மயிர்
இராசத சமஷ்டி	சமான லச்சை	வியான ஓடல்	உதான சோம்பு	அபான உதிரம்	பிராண நரம்பு
சாத்துவிக வியஷ்டி	சுரோத்தி பயம்	தொக்கு உட்காரு	சட்சு நித்திரை	சிங்குவை வேர்வை	ஆக்கிராணதோல்
விஷயம்	சத்த துவேஷம்	பரிச நடத்தல்	ரூப தாகம்	ரச மூத்திர	கந்த மாமிசம்
இராசத வியஷ்டி	வாக்கு ராகம்	பாணி படுத்தல்	பாத பசி	பாயுரு உமிழ்நீர்	உபஸ்தம் அஸ்தி

எப்படியென்னில்.

ப்ருதிவியிற்ப்ருதிவி அஸ்தி ப்ருதிவியிலப்புமாமிசம், ப்ருதிவியிலக்கினிசருமம்-ப்ருதிவியில்வாயுநரம்பு ப்ருதிவியிலாகாசம்ரோமம்- ஆக-௫-ம்-ப்ருதிவியின்கூறு.

அப்புவிலப்புமூத்திரம் - அப்புவிற்ப்ருதிவிஉமிநீர் அப்புவிலக்கினிமேளை அப்புவில்வாயுஉதிரம்- அப்புவிலாகாசம் சுக்கிலம் ஆக-௫-ம்- அப்புவின்கூறு.

தேயுவிற்றேயுநித்திரை தேயுவிற்ப்ருதிவிபசி- தேயுவிலப்புத்தாகம், தேயுவில வாயுவு ஆலஸ்யம், தேயுவிலாகாசம் சங்கமம்-ஆக ௫-ம்- தேயுவின்கூறு.

வாயுவில்வாயுவோடல் வாயுவிற்ப்ருதிவிபடுத்தல், வாயுவிலப்புநடத்தல் வாயுவிலதேயுஉட்காருதல் - வாயுவிலாகாசந்தாண்டல்-ஆக-௫ ம்-வாயுவின்கூறு

ஆகாயத்திலாகாயம்மோகம் ஆகாயத்திற்ப்ருதிவிராகம், ஆகாயத்திலப்புத்வேஷம் ஆகாயத்திலதேயுபயம் ஆகாயத்தில் வாயுலஜ்ஜை ஆக-௫ ம-ஆகாயத்தின்கூறு.

ஆக-௨௫-ங்கூடி ஸ்தூலசரீரமாயிற்று இதை சடமாகையினாலே பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் சாத்துவீகரணத்தினாலும் இராசத குணத்தினாலும் இராசதகுணத்திலுண்டான கர்மேந்திரியங்களுக்கு போகஸ்தானமாம் இதுவே சீவனுக்கு ஞானசாதனம் இதுவே சீவனுக்குறசாக்கிரவஸ்தை, இதைப்பிரமாணித்த சீவனுடைய விளைவென்று பெயர்.

இனிநாலுவகையோனியாவன.

அண்டசம்-உற்பீசம்-சுவேதசம் - சராயுசம்-ஆக-௪ இவற்றுள் அண்டத்திற்பிறந்தது பட்சிபன்னகமுதலியதுகள் பையிற்பிறந்ததுதேவர் நரர்-மிருகமுதலியதுகள், வேர்வையிற்பிறந்தது ஈ பேன்மசகமுதலியதுகள் நிலத்திற்பிறந்ததுமலை-விருக்ஷமுதலியதுகளாம்

சிலசாஸ்திரங்களில் சூட்சமசரீரத்திற்கு (௰௭) தத்துவங்களென்று சொல்லியிருக்க (௨௪) தத்துவங்களாகச்சொல்லுவானேனென்னில்.

பஞ்சதன்மாத்திரைகளின்றி சூட்சும சரீரந்தோன்றமாட்டாதாகை யால் (௨௪) தத்துவங்களென்று சொன்னதே பிரமாணம்.

அந்தக்கரணம்-௪-ம் ஞானேந்திரியம்-௫-ம்-ஆக-௯-ம்-ஞானசத்தி யாகையால் சாத்துவிக குணமென்றும், வாயுக்கள்-௫-ம் கன்மேந்திரி யம்-௫-ம்-ஆக-௰-ம்-கிரியாசத்தியாகையால் இராசதகுணமென்றும், ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் ஒன்றுபட்டன்றோ சரீரமா ல் வேறுவேறாகையினும் மெய்யாதிய யென்றுஞ் சொல்லப்படும் அகையா பஞ்சதன்மாத்திரைகள் விஷயமாகக்கூறிக்கது அந்தக்கரணம் ௪-வா யுக்களும் ௫ ஞானேந்திரியம் ௫ கன்மேந்திரியம்-௫ ஆக-௰௯-ம் சூட் சுமசரீரமென்று சொல்லுவார்கள்

ஞானேந்திரியங்களைப்பற்றிக் கூறில்

ஞானம்-சமானவாயுவை நோக்கி சுரோத்திரேந்திரியத்தை அதிஷ்டி த்து சத்தவிஷயத்தையறியும் ஆகையால் வாக்குடன் கூடியிருக்கும்.

மனம் வியானவாயுவை நோக்கி தொக்கிந்திரியத்தை யதிஷ்டித்து பரிசவிஷயத்தை யறியும், ஆகையால் பாணியுடன் கூடியிருக்கும்

புத்தி-உதானவாயுவை நோக்கி சட்சுரிந்திரியத்தை யதிஷ்டித்து ரூபத்தையறியும், ஆகையால் பாதம் சம்பந்திக்கும்

சித்தம்-அபானவாயுவை நோக்கி சிங்குவேந்திரியத்தை யதிஷ்டித்து ரசவிஷயத்தையறியும், ஆகையால் பாயுருவுடன் சம்பந்திக்கும்.

அகங்காரம் பிராணவாயுவுடனே கூடி க்கிராணேந்திரியத்தையதி ஷ்டித்து கந்தவிஷயத்தையறியும் ஆகையால் உபஸ்தத்துடன் கூடியிருக்கு ம் இதுவே நின்று சகல காரியங்களையும் நடத்துகிறதாகையால் அகங்கா ரம் புத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது

இனி-கன்மேந்திரியங்களைப்பற்றிக் கூறில்

சொற்படும் வசனம் பரியாயம் ... முறையாய்ப் பேசு கின்றதொழில் வாக்கிந்திரியத்தின் தொழிலாகையால் அதுவாக்கென் பதாம்

இங்ஙனமாகில் அதுநீயானாயென்னும் அத்துவிதானந்த சுகத்தை
ப்பெறுவதெப்படியென்னில.

நீயதுவானாயென்று ஆசிரியர் பிரகடமாகஉபதேசித்தருளுமுப
மைபபடி முன்னர் நீயென்னுஞ் சீவனுக்குண்டான சரீரத்திரயமும்
அவஸ்தாத்திரயமும், அபிமானத்திரயமும், ஆக-௯-ஙகழித்து அதிற்
சேடித்துநின்ற சீவசாக்ஷியாகியகூடஸ்ததரிசனஞ்செய்துபின்னா அது
வென்னும் ஈஸ்வரனுக்குண்டான சரீரத்திரயமும், அவஸ்தாத்திரயமு
ம், அபிமானத்திரயமும், ஆக-௯-ஙகழித்து அதிற்சேடித்துநின்ற ஈஸ்
வரசாட்சியாகிய பிரமதரிசனஞ்செய்து அப்பால் ஆனாயென்னும பதா
ர்த்தமாகிய ஆனந்தாதீதமே தற்சொரூபமாய் கூடஸ்தபிரமமென்னுந்
துவிதபாவமுமிறந்து அத்துவிதானந்தத்திலமிழ்ந்தி மதுவுண்ட வண்
டுபோறசுகித்திருத்தலாம, இதுவேசனகன், மாவலி, பகீரதன்முதலிய
பெரியோர்களனுபவித்த சகசானந்தானுபூதியாகும, இதைச்சற்குருக
டாட்சத்தினாலுண்டாகும் ஸ்வானுபூதிகண்டுகொள்க.

உபதேசவுண்மைக்கட்டளை

முற்றிற்று.

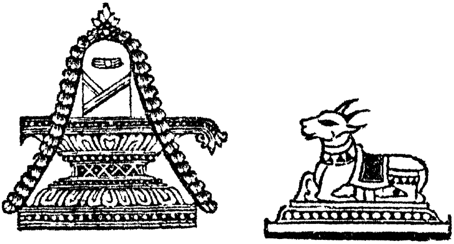

உ

சிவமயம்.

தோத்திரமாலை.

பலவகைச்சந்தங்கள்

விருத்தம்.

சீராருஞ்செஞ்சடையார்செல்வவுணக்காளாகுஞ்
சிந்தையாளர்
தாராருங்கொன்றையணிந்தாணுவேயின்னிருதா
டலைமேற்கொண்டு
பேராருமானந்தக்கடல்படிந்தாரடியனேன்
பேதையானேன்
காராருங்கயிலையில்வாழ்கற்பகமேயென்னையுநீ
ஆக்கவேண்டும். (௧)

பெருந்தவத்தின்முயன்றவர்களெல்லாரும்
பேரின்பத்தாசையாலே
வருந்தியுனைப்போற்றியென்றுமாருந்தபுண்டரிக
மலர்த்தாள்சேர்ந்தார்

அருந்தவமிலாவடியே னல்லிலேனின்பதத்துக்
காசையாகிய
பெருந்திலேனென்னையுமோர்பொருட் படுத்திய
புண்ணியவென் புன்மைதீர்ப்பாய. (௨)

பொய்யுலகவாழ்வதனை மெய்யாகவெண்ணிமனம்
பொருந்துநாளில
ஐயமதையறக்கருளவொவராலு முடியாதென
னையனேயென
கையினாலசைசைகசெய்துகருணாநிதியாகவேயாரு
கருணையாலே
உய்யுமாறருளியதாமுன்னருளேயல்லாம
லொன்றுமின்றே. (௩)

பாழானமாயையினிற பட்டகதைமெத்தவுண்டு
பாழ்த்தநெஞ்சால
வீழாதபவக்குழியில்வீழ்ந்தழுந்தியசெயநியாய
வீணாதமமைத
தாழாதுதாழ்நதொருசாணவயிறுவளர்ததிலேதொழிலே
தலைமையாயகொண
டாழாததீராக்காளானேன்பரமேயினி
யருளசெயவாயே. (௪)

எல்லையிலாபபரவெளியா யெக்காலுமோரியல்பா
யிருக்குந்தேவே
கல்லறிவாலடியவாக ளெல்லாருநின்னடிக்கே
காட்டமாவா
புலலறிவாறசிறியேனுன் பொன்னடிககன்பியறறு
புலம்புகினறேன்
நல்லையிலென்பிழைகடவிர்த்த தோஷகாரத்துட்பொருளை
யுணர்த்துவாயே (௫)

சிந்தையதுன்றிருவடியைச சேராமற்பாழுலகைச்
சேர்ந்துபெறற
விந்தையதையடியேனால் விரித்துரைக்கமுடியாது
மெய்யொன்றில்லாப

பக்தவிருணூழுகுமெனைக்கைவிட்டாலுன்னையன்றிப்
பயலிடமார்
சுந்தரகாயப்பராலயிடந்தாதுசென்றசுந்தரனே
துரியவாழ்வே. (௬)

சுத்தபரிபூரணியவளைச்சொல்லக்கேட்டல்லாமற்
சுருதிநேராய
கற்றறிலேகறவைபாயினுஞ்சண்டதிந்துளங்
களைந்திலேன்
பெற்றபயனியாதுபிலேனையன்றியெனைக்காக்கும்
பேரன்பாளா
சத்தியமாய்ப் பருவலே நற்பயனேனின்சரணாந்
சரணமன்றே. (௭)

நிலையாததேகமிதை நிலையாகக்கருதிகெடு
நாளாயுணமை
கலையாதபுலையாமற கைப்புணசிறிப்போக்குக்
கருணைகாட்டிய
பொல்லாதபிறவிப்பிணி லாற்றமறசிவனேமெய்ப்
பொருளேபூப
பலகோருகணஞ்சைக்கப பாக்கிகளாகன்றுவதுன்
பணபதாமே. (௮)

உண்மைநிலையுணராம லுனையடியேனொருதொட்ப
துணைக்கேயல்லால்
தண்மையறிவுடையோர்க்குமாகாதவோர்தனையே
தமியேனிக்குப்
பெண்மயக்கின்றுழல்வதும் பேராசைகொள்வதுமெம்
பெருமானேயிம்
மண்மயக்கமெய்த்தவதுநீயிடமின்றிருவருளே
வாழ்வதாயே. (௯)

சுந்தவடியார்கருணன்பொற்றிருவடிக்கேயாளாகிச
சுகமதைக்கொண்டார்
உற்றதுணைமற்றியாவருமைனபோலுமடியேனுக்
குலகிலையா

கற்றதுவுங் கேட்டதுவுங் கையறவிட் டென்றனருட் கண்ணேகண்ணேயச்
சித்ததுநானுவதற்குஞ் சிறக்கத்தைப்பெறுவதற்குஞ் சிந்திப்பாயே. (௰)

ஆராமைகொண்டவருக்கருளாரக்குமெனச்சுருதி யறையக்கேட்டும்
பேராருஞ்சிறுத்தொண்டநாயனார்மனைவியொடு பெருகுமன்பால்
சீராளனென்றமகனையிருந்துமவன்கறிசமைத்துச் சிவனேநின்பால்
நேராகப்படைத்ததைக்கேட்டுநினைக்கன்பியற்றே னீசனேனே. (௰௧)

வாசனையாலிந்தவுடலவந்ததெனவுணராத மடமையாலே
ஆசையினுற்பெண்ணென்றேமண்ணரியசித்திக்காளாகி யழியுநெஞ்ச
மோசமதியாலிந்நாளளவுமிருட்படுகுழியில் மூழ்கினேனே
ஈசனேயினியேனுமுன்னடிக்காளாகுமவகை யெண்ணுவாயே. (௰௨)

அன்னையுநீயப்பனுநீயண்ணனுநீகுருவு யாவுநீயே
கன்னலிலாக்கட்டியுநீகடிமலரின்மணமுநீ கனத்தவாசை
மன்னுமனைவியடக்கவல்லவனீயெனத்தெளிந்து வழுத்துபாயம்
பன்னுவையோசிவனேயுன்னடியரடிக்கீழிருந்து பாடுவேனே. (௰௩)

படிறுசெயுமுலகமதைத்திரமாகக்காண்பதுவும் பாழாமிந்தக்
கடமதனைக்கற்கோட்டையாவெண்ணிக்கழிப்பதுவுங் கழியநெஞ்ச

மடமையையேதப்போக்கிக் குருவிளக்குஞ்சமயமாய
மனத்துறைமூன்று
திடவுருவைப்பூசித்துத் தேசித்துப்பெறவருள்
தேவதேவே. (௬௪)

குணக்கடலேயெழுகடலே குணமயமாகப்பவக்கடலிற
குளித்தேயுழன்றனே
இணக்கமறையுணர்க்கதியா யிலகாதமாயையசைத்து
செயுந்திரியா
பிணக்கறுவேலெ [illegible] பொன்னனைவராபோயப
போகப்பிரமைகொண்டே
கணக்கறியாதுழல்வனோ ரிமைப்பொழுதுமுன
கடைமையரே. (௬௫)

அருளுடையாயமுதுடைய யானைக்கருளுடையா
யறிவிலாமையா
பொருளுடையாயமாயனை கடாக்குளிவை கொரும
புகழ்நரும
மருளுடையாரமனக்கடை யுறத்தமிகழ்ந்தானவா
ருடையாயமோனத்
தெருளுடையாயேயோககாரத் துடபொருணோனாயேறகுக்
தெரிவிப்பாயே (௬௬)

சித்தனேநின்மலனே சிக்குணனேசிப்பயனே
நிலைமையானே
முத்தியனேயுனைமறந்து மும்மலத்திலமுந்தியிந்த
மூடனெஞ்சால்
பெற்றபயனாதுளதென் றெண்ணியுனைப்பின்றொடாந்து
பிதற்றுவேனை
சத்தியனேகைவிடேல் என்னருளினாற் றன்மைக்குத்
தகத்தன்றே. (௬௭)

அருட்கடன்மருளிப்பவளை யன்பினெலணைத்தெடுத்திங்
கக்கணடநோக்

தெருட்கடலிற் குளிப்பாட்டிப் பரானந்தவமுதூட்டி நின்
செயலல்லாற் பொருளல்லாக்
கருக்கடலிற் புகாதெடுத்தா ளருசமயமெலாமறவிட்டிக்க
கருணையாலோ
பொருட்படுத்தியெனையுநின் பொன்னடிக்கேயடிமை
செய்ப், பொருத்துவாயே. (௰௮)

அன்னநடைப் பெண்ணொருத்தி யுடனிருக்க நீயுமவை
னடுவுளாவாய
மன்னமடியேனடுவு ளிருவிருமிருந்தருளு
மாற்றமெய்யேல
பின்னுமடியேனுமடி யாரநடுவுளிருக்குமருள
பெருகவைப்பாய
முன்னவனே நினைநருளினை றலைமையெனனனெறி
தந்து, மொழிருமேவனே, (௰௯)

கண்மணியேகடைக்கணித்தென காத்தவடியார்க்குக
காதலாரும
உண்மணியேயுயிர்க்குயிரா யுறைமணியேயுனையொழிந்தல
வுலகுதன்னில
பெண்மயக்கிலாழ்மவருசாப் பேயுருறவகாரியமனைத்தாற
பேயாயினேன்
நண்முகனைப்பெற்றசிவசங்கரனேயெனக்குப்பயன்
தந்தாளவாயே, (௨௰)

ஊரழகன் பேரழக னுடையழகனருடையழக
னொளிரழகுகொண்டழக
தாரழகனுருத்திராக்கமாலையழகனுன்னழகைக்க
ணித்துநோக்கில
ஆரழகுஞ்சிவனேநின் றிருவழகுக்கொவ்வாதென்
றறையும்வேதம்
ஓரழகுமில்லாதே னுன்னழகையென்றுநிதம்
குலாவிப்பேனோ. (௨௧)

முத்தருக்கும்பெத்தருக்கு முறைவிடந்தான்வேறுகு
முதலவனேநினை
பத்தருக்குன்பொற்கமலப் பதம்பூலேவிடமாகும்
பாசநீக்காப
பெத்தருக்குப்பதவிசுகே காடலலாறயேசுமிடம்
பிணைவேறுண்டோ
சித்தசுத்தியில்லாத சிறுநாயேனின்னருளைச்
சிந்திப்பேனே. (௨௨)

சரியையெனுமொருமார்க்கந் தனிலேனுஞ்சாரந்திலேன்
சாரந்தநல்லோர்க்
கரியபணிசெய்துமிலே னின்னடியையருச்சிக்கு
மன்புமிலேன்
உரியமனைவாழ்க்கையினி லூழன்றியூழன்றுநாட்கழித்தே
னுடையாயுன்றனை
பெருமையடியார்களடிக் காட்படவுமெந்நாளோ
பேசுவாயே, (௨௩)

ஆரியனென்சற்குருவென்சொலுங் கிரியைநெறிக்கருமமெலா
மமையக்கேட்டுமெ
ஒருபொழுதாயினுமியற்றே னியற்றுமவர்தம்பதமு
முவந்துபேணேன்
கரியகுழன்மடமாதர் கலவியையேயனுதினமுங்
கருதிநின்றேனை
குருபரனேநின்னடியைக் கூடுநாளெந்நாளோ
கூறுவாயே. (௨௪)

யோகமெனுமொருமொழி கேட்டலலாலொருசிறிதே
மேனுமந்தப
போகமனுபவித்தறியே னனுபவித்தயோகியரைப்
போற்றலிலேன்
சாகுமவர்தம்முறவே யுறவாகவெண்ணியெண்ணிச்
சலித்துநின்றேனை
ஆகெடுவேனுடையாயுன் னடைக்கலமேயலாதொன்
றறிந்திலேனே. (௨௫)

ஞானமாம்பெரும்பேறதனை நாடியதையறுந்திடத்த
கலமோர்நெஞ்சில
மோனபழுசாசுரமாம விதந்தான்றிஞானமுனை
முனையச்செயவாய
தீனனையமனைப்பாசந் தனிலுமுழலுஞ்சிறியேனை
தேவாபோற்றும
வானநாயகனேநின் பொன்னடிக்காளாகுவதெவ
னாறுசொலவாய (௨௬)

தந்தைதனைத்தாளறுத்த வெந்தைபிரான் றன்னைநீ
தடுத்தாட்கொண்டு
சிந்தைகலங்காதவழி செய்துபவமபோகவியருட
டேறவீந்தாய
எந்தையேநாயடியே னெதுபிழைசெய்தாலு
மிராங்குவாயேல
முந்தவினைவிந்தகவிட்டு சோவதறகோரையமிலை
முககணனே. (௨௭)

நாதனேயுன்னைவிடுத் திவவுடலைநானென்று
நம்பிவீணாய
பாதகத்துககாளாகிய பலபிறபபிலாழநதுழலும்
பாழததகெடுமநின்
நீதமறியுமன்னடியார குறறேவல்செயககருணை
செயகுவாயேல
ஓதரிய கட்டலபடைகு முலகிலுறுமோகமெலா
மொழிநதுபோமே. (௨௮)

அம்மையேயப்பாவென் றன்பிறைலவாழ்ந்திருக்
ககண்டஞானச
செம்மையாருசிவபதத்தை யுகந்தருளுமபெருமானே
சிவபிரானே
மும்மையாமலத்தமுழந்தி யிருவினைக்கேயாளாகு
மூடநாயேன்
இம்மையேமெனனசுகந் தனைபெறநின்றிருவுளந்
தெனறுவாயே. (௨௯)

மன்னுமென்னை மடிபிடித்து வலிவலிவிழுத்துள்ள
    மரப்பையெல்லாம்
பின்னமுறச்செய்ததுவு மல்லாமலிழிவுறுமிப்
    பிணசரீரம்
இன்னமுறக்காண்வாராத வழிபுரிந்தனைபெருமை
    யெவர்சொல்வார்
கன்னிபுணைமக்குருவெய்யாரு புறமளித்தவருணமுனிமேல்
    கருணைக்குவையே. (௯௰)

தருமநெறியுணராமற் சங்கற்பமுமுடபொருட்டெடுத்த
    தக்கவனாய்
உருமையறந்தீதறுயிலாவெவனையுமோர் பொருட்படுத்தி
    யன்பளிக்கத்
துரியநிலையுதவித்துச் சுத்தவடியாரடியிற்
    றுன்னவைத்த
பெருமையனையுன்னைவிடுத் தினிமேலுமொருவனைநான்
    பேசுவேனோ (௯௧)

நலமேலாக்கருணைசெயும் பசையிலாப்புலவியாபா
    ணைசேயகொண்ட
பொல்லாவெனையெனைச்சகத்தைத் தருத்தியுன்றன்பொன்
    னடியைப் புகழவைத்தாய்
எல்லாருநகைக்கப்பசங்கள் முதலானவருக்கா
    யிராகிமேற்றான்
கல்லாலின்கீழமர்ந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
    கயிலைவாழ்வே (௯௨)

இத்தனைநாளிவ்வுலகி லிருந்துழன்றனடியவரோ
    டிணக்கமாகிப்
புத்திவழியறிந்திப்ப போதநூலாய்ந்தவறறினை
    பொருளுஞ்சாவி
முத்திவழிதேடரியா முடனெஞ்சாலலைப்புண்டு
    மோசம்போனேன்
அத்தனேயினியேனுங் கைநெகிழவிட்டிடா
    தருள்வாயே. (௯௩)

பொய்யானவுலகமதை மெய்யாகவெண்ணியிதிற்
புகுந்தோயாறுசென
னையாவெல்லாந்தெரிந்தவர்க் கெதங்கூறிவயிறுவளர்த்
தலையுமாற்றம
பொய்யாக்கியென்னையுமோர் பொருளாக்கிப்புன்மையெ
லாம் போகத்துவாயேல
செய்யாவுனதிருவடியையடைவதற்கிங்குரியவொரு
தேகமீதே (௰௪)

நித்திரையெனுமாகமொருகேட்டதன்றியதனபொருளை
நயந்திசெய்து
பெற்றியிற்றுறந்தியக் கூடாமலிருந்தவெனைப்
புலர்க்குருக்கி
ஆர்த்தியளவில்லானந்தவாழ்வதனிலனு
தினமுமவாழ்
வைத்தருத்தகோனைகமமாறு புரியும்வகையறிகிலேன
மாசிலானே (௰௫)

சாதுசங்கச்சோகமையிறா சகலமொடுகேவலமுஞ்
சாரமெசுமறு
மாதவர்க்கயறுபலரு மறைத்திலுறைந்தமொழி
வழுப்பகக்கேட்டோம
பாதகமேமேபுரியத்துறைபாதகரொடுறவுசெய்யும்
பணப்பிழையினோ
நீதமியனையாமொலாமேட்டியருளுவதுன்
னீதியாமே (௰௬)

விசாரணைவேனரு பிறவியினற்கருமம்பலமுயன்ற
விமலருன்னைக
கண்ணிறைக்கணமேனுந்துருசாலோகமாதிபதக
காட்சிபெறறம
மண்ணிலேபிறந்த மண்ணோர்மதித்திடமன்றுண்டுமுறநரு
ரவகாழுமெவனெனறும
எண்ணமேயென்னேனெப்பவநோயமாத்திரத்தொலைக்க
வெண்ணுவாயே (௰௭)

இருவினையார்வமெய்யதுவெனநெஞ்சத்திழுக்குநடை
யினமையாலித
தெரிவையர்கள்புரிமயலாற்றிக்க வொழிநெக்கழுறுக்
கியங்குநாயேன்
கருணாபுரியக்கடைக்கணித்துக்கன்றுறுக ... னருளைக்
காட்டவேண்டுமே
பரசிவமேமறைமுதலேமலமறுக்கவெய்ப்பாடியார்
பங்கில்வாழ்வே (௧௮)

கருதியொருகாலகுழ ... ரேனைறன்குரு
சொல்லுமாற்றும்
விரிவுபெறகருநவளர் ... ருந்துமையமுற்று
வினைறக்கு
இரியுமெனக்கறிவருவிப்புவிலாச ... ஞானந்
தெளியவைத்த
அருமையையெனனென்றெ ... தருமொழிந்தவோசிவவேபனின்
வாழ்வாயோனே (௧௯)

பொய்வலைக்குந்தனைப்பாசக்குமப்பாசுதாறுகியவாறோ
பொறையிருந்தே
மன்னுமாதவமுனிவாசிக்கதிருடிகளைநான
மகிமைபெற்றோ
இன்னவெலாமிருக்கவென்னைப்பொருள்பொருளாக
வெண்ணியாண்ட
தென்னவதிசயம்புலவாய்பரமேசனாருளியல்லை
யென்னென்பேனே (௨௰)

வேறு.

தூயவழியாரெல்லாரும்பரனேயுன்னைப்பரவியன்பால்
பூதேயுள்ளங்குழைந்துகுழைந்தலறியுலர்ந்துன்னருள்பெற்றார்
முழுதுமுணர்தலறியாய்முன்னவருமெண்குணத்தோனே
இழுதையெனகின்றனைப்பணியேனென்னையிறுமாந்திருப்பேனே

MAHAMAHOPADHYAYA

புரங்கண்மூன்றாநகைத்தெரித்தபுனிதாவுனதுபுகழினையே, மாக்காயப்பாவமென்பவெலா மாறுவினைபுறநிற்குந்தார்கள், இராகசாமனுத்தைநம்பிநம்பியெவர்க்குமிடரேபுரிந்திருந்தாள், குரங்காயத்திரிந்தேன்மெனசெய்கேன கொடியோர்க்குபாயங்கூறுயே, ஆக-௪௨.

வேறு,

ஆதாரவெளக்கிக்காரு மறிகிலேனிவனையல்லால்
பாதகருஞ்செயத்தயங்கும் பாவியுன்னடியிற்சேரேன்
ஏதயேபெருக்கமெல்லாம் யானென்மெய்தன்னையெண்ணுனும்
தீதினைகற்றியானுந் சிவசிவமேதவதேவே (௧

பெருந்துறைக்கத்திப்பனை பெருமநின்னடியைப்பற்றித்
திருந்தியவடியாரெல்லாந் திருப்பணியியற்றிமுன்னாள்
அரும்பதமடைந்தாரந்தப் பேறினையடியேனெனும்
பொருந்துதற்கருள்வேணடும் பூரணானந்தவாழ்வே (௨

குத்திரப்பஞ்சகோசக் குகையினிலகப்பட்டடையோ
பத்திசெய்யாமற்பஞ்ச பாதகந்தனைக்களாந்தேனை
அத்தனேயடியேனுன்றனடியிணைக்காளாக்கச்
சித்தமதிரங்கவேணடுஞ் சின்மயானந்தவாழ்வே, (௩

பத்தாகனெஞ்சகப்பூம் பங்கயமலரின்மேவும்
வித்தகவிப்பவலன்றன் மெய்யடிக்கன்புசெய்யும்
புத்தியுமில்லேனாராய போக்கியினிலேன்னெந்தோ
முத்தியெவ்வாறுசேர்வேன் முதல்வனேயருள்வாயே, (௪

வஞ்சனைபுரியுநெஞ்சால் வருந்தியவடியேனுன்னைத்
தஞ்சமென்றடைந்தேனையா தண்ணருள்புரிந்துதீராச்
சஞ்சிதக்குறையனைத்துந் தலையறமாயத்துக்காப்பாய்
பஞ்சினிறப்பந்திப்போலப் பவமெலாமொழிக்குந்தேவே, (௫

திண்ணனாரவேட்டையாடித் திருந்தியதிருக்கபாகம்
உண்ணுநின்கண்ணினீரா னூறுகண்டுதன்கணைசாத்தக்
கண்ணப்பரென்றவழைத்த காட்சிபோலடியேனைச்சொல்
விண்ணப்பந்தனக்கிரங்கி வீட்டின்பமருளுவாயே. (௬

அப்பரைக்குருவாய்க்கொண்ட வப்பூதிநாயனார்தம்
செப்பருஞ்சுதர்நால்வர்க்குஞ் சிறந்தபணிகைக்கட்டயர்
மெய்ப்புறவெழுப்பப்பாடு மேன்மையைக்கேட்டவேழை
எப்படிப்பாடுவேனுன் னிணையடிக்கேளாதயனே, (௭)

பாண்டியனடித்ததன்றி பரிவுறுவிசயனுறுனுங்
காண்டிவங்கொண்டடித்தான் கமலனிபத்தனோர்
தாண்டிவந்தடித்தாரிந்தத் தகைமையாலவ க்குமாசூயாய்
ஆண்டவாவென்றுகூவ மடியேற்குமருளவாயோ (௮)

தாழ்ந்தவனுயர்ந்தோன்றன்னைத் தாங்குவனென்றுசொல்மாறி
வீழ்ந்தசந்திரனைநீதான் விரிசடைமீதுவைத்தாய்
சூழ்ந்துமாதவர்களொத்துந் துய்யனேயலவாயிற்
ஆழ்ந்தவென்மனமுநின்று ளடைபடவருளுவாயே, (௯)

உன்னையேயன்றியொன்று முணர்கிலாவிழிவேனேனும்
அன்னையேயப்பாவென்றுள் ளழுதழுதோதுவ
வன்னமென்மலர்த்தாள்சேர்த்து மாறுதலாற்முற்
முன்னமேயுன்னைவிட்ட மூடனுங்கூடுவேனே, (௰)

அன்பர்நின்னடியாரெல்லா மரகராவென்றுபோற்றி
இன்புறுஞ்சுகத்தைப்பெற்று ரெனைப்போலென்னைப்போற்று
புன்புலால்யாக்கையோடு புகழ்நின்னைநாவாற்சொல்லுந்
தென்புகொண்டிலனென்செய்கேன் சிறபரானந்தவாழ்வே, (௰௧)

ஆக்குவாய்காப்பாய்காத்தங் கழிப்பாய்பின்னவற்றையெல்லாம்
நீக்குவாயுயிர்கள்செய்யுந் துன்பமாம் பவமனைத்தும்
போக்குவாய்நிமலனேயுன் னிணையடிவழுத்தாநெஞ்சைப்
போக்கியிங்கருளவேண்டும் பொய்யிலாமெய்யாவாழ்வே

வேறு,

உம்பர்சட்கரனேபோற்றி யுமையிடப்பாகாபோற்றி
எம்பெருமானேபோற்றி யென்னுயிர்த்துணைவாபோற்றி
அம்பரவுருவேபோற்றி யாருயிராருயிரேபோற்றி
தம்பிரானென்னையாளுந் தாணுவேபோற்றிபோற்றி

திங்கள்வேணியனேபோற்றி தினாட்சகனேபோற்றி
மங்கையோர்பாகாபோற்றி மான்மழுதரித்தாய்போற்றி
பங்கயப்பாதாபோற்றி பழமறைக்கரியாய்போற்றி
எங்கணுநிறைந்தாய்போற்றி யேகனேபோற்றிபோற்றி

அண்டருக்கரியாய்போற்றி யாலயமமர்ந்தாய்போற்றி
சண்டனையுதைத்தாய்போற்றி சஞ்சலமறுப்பாய்போற்றி
மிண்டரைக்காய்ந்தாய்போற்றி மிராகமகொளிபோற்றிநீல
கண்டனேபோற்றிமெய்யங்கள் கண்ணுதற்போற்றிபோற்றி, (௩)

அன்னமே யட்டாபோற்றி யாகமத்தலைவாபோற்றி
பன்னருமொளியாய்போற்றி பாகநியளிப்பாய்போற்றி
பன்னுநல்லருளேபோற்றி மாமறைப்பொருளேபோற்றி
என்னையாள்பவனேபோற்றி யீசனேபோற்றிபோற்றி (௪)

முப்புரமெரித்தாய்போற்றி முத்தொழில்புரிவாய்போற்றி
ஒப்பருஞ்செல்வாபோற்றி யொருசிவக்கொழுந்தேபோற்றி
செப்பருப்புகழாய்போற்றி சின்மயவெளியாய்போற்றி
இப்பிறப்பொழிப்பாய்போற்றி யெந்தையேபோற்றிபோற்றி (௫)

கரியுரிதரித்தாய்போற்றி காலருத்திரனேபோற்றி
அரியயற் கடாய்போற்றி யகண்ட பூரணனேபோற்றி
திரிபுராந்தக போற்றித் தில்லையம்பலவாபோற்றி
நரிபரிசெய்தாய்போற்றி நடனனேபோற்றிபோற்றி (௬)

மோனரூப போற்றி ஞானசுயம்பிரகாச போற்றி
மெய்யன்பரெண்ணத்தாய்போற்றி கொக்கிறகணிந்தாய்போற்றி
ஆனந்தபரனே போற்றி யகவிருளொழிப்பாய் போற்றி
நந்தியே போற்றியன்பர் நேசனே போற்றிபோற்றி (௭)

அம்மையையொழிப்பாய்போற்றி யருப்பதமளிப்பாய்போற்றி
மும்மலங்களைவாய்போற்றி யகங்குறையறுப்பாய் போற்றி
மம்மர்நோய்தீர்ப்பாய்போற்றி மலைமகள்பாகா போற்றி
செம்மலாப்பதனேபோற்றிச் சிவசிவபோற்றிபோற்றி (௮)

தேவர்க்குந்தேவ போற்றித் திருச்சிற்றம்பலனேபோற்றி
மூவர்கண் முதலே போற்றி முச்சுடரொளியேபோற்றி
பாவந்தீர்ப்பாய்போற்றிப் பரமசிற்சொரூபா போற்றி
மேவரும்பரனே போற்றி விமலனே போற்றிபோற்றி, (௯)

அருள்மொழிமுகிலேபோற்றி யருட்பிரகாசாபோற்றி
மருண்மொழிபயவினைபோற்றி மாசிலாமணியேபோற்றி
தெருளுறுமொன்றேபோற்றி தெய்வநாயகமேபோற்றி
இருளறுத்தென்னையாளு மிறைவனேபோற்றிபோற்றி (௰)

வேறு,

வெண்பா

அறிவுக்கறிவா யரும்பொருளதாகிக்
குறிவைத்திழுத்தகுருவே—மறியாகக்
கொண்டசிவமே கொடியேனெதிர்தோன்றிப்
பண்டை வினை யொழிப்பார் (௧)

எடுத்தசனனங்களெத்தனையோவிதனை
பிடித்துத்திரிந்தேன் விமலா—தொடுத்து
வருமென்றடுத்தேனும் மகானுமேவேயனை
அருமைபுரிவாயமர்ந்து (௨)

உன்னையறியேனுனசுருவமைசொல்லறியேன்
என்னையறியேனிதனைக்கென் சொல்வேன்—மன்னுமுனை
விட்டதுயதானேதானென்று நிலைநப்பிநப்பிக்
கெட்டதுயுதானேயே (௩)

கெட்டாயினித்திருப்பாய்கேடிலாப்பொற்பாதம்
விட்டாலினிப்பிழையாய் வருவாய்—கட்டப்
பகற்பொழுதைமெல்லெனுப்பார்நெஞ்சேபுன்றன்
விகற்பமெலாம்விட்டுவிடு (௪)

அல்லற்படுமுடலம்பிகாலசையமேவிடாய்த்
தொல்லைப்பெருக்காகத்தோன்றுமிதை—வல்லக்
குருபரனல்லாற்குவலயத்தில்யாரோ
அருள்பெருகச்செய்வாரறை (௫)

பொல்லாப்பிறவிதனக்கிரணமாய்ப்புலனை
வெல்லாவெறும்பாவியானேனே—நல்ல
குணமெனக்குன்பேரருளாற்கூடுமோஞான
உணர்வெனக்கிங்காமோவுரை (௬)

பாடிப்படித்துணர்ந்து பாண்மையறியாவேறும்
தேடித்திரிந்ததனாற் றேறுவனோ—நாடிப்
பொருளொருமாக்கும்புண்ணியநின் பொன்னடிக்காளாகி
மருளறுத்துநிற்குமதோ மாண்பு (௭)

ஊரறியேன்பேரறியே னுற்றதுணையறியேன்
சீரறியேனுன்னடியைச் சேரறியேன்—சீரணியும்
முன்னவனேநின்னடியை யுற்றுணர்ந்தாயேனுக்
கின்னல் புண்டோபொய்யாக்கையே (௮)

தற்பரமே சிற்பரமே தானுமே வேறியற்றும்
அற்புதத்தை யாரே யறிகுவார்-சொற்பொருளைக்
காட்டிடவே யிருந்து கையாலு மெய்யாலும்
நாட்டிடுமே மோன நலம். (௯)

கன்னல்மொழி மடவார் கண்வலையிற் பட்டுன்னை
முன்னைவிட்டதல்லால் முழுதும்விட்டேன்-மன்னும்
வகையறியே னுன்னடியில் வாழவொட்டா தின்னம்
பகைசெயுமென் னெஞ்சமது பார் (௰)

அறியாமை நெஞ்சே யலையாமற் குருவைக்
குறியாய்ப் பிடித்துக் குறிவைக்கக் கூடேனோ-பொறியின்
வழியலையக் கண்டதால மனமுமடங் கிறிதரும
அழகுடைய குருவைப் பெறுவே னுயர்ந்து (௰௧)

உன்னுருவ கருத்தறியே னுன்முறையறியேன்
அன்னையைப் பசிக்கி லருந்துவேனோ-உன்னும்
பொருளாகுந் தற்பரநின் பூங்கழற்காளாமா
றருளாய்சிற்பராத்து வாய் (௰௨)

மாயாவுலகமதில் மன்னிப்பொருளிழந்து
காயாபுரிக்கோட்டைக் கொண்டே னாயதாம்
உண்மைநிலை மறந்தே னுன்னுடைமைப் புசிக்கும்
வண்மையருள்வாய் மகிழ்ந்து (௰௩)

ஞானமதினிலுட் பொருளைக் கொள்ளையிட்டேனென்றன
உருவழித்து மற்றதன்மேற் காமற்-றுணையாவும்
இல்லாதெனவுணர்ந்தே னின்பமதுக்குடித்தேன்
வல்லமெய்யல் லறிலே, (௰௪)

சொற்பெரியதற்பொருளைத் தோற்றுப்பரிகொடுத்தே
அற்பவுடலை நிசமாதரித்துக்-கற்பாந்த
காலமிருக்குமெனக் காரணனே யென்னையுனை
ஞாலநலின் மறந்தேனே, (௰௫)

பூட்டிலாக்கோட்டையினுட் பொல்லாமணிவிளக்கை
நாட்டிவைக்கநேரிலா நாயானேன்-சேட்டையெலாம்
பாழாகவேண்டிப் பரகுருவேயென்னெஞ்சம்
தாழாதுன் பொன்னடியிற்றான் (௰௬)

புலையுங்கொலையும் பொருந்தவொழித்துன்
நிலைபிறக்கவென்றற் றநேமா-மலையுமன
வாதனையைப்போக்குவகையெற்சருள்செய் குரு
நாதா பராபரனே (௰௭)

தத்துவத்தைதநன்றாய்த் தனித்துப்பிரித்துணாக்கும்
வித்தகனேயுனைடிக்கிழ் மேவினேன்-மெய்த்த
உனக்கிணையாவாரொருவ ருண்டோவடியேன்
மனக்கவலைமாற்றுவதுன் மாண்பு, (மஅ)

முன்னறியேன்பின்னறியேன் மூடனேனிவ்வுலகப்
பின்னலிலேகட்டுண்டு பேயானேன்-இன்னமுமித்
தேகப்பொதிசுமக்கச் சித்தஞ்செய்யேன்றெய்வமே
ஆகப் பிரித்துநீயருள், ([illegible])

செத்தபிணத்தருகிற் சேர்ந்தினிமேற்சாம்பிணங்கள்
கத்திக்கதறுங் கணக்கறியே-னித்தலத்தில்
சாகாதிருக்கவருஞ் சம்புவேநீயளிக்கில்
ஆகாதோசொல்வா யமர்ந்து, ([illegible])

வேதப்பரிநடத்து மெய்யனேவேலவனார்
தாதையேநாயேற்குந் தாதையே-போதும்
முடியவறியேனின்பாத முண்டகத்தோராறுன்னும்
படியுன்றிருவருட்கண் டார், ([illegible])

சந்தார்க்குத்துதுசென்ற சுந்தரனேநாயினேன்
பந்தமறுத்தநல்வெகு பாரமோ-வுந்தன்
திருவடிக்கேயாளாகுந் தீனனேநீகில்லுறும்
கருவிப்பதாகாது காண், ([illegible])

துன்பந்துடைத்துத் தொடிப்படக்கிமாறாத
இன்பந்தருமவனே யெய்துவாய்-வன்பிந்
கனுகாதுநம்மைய யகமேயுலகை
அனுவாயவமதிக்க லாம், ([illegible])

உன்னையொருபொருளா யுன்றுவாயுன்றனே
மன்னுபொருள்வேறெய்மதித்திடுவா-யென்னே
இருபொருளுமொன்றாயிருப்பையெனினெஞ்சே
சரியாமிருவருக்குந் தான, ([illegible])

அத்தனடியையனுதினமுஞ்சிந்திக்கில்
சித்தஞ்சிவமாய்த்திகழுமே-முத்திப்
பரசுகமுமேவும் பரிவாகநெஞ்சே
குருவருளுமாகுங்குறி. ([illegible])

கூற்றைக்கடக்கக்குருவருளேயன்றிவெறும்
ஏற்றைத்தடுக்கிற்கடப்பமோ-கூற்று
வருவதற்குமுன்னரேவன்னெஞ்சேயிந்தப்
பருவுடலினாசைவிடப்பார், ([illegible])

மெய்யார்துணையாற்பிறப்பிணிபோம்
விரியாமனமொடுங்கும்வீணே-திரியாமல்
ஐயாவிமலாவரனேயவரோவல்
செய்யாமற்செய்யவருட்செய், (௨௭)

பாழுடலையாதரித்துப்பன்றுணுநெஞ்சமே
தாழுமவர்தம்மடியிற்றாழாமற்-சூழும்
துணையருளேயென்றெண்ணிச்சார்வுறுதெந்தை
இணையடியைப்போற்றியிரு (௨௮)

உள்ளொப்புறமுமொருமையிலாட்பாவியேன்
கள்ளந்தவிர்த்தருணீகாட்டுவாய்-துள்ளி
எழுவேன்விழுவேனெழுந்துள்ளுருகி
அழுவேன்கருணாலயா (௨௯)

முப்பாழும்பாழாய்முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாலுக் கப்பாலின்றுவான் மெய்ப்பாகும்
ஒண்முகமைந்துள்ளானுகந்தவனை நெஞ்சமே
மண்முகத்திற்சேரான்மதி (௩௰)

காற்றுத்துருத்தியெனக்கேட்டுங்கடையனேன்
சோற்றுத்துருத்திசுமப்பேனோ-வூத்தைச்
சடமதனைவேறாக்கித்தற்போதம்போக்கித்
திடமுறாத்தலுன்றன்செயல், (௩௧)

நில்லாதித்தேகநெடுநாளிருக்கவிச்சை
புல்லாதொழிந்தென்புலநெஞ்சே-வல்ல
குருவின்றிருவருளைக்கூடுவாயாகில்
அரியபதவிபெறலாம் (௩௨)

எப்போதுமுன்னியிடையறாதேயிருந்து
முப்போதும்பூசைசெயாமூடனே-னெப்போதும்
பூசிக்கவேறாலன்பொல்லாதநெஞ்சதனை
நேசிப்பதில்லையையனே (௩௩)

கானனீராயுலகைக்கண்டுவக்கச்செய்தரிக்கட்
பானலாரிச்சைவெறும்பாழாக்கிக்-கோனேநீ
ஆட்டிடையன்போலவடிசேனமேய்த்தின்ப
வீட்டிலடைக்கவிரும்பு, (௩௪)

உலகப்பேராசையொழியுமோநாயேற்
கிலகுமறிவுதயமாமோமா-நிலவுமது
பொய்யென்றறிந்துமறப்போக்காதிருந்திடுமிவ்
ஐம்மதலையாவகற்று (௩௫)

விட்டபொருளதனைமேவுவனோநாயடியேன்
பட்டப்பகலாகப்பார்ப்பேனோ விட்ட
பொருளெனக்குங்கிடுமோபோதகுருவே
அருளெனக்கிங்காமோவறை. (௧௬)

கண்ணையசைத்தெனக்குக்காட்டினான் கண்ணொளியே
விண்ணிலொளியாய்விளங்கினான் விண்ணதனை
நாயேனும்பார்த்துமலநக்குநாயைப்போலப்
பேயாயலைந்தேன்பிரிந்து (௧௭)

வந்தகுருபரனைமானிடனென்றேமதித்த
மந்தமதிக்கென்செய்கேன்வள்ளலே-முந்த
உரைக்குமொழிகேட்டுமுன்னிருந்தேன்
திருக்கறுக்கவேண்டுந்தெரிந்து (௧௮)

அவனேசிவமுமவனேயருளும்
அவனேயுலகமனைத்து மவனேதாம்
ஆனவனோவொன்றலவனோகுருவாகும்
நானவனாய்வாழ்குவனெங்கு (௧௯)

தானந்தவமறியேன்றற்பரத்தைநாடறியேன்
ஞானமறியேனென்னைநானறியேன்-மோனப்
பெருந்தன்மையுண்டோபிரானேடவமும்
அருந்தன்மையுண்டோவறை (௨௰)

இருளாமெனமெஞ்ஞசையிழுத்துவெளியாக்கி
மருளாவகைபுரிந்தவாறே-யருளாகச்
செய்யுங்குருவேசிறியேன்பிறவியொழித்
துய்யும்படிநீயுரை (௨௧)

கூடிப்பிரிந்திருந்தகொள்கையறியாமல்
தேடித்திரிந்துதிகைத்தேனே-நாடியுனைப்
பார்க்கவருளிப்பரனேபிரிவறுத்துச்
சேர்க்கைநினதுசெயல், (௨௨)

சாதனையில்லாமற் றரணிதனிற்பலவாம்
வாதனைகளாலேவருந்தினேன்-ஞாதா
வொருமோபெருவாழ்வு மாறாதவின்பம்
வருமோவறியேன்றனை (௨௩)

அழியும்புவிவாழ்வை யாராய்ந்துபாரா
தழிவையுயர்வாக வெண்ணிக் கழியும்
உருவத்தைமெய்யென்றுகந்தாய்மனமே
[illegible]ந்தனார்வநீ யார், (௨௪)

ஈட்டும்பொருளாசை யென்றுமொழியாது
நாட்டிலலைந்துழலு நாயானேன்-றேட்டம்
ஒழித்தற்கறிகிலே னுத்தமனேயுன்னை
வழுத்தற்கருளுவனுன் மாண்பு (௪௫)
ஆனந்தமோனம்மையுமோதற்றரும
தானந்தவமினிதிற்றங்குமோ மோனக்
குருவேகருணைக் குறைபடாஞான
உருவேயடிமையறியாமடமையோன் (௪௬)
ஆக்கைநிலைமையறியாமடமையேன்
நீக்கைநிலைமைதெளிவனோ-மோக்கம்
அருளும்பரகுருவேயன்பிலேனெஞ்சம்
தெருளும்படியருள்செய். (௪௭)
இன்மையனேயுண்மையனேசிற்பரனேதற்பரனே
தன்மையனேசிற்சதநிநாதனே-புன்மையனே
பொல்லாமடமையறப்போக்கிநீகாத்தருளவாய
வல்லமைப்பூரணத்துச்செயலே (௪௮)
பக்திநெறிதனது பாதவிக்குநாயேனை
சத்திபெறுகிலந்தேறகாதோ-முத்தி
அளையுமுமாடியருளு மதத்தாவிமலா
களையமயலமொழியைக்காண (௪௯)
சித்ரப்பிரகாசமாகுமோசிற்பரனே
தத்தபொருளறியத்தானவருமோ-நித்தனே
அவைநாக்குணசோக தீரனட நறவானத்த
தொனறிசிறபேறுசையுளேன் (௫௰)
பொலைாக்கொலையும் புலையுங்களவுமே
கலைப்பொருளையல ஞானேனே-நல்லாய்கேள்
உயிரைப்பொருளாகுநாளுவேனொனனே மயல்
உறநெறிநாளவருமோவோது (௫௧)
உலக்குதிமனக்கு முறைவாபரனே
இனங்கொள்மையாலுண்டைச்சேர்ந்தோன்-மனக்கவலை
தீக்கிப்பாவிநிமலனே மும்மலத்தைப்
போக்குமுபாயம் புகல், (௫௨)
அகப்பையபிமானமதபாசைகுரோதம்
இகப்பூவைர்னசோவதுவேபிம்ப-மூகத்தநீ
இரத்தைப்புகாசெனென்றெனறுவையேனெஞ்சமே
அந்தக்கருணைமெகத்தாய, (௫௩)
கூடவறியனை குணமறியேனின்புகழைப்
பாடவறியேன் பரவறியே-னாடி
நிமலநின்னைப்பாடிசழுந்துமபணிபுரிய
அமலனேகணபாதகருள், (௫௪)

தோத்திரமாலை-முற்றிற்று-

உ

சிவமயம்.

எந்நாட்கண்ணி.

அத்திபுரிபோர்த்தருளு மண்ணலார்க்கென் குறையைப்
பத்திபுரிநெஞ்சே பகருநாளெந்நாளோ ௧

அந்தித்திருநடன மாடுவான்பொன்னடியைச்
சந்தித்துப்போய் தரிசிப்பதெந்நாளோ ௨

அந்திபகலில்லா வகண்டபூரணவொளியைச்
சிந்தித்துநெஞ்சேநீ சேருநாளெந்நாளோ ௩

அங்கையினெல்லிக்கனிபோ லண்ணலருளாலுணர்ந்து
மங்கைநல்லார்மோக மயக்கொழிவதெந்நாளோ ௪

ஆதியந்தமின்றி யமர்ந்தவெளியில்
ஆதாரமாய்நீபோ யமருநாளெந்நாளோ ௫

ஆக்கைபிரியுமுன மண்ணலாரைத்தொழுதின்
நீக்கமறநெஞ்சே நிகழுநாளெந்நாளோ ௬

எங்குமவராயிருக்குமியல்பறிந்து
தங்குமுறநெஞ்சே துய்த்துநிற்பதெந்நாளோ ௭

அடியவருளத்தி லமருவான்போதக்
குடியாயிருந்து குலவுநாளெந்நாளோ ௮

இருவினையுந்தருளு மீசனருளாமதில்
மருவியநெஞ்சே மகிழுநாளெந்நாளோ ௯

அந்தகாரமகற நோக்குமொளியுடனே
சொந்தமாவெண்ணிச் சுகிக்குநாளெந்நாளோ ௰

கொடுத்தவுடலதனைக் கொள்ளுவன்றானில்
விடுத்தகதைநெஞ்சே விளம்புநாளெந்நாளோ ௧௧

அகருவினைநீக்கியருளாநந்தவடிவுதனைச்
சுகநிலையர்க்ககண்டு துயரொழிப்பதெந்நாளோ ௧௨

மதுரைவளநாட்டில் மன்னுமந்தரிநிக்கேருன்
பதமலரைநெஞ்சேநீ பார்க்குநாளெந்நாளோ ௧௩

எல்லாமுந்தானா யிருப்பானியல்பறிந்தென்
பொல்லாதநெஞ்சே புகழுநாளெந்நாளோ ௧௪

காணுதகாட்சிபெறக் காளத்திநாதரடி
பேணுதநெஞ்சே பிழைக்குநாளெந்நாளோ ௧௫

விட்டுத்துறந்தனைத்தும் வேதாந்தமார்க்கமதைக்
கிட்டாதநெஞ்சேசெவியிற் கேடொழிவதெந்நாளோ ௰௬

இரவுபகலில்லா விடமதனைக்கண்டு
பரிவுபெறுநெஞ்சே பரவுநாளெந்நாளோ ௰௭

அக்கறுகுகொன்றை தும்பை யம்புலியுஞ் சூடிநின்ற
சொக்கர்திருத்தாளிணையிற் சேருநாளெந்நாளோ ௰௮

அப்பணியுஞ்செஞ்சடையா னையனுதற்கண்ணுடையான்
செப்பரியசெம்மலிடஞ் சேருநாளெந்நாளோ ௰௯

அன்னர்தொழுந்தேவ னரியசுடுகாட்டரசன்
சடையனுகருஞ்சபையிடஞ் சாருநாளெந்நாளோ ௨௰

அச்சனவன் பிச்சனவ னென்னையவ னப்பனவன்
இச்சைதருமடியை யெய்துநாளெந்நாளோ ௨௧

அத்தனெருக்குநறவா னழலேந்துங்கையுடையான்
சித்தமலர்ப்பதத்திற் சேருநாளெந்நாளோ ௨௨

அம்பொன்மலைவில்லா னன்னைமலையருகன்
செம்பதுமத்தாளிணையைச் சேர்ந்திருப்பதெந்நாளோ ௨௩

அருமறையாமெல்லை யங்கையாற்சைகைசெய்த
சோரனவனிடம்போய்த் தூங்குநாளெந்நாளோ ௨௪

ஆக்கைமிகவாடி யங்கடங்கவானவனைத்
தூக்கிவெறுப்பானைத் தான்றுநாளெந்நாளோ ௨௫

ஆதிநடுவந்தமில்லா வண்ணலார்பொன்னடியில்
சாதிகுலந்தடியேன் சாருநாளெந்நாளோ ௨௬

ஆடியதிற்றன்னிழலை யாய்ந்தறியாய்போல
வாடியினைத்தேடாய ருனையணைவதெந்நாளோ ௨௭

ஆலைக்கரும்பதுபோ லன்னைகருக்குழியில்
சாலக்குலைவேன் றளர்வறுப்பதெந்நாளோ ௨௮

ஆகாப்பெரும்பாவி யையனடிபாவி
சாகாக்கால்கண்டு தனித்திருப்பதெந்நாளோ ௨௯

தாபத்திரயந் தகிக்கச்சகிக்கவொரு
ஆபத்தகற்றி யருள்பொழிவதெந்நாளோ ௩௰

இந்திரர்க்குமெட்டா விணையடியென்சென்னிவைத்த
சுந்தரன்சீர்பாடித் துகளறுப்பதெந்நாளோ ௩௧

இருசுடருமனலும் வேதமின்னமறியாத்
திருக்கழலைக்கண்டேன் றிகைக்கறுப்பதெந்நாளோ ௩௨

இருந்துநினைப்பே யிருளறுக்கப்பூந்தாள்
வருந்தவந்ததேசிகனை வாழ்த்திநிற்பதெந்நாளோ ௨௮

கைகாட்டியென்னையவன் காதல்கொளவிசைத்து
மெய்காட்டுவானடியை மேவுநாளெந்நாளோ ௨௯

கண்மூடிக்கண்டிறந்தக் கடுவெளியுளானிடம்போய்
விண்மூடிஞானவின்னிலை மேவுநாளெந்நாளோ ௩௰

கன்மாயைகாட்டிக் கடியமயல்பூட்டும்
பெண்மாயைவீட்டிப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ ௩௧

சத்தனவன்சித்தனவன் சமாதானந்தனவன்
முத்தனவனென்று முறையிடுவதெந்நாளோ ௩௨

ஊனமிலான்பேருமிலா னூற்றுருவுமிலான்
ஞானமிலானென்னோ டிணையுநாளெந்நாளோ ௩௩

எக்குறைந்தபரிபூரணனைக்கண்டேத்தி
அந்தக்குலமழிந்துபவத்தைப் பார்த்திருப்பதெந்நாளோ ௩௪

ஆசிக்குளாசிய மத்தன்றிருவடியைப்
பாவித்துநின்று பயமொழிப்பதெந்நாளோ ௩௫

வாயைத்திறவா மவுனகுருபரனை
ஓயாக்கவலைவிட்டே யுற்றிருப்பதெந்நாளோ ௩௬

பட்டப்பகலிற் பரம்பொருளைப்பார்த்தெஞ்சால்
விட்டேனவனிடம்போய் மேவுநாளெந்நாளோ ௩௭

பாடுமவருளத்திற் பாதமலர்த்தாங்கிநின்
றாடுமவன்றிருவைக் கண்டுறுவதெந்நாளோ ௩௮

ஒன்றுமிரண்டுமொழித் தொன்றுமிரண்டுமலா
தொன்றாயிருந்த பெருமையுறுவதெந்நாளோ ௩௯

அஞ்சிலிரண்டகற்றி யானந்தவெள்ளத்தே
துஞ்சியிருந்து சுகம்பெறுவதெந்நாளோ ௪௰

கையசைத்துகாட்டியென்றன் கட்டழியப்பார்த்தானை
மெய்யசையாதிற்றிருந்து மேவுநாளெந்நாளோ ௪௧

காலைப்பிடித்திழுத்துக் கண்டுண்டுபோகாமல்
மூலத்தைக்கண்டு மூடுவதெந்நாளோ ௪௨

அருட்சத்திதானே யருட்குருவாய்வந்து
விருப்புற்றநாயேற்கு வீடளிப்பதெந்நாளோ ௪௩

கூடாமற்கூடியென்றன் கட்டறுப்பானை
நாடாமனாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ ௪௪

சுழினையென்றேயறிஞர் சொற்றபொருட்டெளிந்து
பழுதறவாயுலைவிடுத்துப் பரமாவதெந்நாளோ ௫௰

தூண்டியிருளறுத்துத் தூண்டாவிளக்கேற்றி
விட்ட மயக்கொழிந்து நின்றிடுவதெந்நாளோ ௫௧

என்னைப்பொருளாக்கி யின்பப்பொருளளித்தோன்
சொன்னவகையே சுகங்காண்பதெந்நாளோ ௫௨

சச்சிதானந்தமது தானென்றுணர்வால்
ஆசிதாகாச மறிந்தணைவதெந்நாளோ ௫௩

மாயைக்குலையாக்க வந்தென்னகத்திருக்கும்
[illegible]யறிந்து தரிசிப்பதெந்நாளோ ௫௪

கைகளைந்து மாமணிபோலாவதற்குக்
[illegible] பாழ்வகங் கழுந்தொழிப்பதெந்நாளோ ௫௫

அந்திருகறிவா யகண்டவெளியாகி
நெறியொழிந்திருக்கு நிலையறிவதெந்நாளோ ௫௬

பஞ்சாங்கஞ்சொல்லிப் படித்துமயலுற்றேனை
அந்நாதேயன்றழையிலாரவைப்பதெந்நாளோ ௫௭

யோகமிருத்தி நடுநான்கு வகையாய்ப்பிரித்துரைத்துத்
தாங்கு மயலறுத்தோன் பாதணைவதெந்நாளோ ௫௮

தத்துவசங்கின் கூட்டறுத்துத் தானேதானாகியிருந்
தத்துவிதானந்த மடையுநாளெந்நாளோ ௫௯

விட்டிருளைப்போக்கி வெளியிலொளியாகுமனை
நாட்டிலறிந்திருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ ௬௰

வன்னைநீயம்மாள் மலரடிக்கேயாசைகொண்
டின்பமுடிப்பார்த்தென்றுணையழிவதெந்நாளோ ௬௧

சிவசங்கரநாதச் செல்வன்றிருப்பணியை
அவலமறப்புரிந்திங் காட்படுவதெந்நாளோ ௬௨

அந்தமாந்தன்னடிக்கே யாளாக்குந்தேசிகனைச்
சொந்தமாய்ப்பாடித் துரிசறுப்பதெந்நாளோ ௬௩

எந்நாட்கண்ணி முற்றும்.

[illegible],

சிவமயம்.

பூங்குயிற் கண்ணி.

அன்பருளத் திருக்கு மாநந்த நாயகனை
என்புருக நாயடியே னென்றணைவேன் பூங்குயிலே ௧

நாட்டு கழிகாரி ஞானம்பிகைக்கொழுநன்
ஆட்டைத்தரிசித் தமர்வேனோ பூங்குயிலே ௨

சிந்தைகலக்கந் தெளியமொழிந்ததனை
எந்தக்குறைதீ ரெய்துவனோ பூங்குயிலே ௩

கொட்டாயிலெகொண்டு குறுகுறுத்துப்பாடலை
விட்டேகுமுன்பரனை மேவுவனோ பூங்குயிலே ௪

புல்லறிவினாலே பொருளைமறந்தபாவியேன்
நல்லறிவுபெற்றருளை நாடுவனோ பூங்குயிலே ௫

கட்டறுத்தானந்தவெள்ளந் தோய்ந்துதனைநாடிநிற்க
விட்டகுறைவந்தெனைக்கூ மேவுமோ பூங்குயிலே ௬

சாதகத்தைக்கையகன்று சாட்சியாய்நானிருந்து
போதகனார்பொன்னடியைப் புல்லுவனோ பூங்குயிலே ௭

உலகஞ்சிரிக்க வுவந்துகவிகூர்ந்து
திலகுமறிவா யிருப்பேனோ பூங்குயிலே ௮

காட்டுக்குகோரி கண்ணழகன்றாள் பணிந்தாம்
நாட்டாநலைகப்பதற்கு நாடுவனோ பூங்குயிலே ௯

கூட்டச்சுமந்து குணமாயிந்தநாயினேன்
வீட்டைப்பொருந்திமகிழ் மீறுவனோ பூங்குயிலே ௰

கங்கைச்சடையான் கரிசிலான்பொற்பதத்தை
அங்கபங்கமாமுன் னணைகுவனோ பூங்குயிலே ௧௧

கோலாலமாகிக் குரைகடல்வாயன் றுதித்த
ஆலாலமுண்டா னருள்வருமோ பூங்குயிலே ௧௨

அஞ்சிலிபன்னையொழித் தஞ்சருவுமோராறாய்த்
தஞ்சியவன்சேவடியிற் றாங்குவனோ பூங்குயிலே ௧௩

தொண்டாபணிந்தேத்துந் தூயசிற்றம்பலத்தே
விண்டவனைச்சேர [illegible] பூங்குயிலே ௧௪

தம்பிரூபானை நாட்டமுற்றார்தம்மடியை
இந்தவுலகில் வீழுமுன் மெய்துவனோ பூங்குயிலே ௰௫

விசுவேசர்சந்நிதியில் வாழ்ந்தபெரியோர்பதத்தில்
அசையாதிருந்தடியே னார்வேனோ பூங்குயிலே ௰௬

தக்ஷிணாமூர்த்திபதந் தாழுமவர்தாட்கமலம்
பக்ஷமாய்க்கண்டு பணிவேனோ பூங்குயிலே ௰௭

வாதவூராளியெனு மாணிக்கவாசகனை
ஆதரவாயுள்ளத் தணைகுவனோ பூங்குயிலே ௰௮

திருவள்ளுவனார் திருவடியையாரு
கருவின்றுமாறகத்திற் காண்பேனோ பூங்குயிலே ௰௯

வீரசாரங்கனடி மேவுமவருள்ளுடையும்
ஆசங்கலிங்க மணைவேனோ பூங்குயிலே ௨௰

சிற்றம்பலநாடிச் சீகாழிபுரமர்ந்தான்
அத்தன்கருணைவெள்ளத் தாழ்வேனோ பூங்குயிலே ௨௧

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பத்திரகிரிவேந்தர்
மட்டவிழும்பொற்றாள் மருவுவனோ பூங்குயிலே ௨௨

கண்ணுடைய வள்ளலார்க் கன்புவைத்தகணனோர்
நண்ணுபதஞ்சிறியே னணுகுவனோ பூங்குயிலே ௨௩

தற்சொரூபானந்தநிமலகுருபாதத்
நசையாதிருக்குமருள் வருமோ பூங்குயிலே ௨௪

நித்துவராயாசரணடைந்தநல்லோரை
நித்தந் துதித்திருளை நீங்குவனோ பூங்குயிலே ௨௫

திருநீலகண்டருளஞ்சேர்த்தவயிராகத்
தருமயினைநாளுமறிவேனோ பூங்குயிலே ௨௬

திருநாளைப்போவார்திருவடிக்கேயாளாம்
பருவமீதென்றுமடைதப்பேனோ பூங்குயிலே ௨௭

குகைநமசிவாயரருள்கொள்ளைகொண்டார்தம்மைப்
அகமுருகிமெய்சோர்ந்தணைவேனோ பூங்குயிலே ௨௮

எங்கள்குருநமசிவாயர்திருபாதம்
துங்கமாய்க்கண்டுதொழுவேனோ பூங்குயிலே ௨௯

கரபாத்திரமாத்திராக்ஷிபெற்றார்தம்போல்
அனாதேட்ட நாயேற்கமையுமோ பூங்குயிலே ௩௰

மெஞ்ஞானகுருநாதன்மலரடியைப்போற்றும்
தவமுனிவர்பாதத்தலைவருமோ பூங்குயிலே ௩௩

பாலையானந்தவடிபரவுவார்பொன்னடிக்கே
ஆலமாயென்னெஞ்சமையுமோ பூங்குயிலே ௩௪

சிவப்பிரகாசன்றிருவடியைப்போற்றி
அவப்பிரயாசமகலுறுவனோ பூங்குயிலே ௩௫

தூளிதங்காளத்திபுரத்தன்றூயவடிக்கெந்நாளும்
ஆளாகிநானுவனோவேனோ பூங்குயிலே ௩௬

சீர்மேவுசாந்தலிங்கதேசிகற்காளானேனா
ஆராமையாய்க்கண்டணைவேனோ பூங்குயிலே ௩௭

பழனிமாதேவனடியாரடியாரைத்
தொழுதுமனமுருகித்தோய்வேனோ பூங்குயிலே ௩௮

கருணைப்பிரகாசக்கண்மணிபொற்பாதத்
தருமையாயென்னெஞ்சமையுமே பூங்குயிலே ௩௯

குருவாயெனையடிமைகொள்குமரதேவன்
அரிதாயென்னெஞ்சிலமர்வானோ பூங்குயிலே ௪௰

பொருச்சிதம்பரனார்பொன்னடியென்புன்றலைமேல்
போதிருக்கப்பெறுவேனோ பூங்குயிலே ௪௧

அருணாசலதேவர்க கன்புசெய்துவாழும்
கருணைகடாக்ஷமதுகாணுமோ பூங்குயிலே ௪௨

ஆறுமுகதேவனடிக்கன்புபுரிந்து நெஞ்சம்
தேறுவதுமுண்டோநீசெப்புவாய் பூங்குயிலே ௪௩

பாதிரிஞானம்பாளின்பங்கயபொற்பாதமே
ஆதரவாயென்னிணையணைவேனோ பூங்குயிலே ௪௪

விருத்தகிரிச்சிதம்பரேயனார்பொன்றாள்
வருத்தமறக்கண்டுமகிழ்வேனோ பூங்குயிலே ௪௫

தாயுமானாரடியிற்றொழுமவர்தம்மடிக்கீழ்
ஓயாதநெஞ்சகமும்மாய்ந்துறுமோ பூங்குயிலே ௪௬

கூவாககத்தேசிகனார்கூறுங்கருத்ததனை
ஆய்வனென்றனானறிவேனோ பூங்குயிலே ௪௭

சின்முத்திராங்குசங்கொள்தேசிகன்வேலாயுதன்றன்
நன்முத்திவாழ்வுபெறநாடுவமே பூங்குயிலே ௬

குருவாகவந்த ஞானந்தைவேலையன்
திருவாய்மொழியமுதுண்டேறுவமே பூங்குயிலே ௭

பூங்குயிற்கண்ணி-முற்றும்,

௲ ௨௨௭,

என்னேயோவென்கண்ணி.

எல்லாநீயென்றுணர்த்த வென்குருவேநின்னருளால்
பல்லாருனை வியல்புதானென்னேயோ

இருட்கடலின்மூழ்கு மெனையீர்த்துவெளியாக்கி
அருட்கடலின்மூழ்கவைத்தவாச்சரியமென்னேயோ

பொய்யுலகின்மெய்யாய்ப்பருந்தவெனைத்தூக்கி
ஐயனடிக்கீழ்வைத்தவாச்சரியமென்னேயோ

வீடுமனைமக்கள்மெய்யென்றிருப்பேனை
ஆடுமவனடிக்கீழாரவைத்ததென்னேயோ

திருவடியைநாடாச்சிறியேனையன்பால்
அருகிலழைத்தவதிசயந்தானென்னேயோ ௨

பத்திநெறியில்லேன்பரஞானமில்லேனை
அத்தனழைத்திட்டவதிசயந்தானென்னேயோ ௩

கறுத்தமலமாயைவலிகன்மனந்தோன்றாமல்
அறுத்தெனையாட்கொண்டவதிசயந்தானென்னேயோ ௪

மெய்யர்திருவடியின்மேவாதநாயேனுக்
கையனருளுமதிசயந்தானென்னேயோ ௫

பவமதனுக்காளாக்கிப்பாழாக்குநெஞ்சத்
தவமதனைச்செற்றவதிசயந்தானென்னேயோ ௬

என்னேயோவென்கண்ணி-முற்றும்,

௲ ௬ -

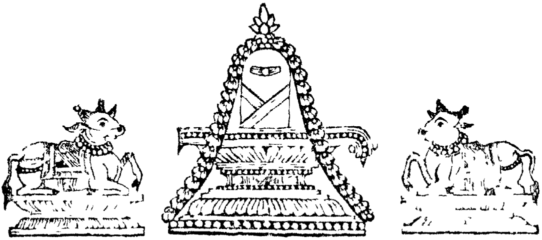

உ

சிவமயம்.

ஆனந்தக்களிப்பு

ஆனந்தம் ஆனந்தந்தானே - பாரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தந் தானே

ஞானோர்க்கரிதாம்பொருளே - என்னை-மலரடிக்காட் செய்யு மாறுளத்
தென்னணி தானே குருவாகக்கொண்டு-இந்த-தரணியில்வந்து
சமைந்ததுதோழி-ஆனந்தம், (க)

அந்தக்குருமூர்த்திதன்னை-நானும் - அன்பாற்பணிந்தஞ் சலியாகிநி
ன்றேன்-சொந்தமாயென்புன்றலைமேல் பதம் - சூட்டியொ
ருமொழியூட்டினன்தோழி-ஆனந்தம். (உ)

ஊட்டுங்குருசந்நிதியில் - என்றன் உடல்பொருளாவியொருமூன்று
மீந்தேன்-காட்டுமுணையறியென்றான்-அவன் - காருண்யமெ
ன்றுகருதினேன்தோழி ஆனந்தம். (௩)

நல்லையிலவன்பாதந்தன்னை-பணிந்து - தொடுங்கிநிங்கிநாரொன்று
கேட்டேன்-எல்லாநீயேயென்றுரைத்தான் நான்-பட்டதெ
ல்லாமென்றேதீர்த்தினேன்தோழி ஆனந்தம். (௪)

உனக்கென்னையெதிர் நிற்பதென்றான் அந்த-உளவறியாம லுழன்
றேன்-கனமாறலகற்றெங்கே அது- கண்டேயாசெய்யெ
ன்றுசொன்னான்டிதோழி-ஆனந்தம். (௫)

சுந்தனினைவினிலென்றேன்-நன்றாய் - என்னையிப்புலகவுருயத்தை நீக்கி-
அந்தநினைவைப்பாரென்றான்-அம்மை அதிலேயென்றுளாசெ
ய்தேன்டிதோழி-ஆனந்தம். (௬)

அந்தநினைவையல்லாமல் - உல - காதியுருவமெங்குளதென்றான் இ
ந்தவுருவுமில்லென்றேன் - ஆகில் - இந்தவுருவமுமெங்குளதெ
ன்றான்-ஆனந்தம். (௭)

சந்தேகவினைவிதுலாகும்-என்றே-வாத்திச்சொன்னேனைச்செந்குருவே
ன்றான்- சந்தனிடத்தினிற்றானே - அன்றி - எங்குமில்லெனக்கண்டில
னென்றேன்டிதோழி ஆனந்தம் (௮)

ஆதியாமுன்றன்னினைவை நன்றாய் - அகற்றிப்பின் றுனைப்பாரெ
ன்றுமொழிந்தான் சோதியேநானென் றுளாத்தேன் அப்பா
சொன்னசொல்லையுண்மையென்றுணர்ந்தான்டி-ஆனந்தம்( )

கண்டவிடத்திலிற்காசதி-அது-கண்டேனாசெய்யென்றபின் றுரானா
த்தான் பண்டிலைசையெல்லாந் துதிக்கும்-உன்றன் - இணையடியல
தொன்றுமில்லென்றேன்தோழி ஆனந்தம். (௰)

உற்றதுகூறென்றுசொன்னான்-சுவாமி-குத்தவிடத்தினிலிருந்தியாசெ
ய்தேன்சதியமாயென்னுருவம் - சித்து-தானேயென்றுறுதி
யாய்ச்சாற்றினேன்தோழி-ஆனந்தம். (௰௧)

இத்தென்று சொன்னசொற்கொண்டே - இன்னும்-இந்தனைக் கெட்
டாச்சிவத்தையறிந்து-முற்றுமுணர்ந்தருளென்றான் - நானும்
மூதறிவாயுள்ளிப்பார்த்தேன்டிதோழி-ஆனந்தம். (௰௨)

பார்த்தவிடத்திலெங்கும் - நல்ல-பாவெளியாகிப்பரசுசந்தானே
கோத்துப்பிடித்திழுத்தென்னை-அது - கூட்டிமுடித்ததைக்கூ
றில்லேன்தோழி ஆனந்தம். (௰௩)

கல்லாமறிந்ததுமில்லை - நான் - எல்லையிலாவொளிபெற்றது மில்லை-
பொல்லாமணிவிளக்காகி-என்குரு பூரணமானநான்மெய்ப்ப
டிதோழி ஆனந்தம். (யச)

சத்துச்சித்தானந்தமெய்யே-அந்தத் - தன்மையறிந்துநான்சார்ந்த
தும்பொய்யே-சித்தமலமுமெய்யே - அந்தச்-சித்தமையறி
ந்ததான்பொய்யேதோழி ஆனந்தம். (யரு)

இல்லிலிருந்தநானே யன்னை - இருந்த வெளியினில்விட்டது நா
னே-வல்லவனருணானே வல்ல - வன்னருள்கருணையால்வந்த
னித்தானடி ஆனந்தம். (யசா)

தீயுமறிவாயேமானே - ஞான தீயமலமெய்ட்டுறிலையாதகொழுவில்
மாயுமனத்தைப்பறித்தேகுருவன் - மலரடிசேர்த்ததுமானந்தந்
தோழி ஆனந்தம். (யஎ)

வாழையடி யிவ்விருந்த பால் நல்ல வளமானதன்னடையுங்கண்டதுபோ
லப் பாருமுடலைப்பிரித்தே அந்த - பார்க்கச்சொன்னவப
திரிப்பார்த்தேனடிதோழி ஆனந்தம். (யஅ)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரமே - அந்தப் பரசுகமொன்றபேமேலாகு
மர்தக் கூத்தைநான்பார்த்ததுமில்லை - அந்தக் குறிசொல்ல
வெவ்வாறுகூடுமோதோழி ஆனந்தம். (யகூ)

நானென்றறியென்றமுன்டோ-இங்கே நடுவேயிருந்தமறைப்பைய
யகற்றில்-நீநானென்றெண்ணும்விகற்பம்- நீங்கி-நிஜானந்தமா
கநிகழ்ந்ததுதோழி ஆனந்தம். (உ0)

உடலென்றுயிரொன்று முண்டோ-இந்த-உடலைப் பிரித்ததுநானு
ண்ணுடிப்பார்க்கில்- மடலவிழ்பாதமேயல்லால்-அங்கே - மற்
றொன்றுங்கண்டுமெறித்திலேன்தோழி ஆனந்தம். (உக)

ஜென்மசாபல்யமானேன் யார்க்கும் பிரித்தனைக்கெட்டாச்சிவரூப
மானேன்-தன்மயமாகத்திகழ்ந்தேன்-எங்குந்தடையற்றவாவா
ர்த்தநாளேனேன்தோழி ஆனந்தம். (உஉ)

ஞ்செடிபுஷ்பமும் - சுபி - காமேரு மலர்ச் சோலையுங்குன்றும்
நாடநகரமும் வீடும் - எங்கும் - நாடி அலையையன்றி வேறில்லை
தோழி-ஆனந்தம். (௨௩)

டப்பகலிலிக்கோட்டை-தன்னைப்-பார்த்தேகொடுத்துப்பரவெ
ளியானேன்-விட்டவிடத்தைபடுத்தே-நான்மேவியிருந்தபோ
தானந்தந்தோழி- ஆனந்தம். (௨௪)

வைப்பணிபாரிருந்தும்-ஞானக்-கொடிபோட்டிருந்தேனிக்கு
வலயந்தன்னில்-அருவுருவாகுமென்னையன்-அதை- அறுத்துக்
கைகாட்டவருளினான்தோழி—ஆனந்தம். (௨௫)

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றும்-ஆக-௨௪௧.

தோத்திரமாலை-முற்றிற்று.